

18. Uluslararası Dil, Edebiyat ve Kültür Araştırmaları Kongresi Özet Metinleri
Book of Abstracts The 18th International Congress on Language, Literature and Culture Research
كتاب الملخصات للمؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب وللدراسات الثقافية

Editörler - المحررون - Editors

Yakup Civelek - Sami Baskın

08-11 Ekim/October 2024 - Ankara/Türkiye

ISBN: 978-625-98855-4-4

Yayımlanma Tarihi (Publishing Date): 30.09.2024

Yayınevi (Publishing House): Recent Academic Studies

18. Uluslararası Dil, Edebiyat ve Kültür Araştırmaları Kongresi Tam Metinleri

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

Book of Proceeding's The 18th International Congress on Language, Literature and Culture Researches

Editörler: *Sami Baskın, Yakup Civelek*

Kapak Resmi: Photo by Haseeb Jamil on Unsplash

KÜTÜPHANE BİLGİ KARTI

1. Basım, Elektronik Kitap (Çevrim içi / Web tabanlı)

210 x 297 mm

Kaynakça var, izin yok.

ISBN 978-625-98855-4-4

1. Dil Bilimi 2. Edebiyat 3. Kültür Araştırmaları

PDF yayın

Yayımlanma adresi: <https://saybildercongress.com/dekak/>

Recent Academic Studies

Yeni Pazar Mh. Ali Okumuş Cad. Mevlana Sitesi A Blok – Çayeli / Rize

Kongre Onursal Başkanları - Honorary Presidents

Prof. Dr. İbrahim Özcoşar - Rector of Mardin Artuklu University, Türkiye
Prof. Dr. Mehmet Naci Bostancı - Rector of Ankara Hacı Bayram Veli University, Türkiye
Prof. Dr. Mounir Dhouib - President of the Research Laboratory "GADEV/UMRAN"
ENAU - University of Carthage Tunisia

Düzenleme Kurulu / Organizing Board

Düzenleme Kurulu Başkanı - Head of the Organizing Board

Prof. Dr. Yakup Civelek - Ankara Hacı Bayram Veli University - Türkiye

Düzenleme Kurulu Üyeleri / Members of the Organizing Board

Prof. Dr. Hatem Fahad Hanoo - University of Mosul - Iraq
Prof. Dr. Muhammad Matarna - Tafila Technical University - Jordan
Prof. Dr. Najem Dhaher - Carthage University - Tunisia
Prof. Dr. Ömer Bozkurt - Mardin Artuklu University - Türkiye
Prof. Dr. Sid Ahmed Sufyan - University of Annaba - Algeria
Assoc. Prof. Dr. Gehan M. Anwar Deeb - October 6 University - Egypt
Assoc. Prof. Dr. Sami Baskın - Tokat Gaziosmanpaşa University - Türkiye
Dr. Esat Layek - Tokat Gaziosmanpaşa University - Türkiye
Dr. Said Assil - Regional Center for Education and Training Professions - Morocco
Dr. Yasser Ahmad - University of Bahrain - Bahrain

Üniversite Tarafından Bu Kongre İçin Görevlendirilmiş Düzenleme Kurulu Üyesi* Member of the Organizing Committee Appointed by the University for this Congress*

Prof. Dr. Ömer Bozkurt - Mardin Artuklu University, Türkiye

Değerlendirme Kurulu Başkanı - Head of The Evaluation Board

Assoc. Prof. Dr. Gehan M. Anwar Deeb - October 6 University - Egypt

Değerlendirme Kurulu - Evaluation Board

- Prof. Dr. Abdel Basset Ahmed Marashdeh – Al al-Bayt University – Jordan
- Prof. Dr. Abdel Wahhab Al-Azdi – Mohammed V University, Rabat – Morocco
- Prof. Dr. Abdelhafid Bourdem – University of Maghnia, Tlemcen – Algeria
- Prof. Dr. Abdel-Rahim Azzam Marashdeh – Ajloun National University – Jordan
- Prof. Dr. Adnan Mahmoud Obeidat – University of Science and Technology – Jordan
- Prof. Dr. Amany Kamal – Ain Shams University – Egypt
- Prof. Dr. Amina Al-Yamlahi – Mohammed V University, Rabat – Morocco
- Prof. Dr. Awati Boubaker – Emir Abdelkader University of Islamic Sciences, Constantine – Algeria
- Prof. Dr. Azzedine Al-Zayati – Mohammed V University, Rabat – Morocco
- Prof. Dr. Ebtessam M. ElShokrofy – Damanhour University – Egypt
- Prof. Dr. El Mostafa Amrani – University of Sidi Mohamed Ben Abdullah, Fez – Morocco
- Prof. Dr. Gehan M. Anwar Deeb – October 6 University – Egypt
- Prof. Dr. Hanan Ahmed Selim – King Saud University – Saudi Arabia
- Prof. Dr. Hassan Ragab – Suez Canal University & Director of the Confucius Institute – Egypt
- Prof. Dr. Islam M. Abdel Salam – The Higher Institute of Specialized Studies – Egypt
- Prof. Dr. Janan Abdullah Younes – University of Mosul – Iraq
- Prof. Dr. Khaled Hadna – University of Mohamed Lamine Tanners, Setif 2 – Algeria
- Prof. Dr. Mohamed Ahmed Abu Nabout – Al Azhar University – Egypt
- Prof. Dr. Mohamed Ajmal – Jawaharlal Nehru University – India
- Prof. Dr. Mohamed Ben Zaoui – University of Brothers Mentouri Constantine – Algeria
- Prof. Dr. Mohamed Gaber ELMaghrabi – Alexandria University and Matrouh University – Egypt
- Prof. Dr. Mohammad Raghieb Deshmukh – S.G.B. Amravati University – India
- Prof. Dr. Muhammad Dawabsheh – Arab American University – Palestine
- Prof. Dr. Nehaa Abbas Aliwi – Al-Mustansiriya University, Baghdad – Iraq
- Prof. Dr. Sahar Samir Yusuf – Al Azhar University – Egypt
- Prof. Dr. Saida Kahil – University of Badji Mokhtar Annaba – Algeria
- Prof. Dr. Salah El-Din Zeral – University of Mohamed Lamine Tanners, Setif 2 – Algeria
- Prof. Dr. Sayed Sadik Al-Kady – Port Said University – Egypt
- Prof. Dr. Ubaidur Rahman – Jawaharlal Nehru University – India
- Prof. Dr. Yashodhara Pant – Tribhuvan University, Kathmandu – Nepal
- Prof. Dr. Abdussamed Yeşildağ – Kırıkkale Üniversitesi – Türkiye

Assoc. Prof. Dr. Hüseyin Öztürk - Tokat Gaziosmanpaşa University - Türkiye
Assoc. Prof. Dr. Nuh Doğan - Ondokuz Mayıs Üniversitesi - Türkiye
Assoc. Prof. Dr. Salih Demirbilek - Ondokuz Mayıs Üniversitesi - Türkiye
Assoc. Prof. Dr. Sami Baskın - Tokat Gaziosmanpaşa University - Türkiye
Assoc. Prof. Dr. Serap Sarıbaş - Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi - Türkiye
Assoc. Prof. Süleyman Pak - Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi - Türkiye
Dr. Devkant Joshi - Principal of L.R.I. School in Kathmandu - Nepal
Dr. Doaa M. Anwar Deeb - Bayan House for Translation, Publishing & Distribution-
Egypt
Dr. Enas Atwan Suleiman - University of Mosul - Iraq
Dr. Hassan Boudouh - Sultan Moulay Slimane University, Beni Mellal - Morocco
Dr. Mohamed Marzouk - Mohammed V University, Rabat - Morocco
Dr. Said Assil - Regional Center for Education and Training Professions in Casablanca -
Morocco
Dr. Seyfullah Öztürk - Ondokuz Mayıs Üniversitesi - Türkiye
Dr. Yasser Ahmed Gomaa - Assiut University - Egypt

Sekreteryaya - Secretariat

Fırat Yılmaz

ÖN SÖZ

18. Uluslararası Dil, Edebiyat ve Kültür Araştırmaları Kongresi, 08-11 Ekim 2024 tarihlerinde Ankara'da gerçekleşecektir. Bu kongre, Saybilder Topluluğunun organizasyonunda ve başta Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Mardin Artuklu Üniversitesi, Carthage University olmak üzere çeşitli yükseköğretim kurumlarının ilmi desteği ile düzenlenmektedir. Kongreye 6 farklı ülkeden davetli konuşmacı davet edilmiştir. Aynı zamanda Türkçe, İngilizce ve Arapça duyurular yapılarak bilim insanlarına çağrıda bulunulmuştur. Bu çağrılar sonrasında Türkiye hariç 13 farklı ülkeden (Birleşik Krallık, Cezayir, Çin, Endonezya, Fas, Filistin, Irak, İran, Mısır, Suriye, Suudi Arabistan Krallığı, Umman, Ürdün) sözlü bildiri kongre programına dâhil edilmiştir. Tüm bildiriler kör hakemlik sürecinden geçirildikten sonra sunuma kabul veya reddi gerçekleştirilmiştir. Bu süreç içerisinde bildirilerin önemli bir kısmına hakemlerden düzeltme talebi gelmiştir. Hakemler tarafından talep edilen düzeltmelerin yapılıp yapılmadığı da özenle kontrol edilmiş ve düzeltilerden sonra kabul mektupları düzenlenerek yazarlarına gönderilmiştir.

Başvuru süreci sonucunda 70'i Türk bilim insanları tarafından ve 80'i farklı ülkelerden katılan bilim insanları tarafından hazırlanmış toplam 150 bildiri sözlü sunuma uygun bulunmuştur. Bu kitapta sadece özetle kongreye başvuran bilim insanlarının sunacağı bildiri özetlerine yer verilmiştir. Sunum başvuruları tam metinlerle yapanların ise metinleri kongrenin Tam Metin kitabında yer almaktadır.

Kongrenin bilim insanları arasındaki iletişimi kuvvetlendirmesini, bilgi alışverişini arttırmasını, ortak çalışma zeminlerini oluşturmasını, milletimize, insanlığa ve bilgiyle amel edenlere faydalı olmasını diliyorum.

Prof. Dr. Yakup Civelek
Düzenleme Kurulu Başkanı

İçindekiler - الفهرس - Contents

The Sense of Englishness, Racial Hatred, and Xenophobia in Maggie Gee's <i>The White Family</i> 1	
Abdullah Emin Yazici	
Asst. Prof. Dr. Samet Güven	
2.....	الالعاب الرياضية من خلال المنمنمات الاسلامية
	فاطمة مرزوق أبوشقال
3.....	الأذان السبعة والخطبة بالعربية في "مسجد أغونغ سييتنا راسا" الإندونيسية: دراسة تحليلية لغوية ثقافية
	Amin Iskandar
	Hajam
Arap Alfabetesinde Harflerin Dizilişi ve Alfabe Öğretimine İlişkin Bazı Sorunlar..... 4	
Doç. Dr. Nazife Nihal İnce	
Dilin Kullanımı ve Ahlak Öğretimi ile İlişkisi..... 6	
Doç. Dr. Ali Yıldırım	
Representation of Being towards Death and Temporality of Dasein in <i>The Plague</i> 9	
Öğr Gör. Ayşegül Yenice Ay	
Piskiyatri ve Filoloji: Oxford Sözlüğü Basımı Gölgesinde Bir <i>Deli ve Bir Dahî</i> 10	
Doç. Dr. Serap Sarıbaş	
Elmalılı'nın Hak Dini Kur'an Dili Adlı Tefsirinde Kelimelerin Etimolojik Yönden Açıklanması Üzerine bir Değerlendirme 12	
Doç. Dr. Süleyman Pak	

F.M. Dostoyevski'nin Eserlerinde Batılılaşmaya Yönelik Eleştiriler Ve Rus Milli Kültürünün Müdafaası	16
Arş. Gör. Özgenur Turan	
W. Shakespeare Hamlet Oyunu İle M.Erksan İntikam Meleği-Kadın Hamlet Adaptasyonunun Karşılaştırmalı İncelenmesi.....	18
Dr. Öğr. Üyesi Tufan Öztürk	
Implementation of Samin Culture in Indonesia.....	22
Syahrul Kirom	
Ömer Nasuhi Bilmen'in Büyük Tefsir Tarihi'ndeki Üç (204-282/820-896) Dört (303-395/916-1005) ve Beşinci (405-494/1015-1101) Tabakaların Değerlendirilmesi	23
Dr. Öğr. Üyesi İsmail Öztürk	
Necep Oğlan Destanı İçerisinde Yer Alan Motifler	27
Selenay Arvas	
Arap-İslam Edebiyatında Ahilik Kültürü: Esnaf ve Sanatkârlığın Ruhani Boyutu ve Ahi Şairler	29
Naci Özsoy	
Büyülü Arayış ve Politik Drama: Kurmacanın Büyülü Naifliği/Gerçeğin Ağırlığı <i>Pan'ın Labirenti</i>	31
Doç. Dr. Serap Sarıbaş	
Alevî-Bektaşî Geleneğinde Kurban İbadeti: Tokat Keçeci Babalılar Ocağı Örneği.....	33
Dr. Öğr. Üyesi Şaban Banaz	
J. Lahiri'nin H. Bhabha Perspektifinden <i>The Namesake</i> adlı eserinin Sömürge Sonrası Diasporik Kimlik Analizi	35
Hakan Uygen	

A Postcolonial Diasporic Identity Analysis of *The Namesake* by J. Lahiri in the Perspective of H. Bhabha 36

Hakan Uygen

The Impact of Project-Based Learning on Developing Critical Thinking and Teamwork Skills in Undergraduate Students: A Quasi-experimental study 37

Imad Hamdanat

Lamiaie Azzouzi

Türkiye Türkçesinde “Genitive-Possessive” Den Oluşan Öbeklerin Sağa ve Sola Dallanma Örüntüsü..... 38

Arş. Gör. Ayberk Kurtgel

Dr. Öğr. Üyesi Elçin Yılmazkaya

Right and Left Branching Pattern of “Genitive-Possessive” Phrases in Türkiye Turkish 39

Res. Asst. Ayberk Kurtgel

Asst. Prof. Elçin Yılmazkaya

Meiji Modernleşmesi ve Nōhonshugi (農本主義) İdeolojisi..... 40

Arş. Gör. Dr. Yasemin Yazıcı

Göçün Feminizasyonu: *Kadınların Göç Hafızası* Örneği..... 42

Evrin Kabukcu

Göçmen Bavulu Metaforu Üzerinden Gerçekleştirilen Sanatsal İfadeler 44

Evrin Kabukcu

Siyâveş-i Kısırâyî'nin *Gazel Berayî Direht* (Ağaca Gazel) Şiirine Bir Bakış..... 45

Araş. Gör. Dr. Dilek Sakaroğlu

Türkiye’de Azerbaycan Türkçesi Üzerine Hazırlanan Doktora Tez Çalışmalarının
Türkolojiye Katkısı 46

Araş. Gör. Dr. Sümevra Harmanda

Contribution of Doctoral Theses Prepared on Azerbaijan Turkish in Turkey to Turcology... 47

RA. Dr. Sümevra Harmanda

Japon Kısa Şiiri Senryülarda Görülen “Yaşlılık” Kavramına Mizahi Bir Bakış: Yaşlılık Senryū
(シルバーク川柳/Silver Senryū) Eserleri Üzerinden 48

Araş. Gör. Dr. Güliz Doğan

An Investigation on Grammar Learning Strategies: A Systematic Review 50

Lec. Hasan Kocadayıoğulları

Dr. Ayşe Selmin Söylemez

The Journal of The Royal Geographical Society Dergisi’nin Türk Toponimisine Katkısı: Orta
Asya’daki Yer Adları 51

Dr. Öğr. Üyesi Nuray Tamir

53 محاکة المقامة الحديثة للمقامة التراثية - المقامة الحلبية نموذجاً

Dr. Öğr. Üyesi Nadir Menderes

54 مخطوطات قصر كانومان ياندونيسيا ودورها في ترسيخ القيم الثقافية في المجتمع المحلي: قراءة على المخطوطة المرقمة (KN-16) نموذجاً ...

Anwar Sanusi

Rijal Mahdi

55 من جماليات البناء الأسلوبي لخواتيم الآيات "دراسة تفسيرية دلالية"

Dr. Öğr. Üyesi Abdülkerim Soliman

- التواصل اللغوي بين العربية والفارسية: مظاهر تأثير العربية في الفارسية انموذجاً 56
عبد الكرم جرادات
- Tarikatların Cenaze Merasimlerinde Dinî Musiki..... 57
Doç. Dr. Mustafa Demirci
- “Sarı Gelin” Türküsünün Coğrafyalar Arası Değişimi: Azerbaycan-Türkiye Örneği 58
Doç. Dr. Alper Akdeniz
Yüksek Lisans Öğrencisi Cem Özbek
- Kahramanlık Türkülerinde Usûl Yapısının Tespiti Üzerine Bir Çalışma: Kozanoğlu Avdan Gelir Türküsü Örneği..... 60
Doç. Dr. Alper Akdeniz
Yüksek Lisans Öğrencisi Yusuf Yöndem
- Türk Mûsikîsi Notalarında Edisyon Karşılaştırması Üzerine Bir Çalışma: Evcârâ Peşrevi Örneği..... 62
Doç. Dr. Alper Akdeniz
Doktora Öğrencisi Mustafa Cüneyt Aydın
- Türk Müziği Solfej Eğitiminde Deşifre Becerilerini Geliştiren Dört Adım Yaklaşımı..... 64
Dr. Öğretim Üyesi Çağlar Toptaş
- Dârüttâ’lîm-i Mûsikî Cemiyeti'nden TRT'ye: Ankara Koşması Türküsünün Müzikal Evrimi65
Doç. Dr. Alper Akdeniz
Yüksek Lisans Öğrencisi Cem Özbek
- TRT THM Repertuarında Yer Alan Oyun Havası Nota Varyantlarının Karşılaştırması
“Sinsin örneği” 68
Doç. Dr. Alper Akdeniz
Graduate Student Yusuf Yöndem

Türk Müsıkisi Notasyonunda Edisyon Karşılaştırması: Dügâh Peşrevi Örneği.....	70
Doç. Dr. Alper Akdeniz Doktora Öğrencisi Mustafa Cüneyt Aydın	
Erbâne ile İlgili Bir Model Önerisi	72
Yüksek Lisans Öğrencisi Ömer Özyön Doç. Dr. Sadettin Volkan Kopar	
Usta ile Margarita’da İyilik, Kötülük ve Sembolizm.....	74
Dr. Öğr. Üyesi Zafer Şafak	
Ali Ekrem Bolayır’ın <i>Kaside-i Askeriyye</i> ’sinde Millî Romantizm.....	75
Dr. Öğr. Üyesi Hatice Yıldız	
Varoluşun Sınırlarında Kadınlık: Sylvia Plath ve Nilgün Marmara Şiiri.....	77
Doç. Dr. Esra Başak Aydınalp	
Ebü’l-Kâsım el-Müeddib’in (ö. 338/950’den sonra) Terminolojisi Üzerine Bir İnceleme.....	79
Dr. İrfan Köse	
Ayşe Kulin’in <i>Güneşe Dön Yüzünü</i> Hikâye Kitabında İmge.....	82
Doç. Dr. Eylem Dereli	
Dijital Kültür Bağlamında 21. Yüzyıl Aşıklarına Ait Facebook Cönkleri.....	82
Prof. Dr. Kadriye Türkan Yüksek Lisans Öğrencisi Şeyma Mert	
19. Yüzyıl Âşık Şiirinde Ferhat ile Şirin Hikâyesi Bağlamında İntihar Temi.....	85
Prof. Dr. Kadriye Türkan	

- Kırık Hayatlar* Romanında Güzel ve Yüce Üzerine 87
Arş. Gör. Dr. Zeynep Şener
- Religious Fanaticism and Colonial Vulnerability in Marlon James's *John Crow's Devil*: An Exploration of Internal Conflict and External Domination 89
Doç. Dr. Mehmet Recep Taş
- The Interplay of Power and Corruption in Hanya Yanagihara's *The People in the Trees* through a Foucauldian Lens..... 89
Doç. Dr. Mehmet Recep Taş
- Tara June Winch'in *The Yield* Romanında Kültürel Asimilasyon Bağlamında Dilin ve Kültürel Mirasın Korunması..... 90
Doç. Dr. Mehmet Recep Taş
- Challenging Neoliberalism: Disability, Abjection, and Resistance in Francesca Martinez's *All of Us* 91
Melike İrem Alhas
- Kutadgu Bilig'de Kalem ve Kılıç..... 92
Doç. Dr. Salih Demirbilek
- Türkçede Yaygın Olarak Kullanılan Arapça Kelimelerin Yapısı ve Sistematiği..... 94
Dr. Öğr. Üyesi Yakup Eroğlu
- Semîn El-Halebî'nin Ed-Dürrü'l-Masûn Fi 'Ulûmi'l-Kitâbi'l-Meknûn İsimli Eserinde Züheyr B. Ebî Sülmâ'nın Muallakasından Yapılan İstişadlar Üzerine Bir İnceleme..... 97
Yüksek Lisans Öğrencisi Ayşe Sena Ünlü
Doç. Dr. Bünyamin Aydın
- Tanzimat Dönemi Çocuk Dergilerinde Değerler..... 99
Doç. Dr. Mehmet Ayas

- Modern Dönem Arap Şairi Temîm el-Bergûsî 100
Arş. Gör. Emine Akbaba Tanrıkut
- 102 دراسة لغوية اجتماعية في أسماء الذكور والإناث ذات الأصل العربي في تركيا المعاصرة
Prof. Dr. Mehmet Kutalmış
- Zeki Mübârek'in Edebi Tartışmaları: Tâhâ Hüseyin Örneği..... 104
Prof. Dr. Nevin Karabela
- 107 البنية الصرفية للمشتقات في الشعر الصوفي وأثرها في توجيه المعنى الرواس نموذجاً
Dr. Öğretim Üyesi M. Salem Assad
- 110 المَسْبُتَةُ والحَطِيبَةُ بَيْنَ المَعَاجِمِ اللُّغَوِيَّةِ وَالْقُرْآنِ العَظِيمِ: دِرَاسَةٌ لُغَوِيَّةٌ تَفْسِيرِيَّةٌ
Dr. Öğr. Üyesi Ola Hassansayedali
- 112 المشترك الثقافي في الرسائل السماوية، ودوره في العلاقات الإنسانية
د. إبراهيم الديوب (Ibrahim Eldibo)
- 114 توظيف النصِّ القرآني في تفسير الفلسفة عند ابن رشد "دِرَاسَةٌ تَقْدِيرِيَّةٌ"
Dr. Öğr. Üyesi Abdülkerim Soliman
- 115 حفظ اللغات النادرة باستخدام تقنيات معالجة اللغة الطبيعية NLP
Dr. Öğr. Üyesi Mahmud Şuş
- 116 الهوية الثقافية والحضارية المغربية بين الخصوصية والانفتاح
نعمة عثمانى (الطالبة الباحثة)

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

- 118 صعوبات ترجمة الشعر العربي عند الطلبة الإيرانيين
د. مصطفى كمالجو
- 119 دلالة الأداء الصوتي في الخطاب العربي وبلاغته
فيصل محمد حسن العسيري
- 122 التواصل اللغوي بين العربية والفارسية مظاهر تأثير العربية في الفارسية انموذجاً
عبد الكريم جرادات
- The Structure of Place in the Novel "Collision Without a Sound: by Bothayna Al-Essa 123
Dr. Amal Younus Muhammad Irheem
- 124 بنية المكان في رواية "ارتطام لم يُسمع له دويّ: لبثينة العيسى
د. أمل يونس محمد إرحيم
- 125 بنية الألفاظ والأحاجي (العلامات وإحالاتها) في شعر أبي الصلت الأندلسي
الدكتورة ابتسام دهينة
- 126 بناء الشخصية في المجموعة القصصية "حبة قمح" لهاشم غرايبة
د. محمود فليح القضاة
- 127 مقارنة ثقافية لحكاية (أم عمرو) في كتب التراث العربي
د. أمل إبراهيم

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

128دراسة الأرتقييات لصفيالدين الحلبي بناء على التحليل المقارن للإتساق والوحدة العضوية (قصيدة القاف نموذجاً).....

عليرضا نظري

خديجه زارعي

The Study of Al-Ortiqiyat by Safi al-Din al-Hilli Based on the Comparative Analysis of Consistency and Organic Unity..... 129

Alireza Nazari

Khadijeh Zarei

Navigating the Borderlands: Gloria Anzaldúa's Mestiza Consciousness and the Reimagining of Identity 130

Hussein H. Zeidanin

Colonial Legacies and Identity in Lorraine Adams' 'Harbor': A Postcolonial Critique 131

Mohammad Al Matarneh

132الرسائل السياسية والاجتماعية في رواية (رجال في الشمس) لغسان كنفاني.....

أ.د. محمد أحمد القضاة

د. هداية رزوق

133المجتمع السوري بين الموهوم والمتخيل مقارنة لمفهوم العلاقات الاجتماعية في الرواية السورية.....

Dr. Öğr. Üyesi Esat Layek

135تجليات معايرية: قراءة في نماذج من الشعر الجاهلي.....

أد محمد علي ابنيان

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

- فاعلية الاستعارة في رحاب الشعر الصوفي من منظور نظرية جونسون ولايكوف (دراسة مقارنة في نماذج شعرية من ابن عربي وحافظ الشيرازي) 136
عليأصغر شهبازي
- 137 الممارسة السيميوتدالوية وتماهي المداخل في تعيين القصد والمعنى
أ.د. أحمد مداس
- 138 أهمية الرسوم المتحركة في تعليمية المهارات اللغوية للطفل:مهارتا الاستماع والتحدث أنموذجا
د. محسن بالقسم - Mohsine BELKACIM
- Arap Lehçelerinin Eğitimde Kullanımı: Pedagojik Zorluklar ve Fırsatlar 139
Dr. İbrahim Özcan
- Kur'an'da Tevriye Sanatının Kullanımı ve Anlam Zenginliğine Etkisi 141
Prof. Dr. Yakup Civelek
- Diplomatik Dil Kullanımı: Arapça-Türkçe Örneği..... 143
Prof. Dr. Yakup Civelek
Arş. Gör. Sefa Aksu

The Sense of Englishness, Racial Hatred, and Xenophobia in Maggie Gee's *The White Family*

Abdullah Emin Yazici

Karabük University

Asst. Prof. Dr. Samet Güven

Karabük University

Abstract

Unequal circumstances and unfair living conditions make people leave their hometowns and move to developed ones with the hope of having a better future and reaching higher living standards. However, those who flee to other countries are not welcomed and even maltreated in some parts of the world. Especially in racist countries, immigrants suffer from different sorts of violence and even lose their lives out of racial hatred. In *The White Family*, Maggie Gee depicts the misery that foreign people face in England. Those who carry pure English blood disdain non-natives, especially black people, and they cannot endure their existence in their country, which leads some of the dark racist ones to insult or harass the immigrants. The author, inspired by a real-life event, conveys a family that despises the immigrants and the family's hardships due to their racist manners, which results in a separation of the members.

In the novel Maggie Gee displays the conditions of non-white people in England who are regarded as inferiors, and who are faced with difficulties stem from their ethnicities. Due to the fact that they hold remarkable positions in the country, and because of the probability of losing superiority over foreigners, Englishmen regard them as a sort of menace which eventually causes fear and hatred. The author's one of the main premise is to convey the issue of British identity, and British people's attitudes to those who do not carry pure English blood. Their sense of superiority leads to xenophobia, racial hatred, and even violence.

Foreigners, no matter how kind they are or compatible with society, are not welcomed but still regarded as 'the other' by racist English people. Even in public places such as parks, hospitals, schools, or churches, they cannot tolerate seeing foreigners. In multicultural countries like England, xenophobia causes a rejection of the lifestyles, cultural or religious values of immigrants for a fear of being invaded or surpassed both sociologically and economically. The author's, as an English woman, depiction of her own country's people as racists is a crucial phenomena that signifies a global problem faced by immigrants. It also unrolls a reality that fear or discomfort, which are derived from non-native people's compulsory act of leaving their countries and settling into a new place is a global problem experienced nowadays, which also increases day by day.

Keywords: Maggie Gee, *The White Family*, xenophobia, hatred, Englishness

الالعاب الرياضية من خلال المنمنمات الاسلامية

فاطمة مريزيق أبوشقال

Jordan

ملخص البحث

تعتبر الرياضة بشقيها البدنية والعقلية من الرياضات التي اولها المسلمون الاهتمام الواسع، وما يستحق الذكر هو ان هذه الالعاب الرياضية تم تصويرها من خلال المنمنمات الاسلامية، وقد امدتنا بصورة واضحة عن هذه الرياضات، مما اضفى عليها قيمة فنية واثرية، واصبحت دليل المادي وشاهد العيان على ممارسة المسلمين شتى أنواع الرياضات خلال العصور الاسلامية.

تهدف الدراسة الى ابراز اهمية دور المنمنمات الاسلامية في حفظ العديد من الرياضات كونها الاثر الشاهد على تلك الحقبة الزمنية الغائبة بزمنها والحاضرة بإنجازاتها وبمنتجاتها الفنية. تتبع هذه الدراسة المنهج الوصفي التحليلي لمجموعة من المنمنمات الاسلامية التي يظهر فيها ممارسات بعض الالعاب الرياضية، والتي استمرت منذ الفترات الاسلامية ولغاية العصر الحديث، وبذلك فقد أصلت الدراسة لعدد من الرياضات التي تمارس حاليا، وبينت أهمية المنمنمات في حفظ تراث وتقاليد الأمة الإسلامية.

الكلمات المفتاحية: منمنمة، مخطوط، تصوير، إسلامي، رياضة

Sport Games in Islamic Miniatures

Fatima Mreziq Abushaqqal

Abstract

All classes in Islamic societies, both upper and lower, participated in a variety of sports, and this study seeks to illuminate the remarkable role of Islamic miniatures as a record and eyewitness to these activities.

This study is based on a descriptive and an analysis method for a group of Islamic miniatures that documented some kinds of sport. It highlighted the importance of Islamic miniatures as an archaeological resource to document the way that Muslims practice a variety of sports.

This research proved that Muslims practice a variety of sports games that were encouraged by the rulers and governors to practice these sports.

Keywords: miniature, manuscript, depict, Islamic, Sport.

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

الأذان السبعة والخطبة بالعربية في "مسجد أغونغ سيبنا راسا" الإندونيسية: دراسة تحليلية لغوية ثقافية

Amin Iskandar

UIN Siber Syekh Nurjati Cirebon, Indonesia

Hajam

UIN Siber Syekh Nurjati Cirebon, Indonesia

الملخص

تُعدّ ممارسة الأذان السبعة من السمات الفريدة في مسجد سانغ سيبنا راسا، بقصر كاسيبوهن، شيربون، بجمهورية إندونيسيا. وتجرى هذه الممارسة كل الجمعة ومعروفة بـ"بيتو" التي تعني سبعة، ويتم أداء أذان الجمعة عن طريق سبعة مؤذنين في آن واحد. بدأ هذا التقليد منذ عهد سونان غونونغ جاتي، أحد الأولياء السبعة الذين قاموا بنشر الإسلام في شيربون والمناطق المحيطة بها. وتهدف هذه الدراسة إلى الكشف عن الخلفية التاريخية والثقافية لتقليد الأذان السبعة، وتقييم مدى فهم المجتمع لنصوص الخطبة باللغة العربية. بالإضافة إلى ذلك، فإن الدراسة أيضا تهدف إلى معرفة كيفية انعكاس التمازج الثقافي بين الثقافة المحليّة والعربيّة في الممارسات الدينية في ذلك المسجد العريق. ولقد استخدمت هذه الدراسة نهجًا نوعيًا لفهم المعنى، والأهمية الثقافية واللغوية المتعلقة بتقليد الأذان السبعة وخطبة الجمعة في "مسجد أغونغ سيبنا راسا". ولقد تمّ جمع البيانات من خلال دراسة الوثائق والأدبيات، والمقابلات، والملاحظة التشاركية، والاستبيانات. ولقد توصلت الدراسة إلى نتائج عدة منها أن تقليد الأذان السبعة يحمل قيمة دينية وتاريخية عالية، ويعتقد أنه يوفر حماية روحية للمجتمع. وكما تبين أيضا أن فهم المجتمع لنصوص الخطبة باللغة العربية متنوع جدا حيث يدعي غالبية المصلين أنهم يفهمون جوهر رسالة الخطبة رغم أنهم لا يفهمون كل الكلمات العربية. ولقد تؤثر عوامل التعليم الديني ومستوى الإمام باللغة العربية بين المصلين على مستوى فهمهم للخطبة. كما أظهرت الملاحظة التشاركية وجود تمازج ثقافي متناغم بين الثقافة المحليّة في شيربون والتقاليد الدينية العربية في تنفيذ الأذان السبعة وخطبة الجمعة. وتظهر العناصر الثقافية المحليّة في كيفية التنفيذ والمشاركة الفعالة للمجتمع، بينما تظهر العناصر العربية في استخدام اللغة العربية في الخطبة والأذان. وتأمل هذه الدراسة أن تشجع على الحفاظ على تقليد الأذان السبعة كجزء من التراث الثقافي الإندونيسيّ الفريد والقيم. كما تقدم نتائج هذه الدراسة صورة عن أهميّة التمازج الثقافيّ في تعزيز الهوية الدينيّة والاجتماعيّة للمجتمع.

الكلمات المفتاحية: الأذان السبعة، اللغة العربية، التراث الثقافي الإندونيسيّ، الخطبة

Arap Alfabesinde Harflerin Dizilişi ve Alfabe Öğretimine İlişkin Bazı Sorunlar

Doç. Dr. Nazife Nihal İnce

Akdeniz Üniversitesi

Özet

Arapçanın yazı sistemi ünsüzlerin gösterilmediği alfabeli bir sistemdir. Arap alfabesi, İslamiyet'ten sonraki ilk yüzyıl içerisinde bugünkü halini almıştır. Eğitimin kurumsallaştığı ilk yüzyıllarda, alfabe dizimi öğretime elverişli hale getirilmeye çalışılmıştır. İbn Cinnî'ye (ö. 392/1002) göre bu sıralamanın bazı esprileri-sırları sonraki nesillerde unutulmuştur. İlk kademe muallimlerini suçlayan İbn Cinnî'nin ifadelerinden anlaşılan o ki söz konusu yanlış algı entelektüel camiada bulunmamaktadır. Arap dili yazınında bu konunun çok tartışılmaması da bu durumun göstergelerinden sayılabilir. Benzer bir durum halihazırda ülkemizde de yaşanmaktadır. Ne var ki bu sefer sorun entelektüel camiaya da sirayet etmiş görünmektedir. Arap harflerinin öğretiminde kullanılan basılı materyaller yoluyla alfabe dizimi ve yorumundaki hatalar daha geniş kitlelere yayılmış görünmektedir. Buna bir de yazıya geçmeyen uygulama sorunları da eklenmiştir. Bu araştırma, Arap dili edebiyatı kaynaklarına yansıdığı şekliyle Arap alfabesinin dizim esprisi ve geçirdiği değişimleri doküman analizi yöntemiyle incelemektedir. Öğretim kolaylığını merkeze alan alfabe diziminin harfleri fonetik yapıları itibariyle sınıflandırdığı görülmüştür. Yazımı aynı olup fonetik özelliği farklı olan harfler de bu sınıflandırmada yerini almıştır. Araştırmanın başlıca bulgusu, klasik literatürün ilmi tartışmalarında harflerin fonetik özelliklerine ilişkin bir kargaşanın bulunmamasıdır. Araştırmanın başlıca sonucu ise alfabe dizilişinin etkili olduğu alanın öğretim olduğudur ve bugün dahi kısmen devam ettiğiidir. Bu doğrultuda; Arap alfabesi öğretimi güncel bir sorundur ve Arap alfabesi, yazı sistemi ve bunların öğretimine ilişkin çalışmaların artırılmasına ihtiyaç olduğudur.

Anahtar Kelimeler: yazı sistemleri, Arap alfabesi, Arap harfleri, okuma öğretimi

Some Problems Regarding the Order and Teaching of the Arabic Alphabet

Assoc. Prof. Dr. Nazife Nihal İnce

Akdeniz University

Abstract

Arabic writing system is an alphabetical system that don't contains vowels. The system completed its evolution at the end of the first century of the Hijrah. The order of the Arabic alphabet has been changed during this time to make it more convenient with teaching. According to Ibn Jinnî (1002 AD), the point of the new order was forgotten by the new generations. We understood from his accusation against primary school muallims, that this missing of the point is not common among the intellectuals. The absence of discussions on the subject can also be considered as evidence for this. Nowadays we are faced with a similar situation. However, this time the problem has spread to the intellectual community as well. The printed materials used to teach the Arabic script have led to the spread of misinterpretations. In this study, the reason for the arrangement of the Arabic alphabet and the changes it has undergone are analysed. Document analysis method was used. The main finding of the research is that there is no confusion about the phonetic features of the letters in classical discussions about the letters. The main conclusion of the research is that education is the field most affected by the misunderstanding of the alphabetical order and the problem continues. Therefore, the teaching of the Arabic alphabet is a current problem and there is a need to increase academic researches on the Arabic writing system and the teaching of Arabic alphabet.

Keywords: writing systems, Arabic alphabet, Arabic letters, teaching of reading

Dilin Kullanımı ve Ahlak Öğretimi ile İlişkisi

Doç. Dr. Ali Yıldırım

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Özet

Mevlana'ya atfen "ağaç, kökünden; insan, kulağından sulanır" diye bir söz vardır. Bütün insan toplulukları varlıklarını büyük ölçüde sözlü geleneğe borçludur. Yazının icadından önce en eski topluluklardan itibaren insanoğlunun temel iletişim aracı daima dil olmuştur. Dilin kullanımı sözlü kültürü doğurmuş ve topluluğun büyüklüğüne göre bu kültür büyük geleneklerin doğmasına zemin teşkil etmiştir. Gelecek nesillerin yetiştirilmesinde, geleneğin geleceğe aktarılmasında, değerlerin ileriye taşınmasında ve gündelik yaşamın idamesinde sözlü kültür daima başat bir rol üstlenmiştir. Yazının icadı, sanayi devrimi, teknolojik gelişmeler ve pozitivist dünya görüşü ile ortaya çıkan modern dünyanın başat aktörü ise yazı olmuştur. Yazının toplumdaki rolünün artması doğal olarak sözel kültürün zayıflamasına, ezber ve hitabetin gerilemesine neticede dilin kullanım alanlarının kısıtlanmasına neden olmuştur. Gerek Antik Yunan'da gerek Orta Asya kültüründe bir insanın yüksek bir yere çıkarak ya da merkezi bir yerde oturarak etrafında topladığı insanlara ezberden şiirler okuması ya da geçmişlerin hikayelerini anlatması, insanların hayal güçlerinin derinliğine işaret etmesi bakımından son derece önemli faaliyetlerdi. Bunun karşısında dinleyicide oluşan izlenimler dilin kullanımına ilişkin ufuk açıcı perspektifler ortaya çıkarıyordu. Bu durum insanlarda sezgisel ve coşkusal duyuların aktif hale gelmesine dolayısıyla bireylerin kendilerini tanımalarına, sahici bireylerin türemesine ve yine bireylerin mensubu olduğu toplumla güçlü bağlar kurmalarına yardım etmekteydi. Yazı ise tüm avantajları ile birlikte bu bahsedilen kazanımların ortadan kalkmasının yolunu açmıştır. Örnek olarak bir konferansı dinleyen kişinin canlı bir karakterden aldığı sinerji elbette o konferansın metnini okuyanunkinden daha güçlü olacaktır. Konunun daraltılması açısından bu bildiride dilin kullanımının ahlak öğretimi ile olan ilişkisi üzerinde durulacaktır. Kısaca bu bildiride sözel iletişimin aktif şekilde kurulduğu bir toplumda ahlak öğretiminin kendiliğinden ve daha etkin bir şekilde gerçekleşen bir olgu olduğu, bunun karşısında sözel iletişim zayıfladıkça ahlak öğretiminin de güçleştiği iddia edilmektedir. Bunun delili olarak modern dünyada özellikle teknolojik gelişmeler sayesinde bilgiye ulaşımın internet ve sosyal medya kanalları gibi araçlarla kolaylaşmasıyla, bireysel, sözel iletişimin azaldığı, netice olarak bu kanallardan beslenen bireylerin geleneğe hâkim, kültürlü ve sezgisel kabiliyetleri fazla olan bireylerle ilişki kuramadıklarını, bunun neticesi olarak da bilgiyle birlikte edinilmesi gereken birçok davranışsal ve duyuşsal kabiliyetlerden yoksun kaldıkları gözlenmektedir. Bunun da bir sonucu olarak yeni neslin önemli sorunlarından biri olarak nerede nasıl davranılması gerektiğine ilişkin formlardan habersiz kalınmaktadır. Oysa sözel kültür bu durumlara ilişkin kültürlemeyi bilgilendirme esnasında anlık olarak ve bilgiye bitişik olarak sunmaktadır. Bu bakımdan bireylerin ahlak öğretimi için onlara ahlak kitapları okutmak yerine bir ahlak prototipi olarak onlarla daha yakın ilişkiler kurmak gerektiği ortaya çıkmaktadır. Bunun için yapılması gerekenler eğitim sisteminde de bir şekilde yerini bulmalı ve gündelik hayata yansıyan boyutlarıyla değerlendirmeye alınmalıdır. Bildiride bu konuya neden olan sorunlara, ön plana çıkan örneklerle ve çözüm önerilerine yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Ahlak, Dil, Eğitim, Sözlü Kültür.

Assoc. Prof. Dr. Ali Yildirim

Tokat Gaziosmanpaşa University

Abstract

In reference to Mevlana, there is saying, "The tree is watered from its roots; "A person is watered from his ear." All human societies owe their existence largely to oral tradition. Since the earliest communities before the invention of writing, the main means of communication of human beings has always been language. The use of the language gave birth to oral culture, and depending on the size of the community, this culture formed the basis for the birth of great traditions. Oral culture has always played a dominant role in raising future generations, transferring tradition to the future, carrying forward values and maintaining daily life. The dominant actor of the modern world, which emerged with the invention of writing, the industrial revolution, technological developments and the positivist world view, was writing. The increasing role of writing in society has naturally led to the weakening of oral culture, the decline of memorization and oratory, and consequently the restriction of the areas of use of the language. In both Ancient Greece and Central Asian culture, a person climbing to a high place or sitting in a central place and reciting poems or telling stories of the past to the people gathered around him were extremely important activities as they pointed out the depth of people's imagination. On the other hand, the impressions formed in the listener revealed eye-opening perspectives on the use of language. This situation helped people to activate their intuitive and emotional senses, thus helping individuals to know themselves, to create genuine individuals, and to establish strong ties with the society to which they belonged. Writing, with all its advantages, has paved the way for the elimination of these mentioned gains. For example, the synergy that a person listening to a conference receives from a live character will of course be stronger than that of a person reading the text of that conference. In order to narrow down the subject, this paper will focus on the relationship between the use of language and moral teaching. In short, this paper claims that moral teaching is a phenomenon that occurs spontaneously and more effectively in a society where verbal communication is actively established, and that as verbal communication weakens, moral teaching becomes more difficult. As evidence of this, in the modern world, especially thanks to technological developments, as access to information becomes easier through tools such as the internet and social media channels, individual, verbal communication decreases, and as a result, individuals fed through these channels cannot establish relationships with individuals who are well-versed in tradition, cultured and have high intuitive abilities, and as a result, they are unable to communicate with information. It is observed that they are deprived of many behavioral and sensory abilities that need to be acquired. As a result of this, one of the important problems of the new generation is being unaware of the forms regarding where and how to behave. However, verbal culture provides acculturation regarding these situations instantly and adjacent to the information during information. In this regard, it becomes clear that in order to teach morality to individuals, it is necessary to establish closer relationships with them as a moral prototype, rather than having them read moral books. What needs to be done for this must somehow find its place in the education system and be evaluated in terms of its reflections on daily life. The paper will include the problems that cause this issue, prominent examples and solution suggestions.

Keywords: Morality, Language, Education, Oral Culture.

Representation of Being towards Death and Temporality of Dasein in *The Plague*

Öğr Gör. Ayşegül Yenice Ay

Tokat Gaziosmanpaşa University

Abstract

Camus includes reality of death strikingly in his philosophical novel *The Plague*. In this study, the plague associated with death is interpreted as a possibility of Dasein. Philosophizing human existence via analysis of Dasein, Heidegger draws attention to the oblivion of mortality in everydayness. For him having already many possibilities Dasein-human being- needs to remember his own mortality to realize his opportunities embedded in his being. This study covers two features of Dasein: being towards death and temporality. For this aim the paper focuses on anxiety and everydayness stemming from Dasein's dilemma between escaping from and turning to his own being. In this context, death phenomenon is correlated with Dasein by making use of phenomenology which questions existence of being. As for key findings: Main characters Dr Rieux, Tarrou and Rambert experience death closely through others' death and quest their being, and thus, can be categorized as representations of Dasein. As a result of Dr Rieux and his group's findings, the folk in the city of Oran ignoring the peril initially begins to take precaution against the disease, and this symbolizes being aware of their mortality. However; in spite of witnessing death and having some change in their being during the plague, most people in the city get lost everydayness of the time with the end of the plague. Throughout the novel temporality is also observed as a key possibility of Dasein in that Dr Rieux and his group manifest their being, understand their possibility in a limited time by prioritizing the future and the importance of death.

Keywords: being towards death, Dasein, Heidegger, mortality, temporality.

Piskiyatri ve Filoloji: Oxford Sözlüğü Basımı Gölgesinde Bir *Deli ve Bir Dahi*

Doç. Dr. Serap Sarıbaşı

Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi

Özet

Simon Winchester'ın 1998 yılında yayımladığı *The Surgeon of Crowthorne* adlı eserinden uyarlanan *Deli ve Dâhi* filminin yönetmenliğini Farhad Safinia üstlenmiş ve filmin başrollerinde Mel Gibson, Sean Penn, Eddie Marsan ve David O'Hara rol almıştır. 1857 yılında Oxford İngilizce sözlüğünü derlemek ve evrensel kılabilmek için bir araya gelen iki kişinin gerçek hikâyesine dayanan filmde otodidakt bir profesör olan Sir James Murray ve Broadmoor Cinayet Zanlıları Akıl ve Ruh Sağlığı Hastanesinde tedavi gören, 10.000'den fazla kelimeyle çalışmalara katkıda bulunan Sir James Chester Minor'ın yaşamları, deneyimleri konu edilmiştir ve aynı zamanda film 19. yüzyıl İngiliz toplumunun siyasi, tarihi, edebi ve kültürel yapısı hakkında panoramik bir görüntü sunar. Sir James Murray filmin dâhi 'si İtalyanca, İspanyolca, Fransızca, Katalanca ve Latince ve çeşitli lehçeleri bilmesiyle beraber Slav ve Kelt dilleri ve İbranice ve Süryanice dillerinde bilgiye sahiptir ve kısıtlı bir sürede Oxford Sözlüğü' nü tamamlaması gereklidir ve bu çalışmaya destek olmak için halktan yardım ister. Bu esnada ise Dr. Chester Minor'dan gelen 10.000 kelimelik çalışma ilk cildin yetişmesini ve basılmasını sağlar. Askeri Cerrah olan Dr. Chester Minor askeriye de görev aldığı zaman savaş ortamının yoğun zorluklarında hem asker hem doktor olarak çalışması ve yaşanan travmalara bağlı olarak yoğun stres altında akıl sağlığını kaybetmiş ve sonrasında ise hezeyanlar ve halüsinasyonlar görmesi nedeniyle Londra'ya gelir fakat gördüğü sanrılar peşini bırakmaz ve masum birini öldürür. Yargı önünde suçlu bulunur fakat hastalığından dolayı Broadmoor Hastanesi Cinayet zanlıları bölümünde tedavi altına alınır, tehlikeli bir hasta/mahkûm olmadığı için de kitap okuma ayrıcalığı/hakkı tanınır. Film bu nokta da izleyiciye iki farklı bilimi filoloji ve psikiyatri gelişimini birbirine paralel bir şekilde sunar, bir taraftan ilerleyen sözlük çalışmalarında referans olarak John Milton'ın *Kayıp Cennet* eserine başvurulur diğer tarafta ise dönemin gündemde olan kişinin kafası şekliinden karakterini, kişiliğini ve suça yatkınlığını belirleme tekniği olan Frenoloji çalışmaları ile hastaya tanı konulması tartışılır.

Anahtar Kelimeler: Psikiyatri Tarihi, Oxford Sözlüğü, Delilik, Dahilik

Psychiatry and Philology: *The Professor and the Madman* In The Light Of the Oxford Dictionary Edition

Assoc. Prof.Dr. Serap Sarıbaş

Karamanoğlu Mehmetbey University

Abstract

The Professor and the Madman, which is based on Simon Winchester's 1998 novel *The Surgeon of Crowthorne*, directed by Farhad Safinia and stars Mel Gibson, Sean Penn, Eddie Marsan, and David O'Hara. Based on the 1857 true story of two men who teamed up to compile and universalize the Oxford English Dictionary, the film follows the lives of Sir James Murray, an autodidact professor, and Sir James Chester Minor, a patient at the Broadmoor Hospital for the Insane and Mental Health of Murder Suspects, who contributed more than 10,000 words to work, while also providing a panoramic view of the political, historical, literary, and cultural landscape of the 19th century. Sir James Murray, the film's genius, is fluent in Italian, Spanish, French, Catalan, and Latin, as well as various dialects, but also has a little knowledge in Slavic and Celtic languages, Hebrew, and Syriac. He needs to complete the Oxford Dictionary in a limited amount of time and asks the public for assistance. Meanwhile, 10,000 words of work from Dr. Chester Minor ensured that the first volume was completed and printed. Dr. Chester Minor, a military surgeon, has lost his sanity due to the high stress of being both a soldier and a doctor in the harsh conditions of war and the traumas he endured in the military. Afterwards, he comes to London due to delusions and hallucinations, but his delusions haunt him, and he kills an innocent man. He is convicted in court, but he is treated for his condition in the suspected murder ward of Broadmoor Hospital and is given the privilege/right to read books because he is not a dangerous patient/prisoner. The film presents two different sciences, philology and psychiatric development, in parallel. On the one hand, John Milton's *Paradise Lost* is used as a reference in the dictionary studies that follow, and on the other hand, the diagnosis of the patient is discussed with phrenology studies, which is a technique of determining the character, personality, and criminal tendency of a person from the shape of his head, which was popular at the time.

Keywords: Genius, History of Psychiatry, Madness, Oxford Dictionary

Elmalılı'nın Hak Dini Kur'an Dili Adlı Tefsirinde Kelimelerin Etimolojik Yönden Açıklanması Üzerine bir Değerlendirme

Doç. Dr. Süleyman Pak

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Özet

Kur'an Arap dilinde indirilmiş ilahi bir kelimeler olarak risâlet döneminin dil özelliklerini bütün yönleriyle taşımaktadır. Muhatap topluma hitabında, yaşayan dilin kelime, deyim, edebi sanatlarını kullanmış ve onların rahatça anlayabileceği bir üslupla kendilerine seslenmiştir. Her dilde olduğu gibi Arapçada da kelimelerin bir anlam yolculuğu bulunmakta, zaman içerisinde ilk kullanılışı dışında farklı anlamlar kazanmaktadırlar. Bunların bir kısmı hakikat anlamında, bir kısmı da mecazi manada olabilmektedir. Kur'an'ın nazil olduğu Arap toplumunda sözlü edebiyatın güçlü bir yer edindiği ve önemli günlerde icra edilen programlarda hitabet ve şiirin en güzel örneklerine şahit olduğu görülmektedir. Bu edebi zevkin Kur'an'ın üslubuna yansımaması düşünülemeyeceğinden ayetler fesahat ve belagat yönüyle dinleyende hayranlık bırakacak bir anlatımla mesajını insanlara ulaştırmıştır. Kur'an'ın edebi icazı karşısında bazı şairlerin şiir söylemeyi bıraktıkları kaynaklarda yer almaktadır. Hal böyle olunca Kur'an'ı anlamaya çalışanların öncelikle onun dil ve üslup özelliklerini yakından tanınması ve ayetlerde murat edilen hususları etraflıca kavraması gerektiğinden daha Resulullah hayatta iken insanlar kendilerince anlayamayan bazı kelime ve deyimlerin açıklamasını ona sormuşlar ve böylece ayetten kastedilen manayı doğru bir şekilde öğrenmeye çalışmışlardır. Sahabe döneminde özellikle Abdullah ibn Abbas gibi müfessirler Kur'an'da geçen bazı kelimeleri şiirle açıklama yoluna gitmiş ve kelimelerin dildeki kullanımını bu şekilde tespit ederek bununla ayetleri tefsir etmişlerdir. Çünkü ayetlerde yer alan ve farklı manalara gelebilen kelimelerin hangi anlamda kullanıldığını bu yolla ortaya çıkarmanın en doğru bir yöntem olduğunu görmüşlerdi. Nitekim ibn Abbas'ın ayetler üzerinde tartıştığı Nafi b. Ezrak'a şiirden delil getirerek kelimelerin hangi anlama geldiğini açıklaması bunun güzel bir örneğini oluşturmaktadır. Bu çalışmalar daha sonraları vücûh ve nezâir ilmini doğurmuş, böylece Kur'an kelimelerinin taşıdıkları manalar kayıt altına alınmıştır. İslam'ın ilk dönemlerinde Kur'an yeni nazil olduğundan kelime ve anlamları üzerinde çok fazla problem yaşanmamaktaydı. Ancak daha sonraki dönemlerde fetihlerle genişleyen İslam coğrafyasına farklı dilleri konuşan topluluklar dahil olmuş, onların Kur'an'ı doğru bir şekilde öğrenmelerini temin üzere Kur'an ayetleri üzerinden Arap dilinin kaideleri tespit edilmeye çalışılmış ve bu alanda eserler telif edilmiştir. Nitekim tefsirin tedvini içerisinde dilbilimsel açıklamalar önemli bir yer tutmaktadır. Ayetleri oluşturan kelimelerin sözlük anlamlarına dair bilgiler bu açıklamaların en mühim kısmını oluşturduğundan, bu uygulama neredeyse bütün tefsirlerde yerini almıştır. Kur'an kelime ve türevlerinin taşıdığı anlamlar üzerinden ayetler tevil edilmiş ve yöntem günümüze kadar devam etmiştir. Son dönemlerin en mühim tefsir kaynaklarından biri kabul edilen Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır'ın Hak Dini Kur'an Dili adını taşıyan eseri bu yönüyle de öne çıkmaktadır. Müellif gerekli gördüğü yerlerde ayetlerde geçen kelimeleri etimolojik yönden açıklamakta, böylece anahtar konumundaki kelimelerin anlamı üzerinden onları tevil etmektedir. Tefsirinde meallerini verdiği ayetlerin kelimelerini öncelikle kök anlamı üzerinden açıklamakta ardından ayeti tevil etmektedir. Bu çalışma sözü

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

geçen tefsirde kelimelerin etimolojik yönden incelenmesi üzerine bir değerlendirmeyi içermektedir. Amaç seçilen örnekler üzerinden tefsirin bu yönüne dair bir görüş sunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Tefsir, Kur'an Kelimeleri, Elmalılı, Etimoloji, Lugavi Tefsir.

An Evaluation on the Etymological Explanation of Words in Elmalılı's Commentary titled Hak Dini Kur'an Dili

Doç. Dr. Süleyman PAK

Tokat Gaziosmanpaşa University

Abstract

The Quran, as a divine word sent down in the Arabic language, carries the linguistic characteristics of the period of prophethood in all its aspects. In his address to the public, the addressee used the words, idioms and literary arts of the living language and addressed them in a style that they could easily understand. As in every language, words in Arabic have a journey of meaning, and over time they acquire different meanings other than their first use. Some of these may be literal, some may be metaphorical. It is seen that oral literature has a strong place in the Arab society where the Quran was revealed, and the best examples of oratory and poetry are witnessed in the programs performed on important days. Since it is unthinkable that this literary taste would not be reflected in the style of the Quran, the verses conveyed their message to people with a narrative that will leave the listeners in awe with their eloquence and eloquence. It is stated in the sources that some poets stopped writing poetry in the face of the literary invention of the Quran. This being the case, since those who try to understand the Quran must first get to know its language and style features closely and thoroughly understand the issues intended in the verses, even when the Prophet was alive, people asked him for the explanation of some words and phrases that they could not understand, and thus tried to correctly learn the meaning of the verse. During the period of the Companions, commentators such as Abdullah ibn Abbas tried to explain some words in the Quran with poetry, and they determined the use of the words in the language and interpreted the verses with it. Because they saw that this was the most accurate method to reveal the meaning of the words in the verses, which could have different meanings. As a matter of fact, Nafi b. Ezrak with whom ibn Abbas discusses the verses. A good example of this is when explains what the words mean by bringing evidence from the poem. These studies later gave birth to the science of wujûh and nazâir, thus the meanings of the words of the Qur'an were recorded. Since the Quran had just been revealed in the early periods of Islam, there were not many problems with its words and meanings. However, in later periods, communities speaking different languages were included in the Islamic geography that expanded with conquests, and in order to ensure that they learned the Quran correctly, the rules of the Arabic language were tried to be determined through the verses of the Quran and works were written in this field. Linguistic explanations have an important place in the codification of tafsir. Since information about the dictionary meanings of the words that make up the verses constitutes the most important part of these explanations, this practice has taken its place in almost all tafsir. The verses were interpreted based on the meanings of the Qur'anic words and their derivatives, and the method has continued until today. Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır's work, called Hak Dini Kur'an Dili, which is considered one of the most important tafsir sources of recent times, stands out in this respect. The author explains the words in the verses etymologically wherever he deems necessary, thus interpreting them through the meaning of the Keywords. In his commentary, he first explains the meanings of the verses in terms of their root meanings and then interprets the verses. This study includes

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

an evaluation on the ethimological examination of the words in the mentioned commentary. The aim is to present an opinion on this aspect of tafsir through selected examples.

Keywords: Tafsir, Quran Words, Elmalılı, Etymology, Lexical Tafsir.

F.M. Dostoyevski'nin Eserlerinde Batılılaşmaya Yönelik Eleştiriler Ve Rus Milli Kültürünün Müdafaası

Arş. Gör. Özgenur Turan

İstanbul Beykent Üniversitesi

Özet

Çalışmamızda 19.yüzyıl Rus Edebiyatı'nın büyük yazar ve düşünürlerinden biri olan Fyodor Miyahloviç Dostoyevski'nin (1821-1881) "Ölümler Evinden Anılar" (*Zapiski iz Mertvogo Doma*), "Yaz İzlenimleri Üzerine Kış Notları" (*Zimniye Zametki o Letnih Vpeçatleniyah*), "Yeraltından Notlar" (*Zapiski iz Podpolya*), "Suç ve Ceza" (*Prestupleniye i Nakazaniye*), "Budala" (*İdiot*) ve "Karamazov Kardeşler" (*Bratya Karamazovi*) eserlerine odaklanarak "Batılılaşma" kavramının birey ve toplum üzerindeki etkisi ele alınmıştır. Dostoyevski'nin sürgün yılları sonrası kaleme aldığı bu eserlerinde, Batılılaşmanın birey ve toplum üzerindeki etkisi derin ve çok yönlüdür. Rasyonalizm, bireycilik ve faydacılık gibi Batılı değerler, geleneksel Rus toplumu için tehdit oluşturan, derin ahlaki ve manevi bir krize yol açan aşındırıcı güçler olarak tasvir edilir. Bu kriz topluma yabancılaşma, ahlaki yönelim bozukluğu ve toplumsal bağların zarar görmesi şeklinde kendini gösterir. Dostoyevski, eserlerinde yer alan kahramanlar aracılığıyla Batılı değerlerin bilinçsiz bir şekilde benimsenmesinden kaynaklı olan varoluşsal mücadeleleri ve iç çatışmaları somutlaştırır. Bu kahramanlar, Batılı değerlerin yüzeysel çekiciliği ile Rus Ortodoksluğunun manevi değerleri arasındaki gerilimle boğuşurlar. Dostoyevski eserlerinde aynı zamanda Batı toplumlarına karşı doğrudan eleştirilerde bulunarak, onların materyalist bir yapıya sahip olduklarını ve manevi derinlikten yoksun kaldıklarını vurgular. Batı toplumunun kendine özgü yapısı ve eğilimleri ile Rus toplumunun manevi zenginliğini karşılaştırarak, Batı toplumunun içinde barındırdığı varoluşsal umutsuzluğun ve ahlaki çürümenin altını çizer. Yazarın söz konusu eserlerindeki kahramanlara ve kilit olaylara odaklanan çalışmamızda, Batılı değerler ile karşılaşmanın ortaya çıkardığı ahlaki, manevi ve varoluşsal ikilemler üzerine bir inceleme sağlanmıştır ve bu bireysel iç çatışmaların toplumsal açıdan yarattığı sonuçlar ortaya konulmuştur. Bununla birlikte, 19. yüzyıl Rusya'sında Batılı değerlerin olumsuz etkilerine karşı Dostoyevski'nin yönelttiği eleştiriler değerlendirilmiştir ve toplumsal kurtuluşa ulaşmak adına öne sürdüğü fikirler üzerinde durulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Fyodor Mihayloviç Dostoyevski, batılılaşma, 19. yüzyıl Rus edebiyatı

Criticisms of Westernization and Defense of Russian National Culture in the Works of
F.M. Dostoyevsky

RA. Ozgenur Turan

Istanbul Beykent University

Abstract

In our work, we focus on the concept of "Westernization" and its impact on individuals and society by examining several works of Fyodor Mikhailovich Dostoevsky (1821-1881), one of the great writers and philosophers of 19th-century Russian literature. These works include "The House of the Dead" (*Zapiski iz Mertvogo Doma*), "Winter Notes on Summer Impressions" (*Zimniye Zametki o Letnih Vpechatleniyah*), "Notes from Underground" (*Zapiski iz Podpolya*), "Crime and Punishment" (*Prestupleniye i Nakazaniye*), "The Idiot" (*Idiot*), and "The Brothers Karamazov" (*Bratya Karamazovy*). In these works written by Dostoevsky after his exile years, the effects of Westernisation on the individual and society are deep and multifaceted. Western values such as rationalism, individualism and utilitarianism are portrayed as corrosive forces that threaten traditional Russian society and lead to a deep moral and spiritual crisis. This crisis manifests itself in the form of alienation from society, moral disorientation and the destruction of social bonds. Through the protagonists in his works, Dostoevsky embodies the existential struggles and internal conflicts arising from the unconscious adoption of Western values. These heroes struggle with the tension between the superficial appeal of Western values and the spiritual values of Russian Orthodoxy. In his works, Dostoyevsky also directly criticizes Western societies, emphasizing that they have a materialist nature and lack spiritual depth. By comparing the unique nature and tendencies of Western society with the spiritual richness of Russian society, he underlines the existential despair and moral decay that Western society contains. In our work, which focuses on the heroes and key events in the author's works in question, an examination of the moral, spiritual and existential dilemmas arising from the encounter with Western values is provided, and the social consequences of these individual internal conflicts are revealed. In addition, Dostoyevsky's criticisms against the negative effects of Western values in 19th century Russia were evaluated and the ideas he put forward to achieve social salvation were emphasized.

Keywords: Fyodor Mikhailovich Dostoevsky, westernization, 19th century Russian literature

W. Shakespeare Hamlet Oyunu İle M.Erksan İntikam Meleği-Kadın Hamlet Adaptasyonunun Karşılaştırmalı İncelenmesi

Dr. Öğr. Üyesi Tufan Öztürk

Haliç Üniversitesi

Özet

William Shakespeare, 16.yüzyıl İngiltere'sinde yaşamış, dünyanın en büyük oyun yazarlarından biridir. Oyunları ve soneleri dünya edebiyat tarihinde önemli bir yere sahip olmuş, günümüzde dahi sahnelenmeye devam etmektedir. 1600-1601 yılları arasında yazılan Hamlet trajedisi ise dünya tarihinde en çok yankı uyandıran oyundur. Tiyatro olarak sahnelenmesinin yanı sıra gerek opera gerekse sinema türlerinde uyarlaması yapılan bir edebiyat eseri olması bakımından da önemlidir.

Metin Erksan 20.yy Türkiye' sinin en önemli sinema yönetmenlerinden biridir. 1964 yılında çektiği "Susuz Yaz" filmiyle Berlin Film Festivali' nde "Altın Ayı" ödülünü kazanarak uluslararası alanda başarı kazanmıştır. Filmlerinde genel olarak, toplumsal meseleleri işlerken, özgün anlatım biçimlerini tercih eden bir yönetmendir. 1976 yılında çektiği tam adıyla "Kadın Hamlet-The Angel of Vengeance" filmi, Türk sinema tarihinin en avangart uyarlamalarından biri olma özelliğini taşımaktadır.

Shakespeare' in Hamlet oyunu Ortaçağ Danimarka Krallığı' nda geçer. İntikam ve adalet, akıl ve delilik, ihanet ve güven, ölüm ve varoluş gibi temalar ağırlıklı olarak işlenmiştir. Ölüm ve varoluş temaları ekseninde "Olmak ya da olmamak" (To be or not to be) tiradı varoluşsal bir sorgulamayı dile getirirken, dünya edebiyatında üstüne en çok inceleme yapılan bölümlerden biri olmayı başarmıştır. Trajedi temel olarak, Danimarka Prensi Hamlet' in babasının nedeni bilinmeyen ani ölümünden sonra tahta geçen ve annesi ile evlenen amcası Claudius' tan intikam alma arayışını işlemektedir.

Erksan' nın Kadın Hamlet filmi modern Türkiye İstanbul' unda geçmektedir. Konu olarak orijinal metine sadık kalınmasına rağmen, hikâyenin ana karakteri Hamlet' i bir kadın oyuncu oynamaktadır. Filmde öne çıkan tema intikam duygusudur. Hamlet' in babasını öldürenin amcası olduğunu öğrenmesi, annesinin ise amcası ile evlenmesi ve yakın arkadaşlarının ihaneti karşısında yaşadığı içsel çatışma, modern dünyanın yozlaşması ile altı çizilirken, yalnızlık ve adalet arayışı gibi temalar ön plâna çıkmaktadır.

Shakespeare "Hamlet" oyunu ile tiyatrodaki psikolojik derinliği olan bir yapı kurarken dili kullanma şekli bunu desteklemiştir. Metaforlar, simgeler, çift anlamlı kelimeler ve anlatım biçimi oyununun dil ve üslubunu zenginleştirmiştir. 16 yy. İngiltere' sinde yazılan bu trajedi işlediği içsel çatışmalar, yalnızlık teması, dünyayı anlamlandırma çabası ile bugün bile bireyin özdeşim kurabileceği bir altyapı sunmaktadır.

Erksan' ın 1970'lerin toplumsal ve kültürel yapısı içinde kadın Hamlet yaratarak erkek egemen bir toplumda hikâyeye yeni bir perspektif getirmesi gerek Shakespeare adaptasyonu gerek Türk Sineması için özgün bir gelişme ve yeniliktir. Bu çalışmada, Erksan' ın "Kadın Hamlet" filmi ile Shakespeare Hamlet metni karşılaştırılırken iki eser arasındaki benzerlikleri ve farklılıkları incelemek amaçlanmaktadır. Bu nedenle, eserlerin incelenmesi, karakter karşılaştırılması, tema analizi, toplumsal cinsiyet ve anlatım, dil ve üslup özellikleri

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

incelenerek ilerlenecektir. Karşılaştırılmalı analiz sonucunda her iki eserinde belirgin farklılıklar taşıdığı noktaların, tematik derinlik ve karakterlerin içsel çatışmalarının işlenişi bakımından ise benzer noktaların üzerinde durulacaktır. Erksan'ın Shakespeare' den yola çıkarak kendi toplumunun dil ve kültür özelliklerini "Kadın Hamlet" filmine nasıl aktardığı verilen örneklerle irdelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Edebiyat, sinema, adaptasyon, dil, kültür.

Comparative Analysis of W. Shakespeare Hamlet Play and M. Erksan Revenge Angel-Woman Hamlet Adaptation

Assistant Professor Tufan Öztürk

Halic University

Abstract

William Shakespeare is one of the world's greatest playwrights who lived in 16th century England. His plays and sonnets have had an important place in the history of world literature and continue to be staged even today. The tragedy Hamlet, written between 1600-1601, is the most resonant play in world history. In addition to being staged as a theater, it is also important in terms of being a work of literature that has been adapted in both opera and cinema genres.

Metin Erksan is one of the most important film directors of 20th century Turkey. With his 1964 film "Thirsty Summer", he won the "Golden Bear" award at the Berlin Film Festival and gained international success. In general, he is a director who prefers original forms of expression while dealing with social issues in his films. His 1976 film "Woman Hamlet-The Angel of Vengeance" is one of the most avant-garde adaptations in the history of Turkish cinema.

Shakespeare's play Hamlet is set in the medieval Danish Kingdom. Themes such as revenge and justice, reason and madness, betrayal and trust, death and existence are predominant. In the axis of the themes of death and existence, the tirade "To be or not to be" expresses an existential questioning and has managed to become one of the most analyzed episodes in world literature. The tragedy basically deals with the Danish Prince Hamlet's quest for revenge against his uncle Claudius, who took the throne after the sudden death of his father for unknown reasons and married his mother.

Erksan's Female Hamlet is set in modern Istanbul, Turkey. Although the plot is faithful to the original text, the main character Hamlet is played by a female actor. The prominent theme in the movie is revenge. Hamlet's inner conflict when he learns that it was his uncle who killed his father, his mother's marriage to his uncle and the betrayal of his close friends is underlined by the corruption of the modern world, while themes such as loneliness and the search for justice come to the fore.

While Shakespeare established a structure with psychological depth in the theater with his play "Hamlet", the way he used language supported this. Metaphors, symbols, double-meaning words and expression enriched the language and style of the play. Written in 16th century England, this tragedy offers an infrastructure that the individual can identify with even today with its inner conflicts, the theme of loneliness, and the effort to make sense of the world.

Erksan's creation of a female Hamlet within the social and cultural structure of the 1970s, bringing a new perspective to the story in a male-dominated society, is a unique development and innovation for both Shakespeare adaptation and Turkish Cinema. This study aims to examine the similarities and differences between Erksan's "Woman Hamlet" and the Shakespearean Hamlet text. For this reason, the study will proceed by examining the

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

works, character comparison, theme analysis, gender and narration, language and stylistic features. As a result of the comparative analysis, the points where both works have significant differences will be emphasized, while similar points will be emphasized in terms of thematic depth and the treatment of the inner conflicts of the characters. Based on Shakespeare, Erksan's transfer of the language and cultural characteristics of his own society to the film "Woman Hamlet" will be analyzed with the examples given.

Keywords: Literature, cinema, adaptation, language, culture.

Implementation of Samin Culture in Indonesia

Syahrul Kirom

UIN Siber Syekh Nurjati Cirebon

Abstract

The moral crisis hit the mental and character of the Indonesian nation with widespread cases of corruption, lies and dishonesty in all human activities. In fact, Indonesian culture has very good customs and traditions if we want to explore the ethical values of archipelago culture such as the Samin culture in Central Java.

This paper was done using qualitative research. The formal object of this research is ethics, while the material object is the local wisdom value of the Samin people. The method used is the historical continuity method and heuristic method. This step was carried out with the aim of drawing on the history of Samin culture and to be related to the current situation, related to the values of local wisdom of the Samin culture.

Penel results This conclusion concludes that it turns out that the negative stigma against Samin culture is not good, who is ignorant and disobedient to taxes, does not want formal schools to be carried out with the aim of fighting colonialism, it turns out that behind the cultural actions of samin it stores the values of good local wisdom, including 1), the ethical value of honesty in the culture of samin with the slogan biasakno, kuliknano, pangucapmu, in karo karepe atimu means that it must be accustomed to between speech and heart, it must be in accordance, namely the values of honesty in heart and verbally must be the same, and should not lie. 2). In the words of the Samin people, yo dhuwekmu yo dhuwekku, mulo iku is accepted, it means that what you have is mine, then let it be,

Keywords: Samin, Ethics, Culture, Local Wisdom

Ömer Nasuhi Bilmen'in Büyük Tefsir Tarihi'ndeki Üç (204-282/820-896) Dört (303-395/916-1005) ve Beşinci (405-494/1015-1101) Tabakaların Değerlendirilmesi

Dr. Öğr. Üyesi İsmail Öztürk

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Özet

Hız. peygamberin vefatından sonra Kur'an metni ile baş başa kalan sahabe ve onları takip eden Müslümanlar hayat rehberi edindikleri Kur'an-ı Kerim'in hikmet dolu mesajını okuyup anlama çabası içerisinde olmuş ve Kur'an'ı anlama yöntemleri geliştirmişlerdir. Bu yöntemlerden her biri kendilerine taraftar bulmuş ve ümmet arasında anlayış farklılıklarının doğmasına da sebep olmuştur. Tefsir tarihi içerisinde meydana gelen bu gelişmelerin mahiyetini bilmek günümüzde meydana gelen dini, sosyal ve ahlaki yeni gelişmelere çözüm üretebilmek için büyük önem arz etmektedir. Tefsir tarihi hakkında yazılmış Suyûfî ve Dâvûdî'nin Tabakâtü'l-Müfessirin isimli eserlerinin yanında klasik müfessir tabakatı yazıcılığının son halkasını temsil eden Ömer Nasuhi Bilmen'in *Büyük Tefsir Tarihi* önemli bir konuma sahiptir. Diğer tabakât kitaplarından farklı bir metot uygulaması bu eseri tefsir tarihi açısından oldukça farklı ve orijinal kılmaktadır. İki ciltten oluşan eserde; tefsir usulü ve tefsir ilmine giriş hakkında özet bilgi verildikten sonra mümtaz tabaka ile başlayarak her yüzyıl bir tabaka olarak on dört asır boyunca tefsir ilmine katkı sunan müfessirler tanıtılmaktadır. İkinci cildin sonunda müfessirlerin vefat tarihleri ile onlara ait bin yüz seksen beş eser ismi verilmiştir. Mezhepsel eğilimleri merkeze alarak ayrıştırıcı bir yaklaşım sergilemeyen Bilmen'in kıraat imam ve ravilerine eserinde yer vermemesi oldukça dikkat çekicidir. İlim dünyasında hak ettiği değeri tam olarak göremeyen eser; başlangıçtan günümüze kadar Kur'an-ı Kerim'i anlama çabalarının nasıl seyrettiğini, gelişen tefsir metotlarının neler olduğunu, kimin, neyi, nasıl gerçekleştirdiğini araştırarak tefsirin yüzyılları alan hikâyesini tespit etmeye çalışanlara rehberlik edecek başvuru kaynaklarından biri olmaya devam edecektir. Bundan sonra bu alanda çalışma yapacak olanların bu eserle beraber Dâvûdî ve Edernevî'nin tabakâtlarındaki müfessirleri cemedden bir çalışma yapması ve bunlara ilaveten günümüz müfessirlerini de bu çalışmaya dâhil etmesi gerekmektedir. Bu tebliğde biyografi türü olarak yazılan bu eserin satır araları okunarak üç (204-282/820-896), dört (303-395/916-1005) ve beşinci (405-494/1015-1101) tabakalarda meydana gelen tefsirle ilgili yeni bilgi ve bulgulara işaret edilerek tefsir ilminin mahiyeti hakkında değerlendirmelerde bulunulacaktır. (204-282/820-896) yılları tefsir ilminin kuruluş dönemini tamamladığı, sözlü kültürden yazılı kültüre geçişin kodlarının görüldüğü ve metnin ön planda dilin ise zirvede olduğu yüzyıl olmuştur. (303-395/916-1005) yılları i'câzü'l-Kur'ân, ulûmü'l-Kur'ân, usûlü't-tefsîr gibi ilimlerin temellerinin atıldığı, tefsirde yanlış yorumlara reddiye yazılmaya başlandığı, Farsça-Türkçe ilk tefsir çalışmasının yapıldığı, mezhebi tefsirlerin daha fazla ön plana çıktığı hem rivayet hem de dirayet tefsirini içerisinde bulunduran tasavvufî tefsirlerin yazılmaya başlandığı ve tefsirin tam anlamıyla ilmi bir kimlik kazandığı yüzyıl olmuştur. (405-494/1015-1101) yıllarında Nizamiye medreseleri gibi bilim üreten ilk yükseköğretim kurumları meydana getirilmeye başlanmıştır. Siyasetçiler, tefsir ve tefsirle siyasetnâme yazmaya başlamışlardır. Bu yüzyılda kendi mezhebi anlayışlarını özel metotlarla aktaran tefsir çalışmaları dikkat çekmektedir. Bu dönem müfessirleri ileriye gören, fikirleriyle gelecek nesillere ışık tutan müstesna özelliklere sahip âlimler olarak dikkat çekmektedir. Tefsir, hadis, fıkıh, tarih, kelim, menakıp, züht ve özellikle cerh ve ta'dil gibi disiplinlerde oldukça derinliğe sahip olmaları sebebiyle farklı

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

alanlarda pek çok önemli eser telif etmişlerdir. Tefsirin altın çağları bu dönemlerde yaşanmıştır. Son olarak, tarihsel bağlamdan giderek uzaklaşan toplum yeni koşullarıyla yeni şeyler söylemektedir.

Anahtar Kelimeler: Tefsîr, Kur'ân, Sahabe, Tabakât. Bilmen.

The Evaluation Of The Three (204-282/820-896) Four (303-395/916-1005) And Fifth (405-494/1015-1101) Layer İn Omar Nasuhi Bilmen's Great History Of Tafsir

Assist. Prof. Dr. İsmail Öztürk
Tokat Gaziosmanpaşa University

Abstract

After the death of the Prophet, the Companions and the Muslims who followed them, who were left alone with the text of the Qur'an, endeavored to read and understand the message of the Qur'an full of wisdom and developed methods of understanding the Qur'an. Each method found its adherents and caused differences in understanding among the ummah. Knowing the nature of these developments in the history of tafsir is of great importance in finding solutions to the new religious, social, and moral developments that occur today. In addition to al-Suyūṭī and al-Dāwūdī's *Tabakāt al-Mufessirin*, Omar Nasuhi Bilmen's *Great History of Tafsir*, which represents the last link in the classical tafsir stratigraphy, has an important position. Applying a different methodology from the other books makes this work quite different and original regarding the history of tafsir. In the work, which consists of two volumes, after giving brief information about the methodology of tafsir and introduction to the science of tafsir, starting with the distinguished stratum, each century is introduced as a stratum and the exegetes who contributed to the science of tafsir for fourteen centuries are introduced. At the end of the second volume, the death dates of the exegetes and the names of one thousand one hundred and eighty-five of their works are given. It is quite remarkable that Bilmen, who does not exhibit a discriminatory approach by focusing on sectarian tendencies, does not include the imams and raves of Qiraat in his work. The work, which has not received the value it deserves in the scholarly world, will continue to be one of the reference sources that will guide those who try to determine the story of tafsir over the centuries by investigating how the efforts to understand the Holy Qur'an have progressed from the beginning to the present day, what the developing methods of tafsir are, who has realized what and how. Those who will work in this field in the future should make a study that collects the mufassirs in al-Dāwūdī and al-Adernawī's strata together with this work and includes contemporary mufassirs in addition to them. In this paper, by reading between the lines of this work written as a biography, new information and findings about tafsir that occurred in the third (204-282/820-896), fourth (303-395/916-1005), and fifth (405-494/1015-1101) layers will be pointed out. Evaluations will be made about the nature of the science of tafsir. The years (204-282/820-896) were the century in which the science of tafsir completed its foundation period, the codes of the transition from oral culture to written culture were seen, and the text was at the forefront, and the language was at its peak. (303-395/916-1005) was the century in which the foundations of sciences such as *i'jāz al-Qur'ān*, *ulūm al-Qur'ān*, *usūl al-taṣfīr* were laid, refutations to misinterpretations in tafsīr began to be written, the first Persian-Turkish tafsīr work was done, sectarian tafsīr became more prominent, Sufi tafsīr, which included both narration and dirayat tafsīr, began to be written, and tafsīr gained a fully scientific identity. In the years (405-494/1015-1101), the first science-producing higher education institutions such as Nizamiye madrasas began to be established. Politicians began to write tafsir and tafsir and politicnāme. In this century, tafsir studies that convey their

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

sectarian understanding with special methods attract attention. The exegetes of this period stand out as scholars with exceptional characteristics who were visionary and shed light on future generations with their ideas. Since they had great depth in disciplines such as tafsir, hadith, fiqh, history, theology, menaqib, asceticism, and especially cerh and ta'dil, they composed many important works in different fields. The golden age of tafsir occurred during these periods. Finally, society gradually moves away from the historical context and says new things with new conditions.

Keywords: Tafsir, Quran, Companions, Tabaqat, Bilmen.

Necep Oğlan Destanı İçerisinde Yer Alan Motifler

Selenay Arvas

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

Özet

Bu çalışma da Türkmen sözlü edebiyatı açısından önem arz eden Necep Oğlan Destanı'nın Daşoğuz varyantı incelenerek, destanda yer alan motifler aracılığıyla dönemin manevi kültürünün, toplum yaşantısının, inanç ve değer yargılarının daha iyi anlaşılabilmesi amaçlanmaktadır. Türk dünyası edebiyatı sahasında yapılacak diğer araştırmalara da kaynak olması hedeflenmiştir. Destanda yer alan motifler yapı, işlev ve anlam bakımından çözümlenerek, Türkmen kültüründeki yerleri belirlenmeye çalışılmıştır. Çalışma da nitel bir yöntem kullanılarak edebî metin analizi ve motif çözümleme tekniklerine başvurulmuş, Necep Oğlan Destanı'nın Daşoğuz varyantı üzerinde detaylı inceleme yapılmıştır. Yapılan detaylı motif çözümlemesi sonucunda; rüya, at, pir, kırklar, Kaf Dağı, gökyüzü, kuş ve sayı gibi çok sayıda farklı motifin yer aldığı görülerek, tematik zenginliğe sahip olduğu ortaya konulmuştur. Türkmen sözlü edebiyatında motifler edebî ve kültürel açıdan önemli bir rol oynamaktadır. Bu vesileyle edebî hafızanın canlı tutulmasının yanı sıra detaylı motif analizleriyle estetik ve anlam boyutlarının aydınlatılmasına da önemli bir katkı sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Necep Oğlan Destanı, Türkmen edebiyatı, motif, destan.

Motifs in the Necep Boy Epic

Selenay Arvas

Muğla Sıtkı Koçman University

Abstract

This study aims to better understand the spiritual culture, social life, beliefs and value judgments of the period by examining the Daşoğuz variant of the Epic of Necep Oğlan, which is important in terms of Turkmen oral literature, though the motifs of the epic. It is aimed to be a source for other research in the field of Turkish world literature. The motifs in the epic were analyzed in terms of structure, function and meaning, and their place in Turkmen culture was tried to be determined. In the study, a qualitative method was used, literary text analysis and motif analysis techniques, and a detailed examination was made on the Daşoğuz variant of the Necep Oğlan Epic. As a result of detailed motif analysis; It was shown that it has thematic richness, as it contains many different motifs such as dreams, horses, pirs, forties, kaf Mountain, the sky, birds and numbers. Motifs play an important literary and cultural role in Turkmen oral literature. In this way, in addition to keeping literary memory alive, a significant contribution is made to elucidating the aesthetic and meaning dimensions through detailed motif analysis.

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

Keywords: Necep Oğlan Epic, Türkmen literature, theme, epic.

Arap-İslam Edebiyatında Ahilik Kültürü: Esnaf ve Sanatkârlığın Ruhani Boyutu ve Ahi Şairler

Naci Özsoy

Bitlis Eren Üniversitesi

Özet

Ahilik, Arap-İslam dünyasında esnaf ve sanatkârların ahlaki, sosyal ve ekonomik bir çerçevede örgütlenmesini sağlayan bir toplumsal yapıdır. Bu sistem, ticaretin ötesinde, ruhani ve ahlaki değerleri ön planda tutarak zanaatkâr ve tüccarların topluma katkı sağlamalarını teşvik eder. Arap-İslam edebiyatı, Ahilik kültürünün bu derin yönlerini çeşitli şairlerin eserlerinde yansıtmıştır.

Büyük bir mutasavvıf olmasının yanında şair olan Şeyh Edebali (ö. 1326), Ahilik ilkelerini nasihat içerikli şiirlerinde işler. Edebali'nin eserlerinde dürüstlük, cömertlik ve kardeşlik gibi Ahilik değerleri vurgulanır, esnaf ve sanatkârların toplumsal ve ahlaki sorumlulukları üzerinde durulur. Hacı Bektaşî Veli (ö. 1271), Ahilik teşkilatının manevi önderlerinden biri olarak, eserlerinde esnaf ve sanatkârların meslekî yaşamlarını ruhani bir perspektifle ele alır. Hacı Bektaşî Veli'nin "Makâlât" adlı eseri, Ahilik ilkelerine uygun bir yaşam tarzını ve meslekî etiği detaylandırır. Şiirlerinde, birlik, beraberlik ve insan sevgisi gibi Ahilik değerlerini öne çıkarır. Ahi Evran (ö. 1261), Ahilik teşkilatının kurucusu olarak bilinir ve aynı zamanda bir önemli bir şairdir. "Letâif-i Gıyâsiyye" adlı eserinde, Ahilik prensiplerini şiirsel bir dille anlatır, esnaf ve sanatkârların ruhani olgunlaşmalarını teşvik eder. Ahi Evran, meslekî faaliyetlerin maddi kazanımların ötesinde, manevi gelişim için de önemli olduğuna vurgu yapar.

Bu şairlerin eserleri, Ahilik kültürünün yalnızca ekonomik bir sistem değil, aynı zamanda bir ahlaki ve ruhani rehber olduğunu gösterir. Ahilik, esnaf ve sanatkârların meslekî etiklerini, sosyal dayanışma ruhunu ve içsel gelişimlerini destekleyen bir yapı olarak Arap-İslam edebiyatında derin izler bırakmıştır. Bu çalışma, Ahilik kültürünün edebi temsillerini ve bu kültürün esnaf ve sanatkârların yaşamına nasıl yön verdiğini incelemeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Arap Dili ve Edebiyatı, Arap-İslam Edebiyatı, Ahilik, Ahi Şairler.

Akhi Culture in Arab-Islamic Literature: Spiritual Dimension of Tradesmen and
Craftsmanship and Akhi Poets

Naci Özsoy

Bitlis Eren University

Abstract

Akhism is a social structure in the Arab-Islamic world that organizes artisans and craftsmen within a moral, social, and economic framework. This system emphasizes spiritual and moral values beyond trade, encouraging craftsmen and merchants to contribute to society. Arabic-Islamic literature reflects the profound aspects of Akhism culture in the works of various poets.

In addition to being a great Sufi, Sheikh Edebali (d. 1326) was a poet who incorporated Akhism principles into his advisory poetry. Edebali's works emphasize Akhism values such as honesty, generosity, and brotherhood, focusing on the social and moral responsibilities of artisans and craftsmen. Hacı Bektaş Veli (d. 1271), as a spiritual leader of the Akhism organization, approached the professional lives of artisans and craftsmen from a spiritual perspective in his works. Hacı Bektaş Veli's work "Makalat" details a lifestyle and professional ethics aligned with Akhism principles. His poetry highlights Akhism values such as unity, solidarity, and love for humanity. Ahi Evran (d. 1261), known as the founder of the Akhism organization and also a significant poet, expresses Akhism principles in poetic language in his work "Letâif-i Gıyâsiyye." Ahi Evran encourages the spiritual maturation of artisans and craftsmen, emphasizing that professional activities are important not only for material gains but also for spiritual development.

The works of these poets demonstrate that Akhism is not merely an economic system but also a moral and spiritual guide. Akhism, as a structure supporting the professional ethics, social solidarity, and inner development of artisans and craftsmen, has left a profound mark in Arabic-Islamic literature. This study aims to examine the literary representations of Akhism culture and how this culture guided the lives of artisans and craftsmen.

Keywords: Arabic Language and Literature, Arab-Islamic Literature, Akhi Order, Tradesmen and Craftsmanship, Akhi Poets.

Büyülü Arayış ve Politik Drama: Kurmacanın Büyülü Naifliği/Gerçeğin Ağırlığı *Pan'ın Labirenti*

Doç. Dr. Serap Sarıbaş

Karamanoğlu Mehmetbey University

Özet

Yönetmenliğini ve senaristliği Guillermo del Toro'nun yaptığı *Pan'ın Labirenti* (İspanyolca: *El Laberinto del Fauno*), 2006 yılında gösterime girmiş fantastik/drama türünde çekilmiş bir film olarak 21. yüzyılın ve tüm zamanların en iyi fantastik kurgularından kabul edilir. 42,6 milyon dolar hasılatıyla *Guinness Dünya Rekorları-2008'e* geçen film, yönetmenliği, senaryosu, yönetmenliği, sinematografisi, makyaj efektleri, müzikleri ve oyuncu performansları ve set tasarımlarıyla da birçok ödül almıştır. Sinema-edebiyat ilişkisi paralel gelişimler gösterirken, romanlardan uyarılma filmler oldukça popülerdir fakat, film senaryolarından uyarılan kitaplar da vardır ve bu türdeki kitaplara uzun adıyla, "Önce Senaryosu Sonra Romanı Yazılan Filmler," kısa adıyla ise "Romanlaştırma" denir ve bu nokta da yazarlığını Guillermo del Toro ve Cornelia Funke'nin 2021 yılında yazdığı roman, "Pan'ın Labirenti" bu uyarılmanın örneğidir. İspanya İç Savaşı sonrası, 1944 tarihine odaklanan film, 10 yaşındaki Ofelia'nın gerçek ve fantastik dünyasındaki karşıtlıkların/karışıklığının ve karmaşasının bir dışavurumudur. 1944 İspanya İç Savaşı'nın ardından Francisco Franco'nun otoriter-kralcı faşist ideolojisi olarak adlandırılan "Falanjizm" in hüküm sürdüğü bir dönemde devam eden iç karmaşanın/kaosun ortasında kalan bir çocuk hayallerine, düşlerine, peri masallarına daha da sıkı sarılır, Ofelia, önce yeraltı dünyasının kralının kızı Prenses Moanna olur, ölümlü olur, dünyaya döner babası yolunu bulabilmesi için labirentler inşa ettirir kızına fakat gerçek dünyada Ofelia'nın babası ölmüştür, annesinin ve kendisi zorlu savaş yıllarında zor durumda kalmışlardır. Bir "faunla" tanışan Ofelia'nın yeraltına dönebilmesi için kurbağa karnından anahtar almak, Solgun Adam'ın hançerini getirmek ve kardeşinin kanını, masum kanı akıtması gibi zorlu görevleri vardır, Ofelia üvey babasının evinde tutsaktır bu hayali dünyaya duvarlara tebeşirle kapı çizerek ulaşabilir. Diğer taraftan ise Ofelia'nın annesi doğum yaparken ölmüştür, üvey babası isyancıları sorgular, işkenceler devam eder. Fantastik ve tarihi gerçeklerle iç içe geçmiş filmde labirent, çözümsüz sorunlara, olanaksız durumlara, içinden çıkılmaz karmaşık yapılara temsili bir örnektir, Ofelia için hayal gücünün onu ulaştırdığı yapıdır, savaştaki insanlar için ise kapanmış, birbirine karışmış girift durumdur. Son bölümde ise Ofelia düşlerinde yeraltına dönmüş ve prenses olarak tahtına oturmuştur fakat diğer/gerçek sahnede Ofelia vurulmuş, kan damlaları sarmal taş merdivene akmaktadır, Ofelia ölmüştür.

Anahtar Kelimeler: Büyülü Gerçekçilik, Savaş, Labirent, Mitoloji

Magical Quest and Political Drama: The Magical Naivety of Fiction/The Gravity of Truth
Pan's Labyrinth

Assoc. Prof. Dr. Serap Sarıbaşı
Karamanoğlu Mehmetbey University

Abstract

Directed and written by Guillermo del Toro, *Pan's Labyrinth* (Spanish: *El Laberinto del Fauno*) is a fantasy/drama film released in 2006 and is widely regarded as one of the best fantasy fictions of the 21st century and of all time. Grossing \$42.6 million, the film entered the *Guinness World Records-2008* and received numerous awards for its direction, screenplay, cinematography, make-up effects, soundtrack, cast performances, and set design. The relationship between cinema and literature has evolved simultaneously, with film adaptations of novels being highly popular. Conversely, there are also books that are based on film scripts, known as "novelizations" or "films first scripted and then novelized." An example of such an adaptation is the novel "Pan's Labyrinth," co-authored by Guillermo del Toro and Cornelia Funke in 2021. Set in 1944, the film explores the aftermath of the Spanish Civil War and portrays the paradoxes and bewilderment experienced by 10-year-old Ofelia in both the actual and fantastical realms. Following the conclusion of the Spanish Civil War in 1944, during which Francisco Franco's authoritarian-royalist fascist ideology known as "Phalangism" emerged victorious, a child finds solace in her dreams, fantasies, and fairy tales amidst the ongoing internal turmoil. Ofelia transforms into Princess Moanna, the daughter of the underworld's king, who becomes mortal and returns to earth. In the real world, Ofelia's father has passed away, leaving her and her mother in a challenging situation during the war years. Upon encountering a mythical creature known as "faun", Ofelia is faced with the challenging mission of extracting a key from a frog's abdomen, obtaining the dagger of the Pale Man, and spilling her brother's innocent blood in order to regain access to the underworld. Ofelia is confined within the confines of her stepfather's residence and gains access to an alternate reality by creating portals using chalk on the walls. On the other hand, Ofelia's mother passed away during childbirth, her stepfather questions the rebels, and the tortures persist. In the film, the labyrinth serves as a symbolic representation of unsolvable problems, impossible situations, and complex structures. For Ofelia, it represents the structure that her imagination has led her to. For the people at war, it represents the intricate and entangled situation they find themselves in. In the final chapter, Ofelia descends into the underworld in her dreams and assumes her role as a princess on her throne. However, in the parallel reality, Ofelia is fatally shot, resulting in blood cascading down the spiral stone staircase, ultimately leading to her demise.

Keywords: Magical Realism, War, Labyrinth, Mythology

Alevî-Bektaşî Geleneğinde Kurban İbadeti: Tokat Keçeci Babalılar Ocağı Örneği

Dr. Öğr. Üyesi Şaban Banaz

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Özet

Kurban, insanın yaratıldığı ilk günden günümüze gelinceye kadar hemen hemen bütün din ve inanışlarda değişik şekillerde ve kesintisiz olarak hayata geçirilmiş önemli ve kadim bir ibadettir. İslam Tarihi kaynaklarına göre ilk olarak Hz. Adem'in çocukları olan Hâbil ve Kâbil ile başlayan bu ibadet, özellikle eski çağ insanların doğa üstü güçlerden korktukları için, onların gazabına uğramamak ve bu sebeple meydana gelebilecek felaketlerle karşılaşmamak amacıyla icra edilmiştir. Kurban ibadeti günümüzde sadece Müslüman toplulukların yerine getirdiği bir ibadet olarak bilinse de çok çeşitli inanış ve kültürlerde bu ibadetin değişik formlarını görmek mümkündür. Anadolu coğrafyasında yaşayan, kendilerine özgü bir İslam anlayışına sahip oldukları için de Alevî-Bektaşî diye nitelenen gruplar arasında da bu ibadet oldukça önemlidir. Alevî-Bektaşî grupları arasında bu ibadetin çok önemli oluşunda ve yaygın olarak yerine getirilmesinde bazı dini motifler kadar, sosyo-kültürel ve geleneksel motiflerin de etkili olduğu bilinen bir gerçekliktir. Nitekim Alevî-Bektaşî çevrelerde bu ibadet hem İslam dini ile yakından irtibatlandırılmakta hem de eski Türk kültürüne dayanan bir arka planının ve köklerinin olduğuna vurgu yapılmaktadır. Alevîlik-Bektaşilikte canlı kurban, cansız kurban, içeri kurbanı ve dışarı kurbanı diye isimlendirilen farklı içerik ve özelliklerle yerine getirilen, bazı yörelerde tercüman ve lokma olarak da ifade edilen dört çeşit Kurban ibadeti ve bunlara dayandırılan birtakım âdap ve erkânlar vardır. İlk olarak kurbanların canlı kurban ve cansız kurban diye isimlendirilmesinin sebebi bu gelenekte yerine getirilen bir uygulamadan ötürüdür. Yüzyıllar boyunca yaşatılan bu gelenekte, canlar cemlere gelirken elleri boş gelmez, evlerinde pişirdikleri yemekler veya meyve ya da çerez türü şeylerle gelirler ve cemdeki ilgili görevlilere verirler. Cemi yöneten dede, bunları duâlayarak kesilen kurbanla beraber cem sonunda sofralarda ikram ettirir. Cem erkânı özelinde gerçekleştirilen ve bir ismine de "Lokma" denilen bu ikramlıkların adı bu gelenekte kurbandır. Dolayısıyla da bunlar cansız kurbanlar olarak ifade edilmektedir. Canlı kurbanlar ise Alevî-Bektaşî geleneğinde çok önemli bir unsur olan ve birçok çeşidi bulunan, cem âyinleri öncesinde kesilen ve sonunda da etleri ikram edilen hayvanlardır. Canlı kurbanlar da kesildikleri yer ve amaç bakımından içeri ve dışarı kurbanları şeklinde ikiye ayrılmaktadır. İçeri kurbanları: İkrar Kurbanı, Görgü Kurbanı, Musahiplik Kurbanı, Düşkünlük Kaldırma Kurbanı, Dârdan İndirme Kurbanı, Abdal Musa Birlik Kurbanı, Muharrem Kurbanı, Hızır Kurbanlarıdır. Âyinler dışında kesilen ve daha çok bireysel olan kurbanlar ise gelenekte dışarı kurbanları olarak ifade edilmektedir. Bunların da: Kurban Bayramı Kurbanı, Yağmur Duası Kurbanı, Adak Kurbanı, Şükür Kurbanı, Nevruz Kurbanı gibi birtakım çeşitleri vardır. Bu bildiride genelde Anadolu'daki Alevî-Bektaşî çevrelerindeki kurban anlayışı ve kurbanla ilgili erkânlar; özelde ise Tokat yöresindeki Keçeci Babalılar Ocağı'nın anlayışı ve uygulamaları üzerinde durulmaya çalışılacaktır. Bu amaçla öncelikle kurban ibadetinin Anadolu'daki Alevî-Bektaşî grupları üzerindeki önemi ve anlam boyutlarına değinilecek, daha sonra da Alevî-Bektaşî çevrelerdeki farklı kurban erkânları üzerinde durulacaktır. Son tahlilde Tokat'ın dört büyük Alevi ana ocağından biri olan Keçeci Babalılar Ocağı üzerinden örneklerle bu erkânların nasıl yerine getirildiği izah edilecektir. Çalışmada takip edilecek yöntem ise, tartışmacı ve mukayese edici bir yöntem değil; betimleyici ve çözümleyici bir yöntem olacaktır.

J. Lahiri'nin H. Bhabha Perspektifinden *The Namesake* adlı eserinin Sömürge Sonrası
Diasporik Kimlik Analizi

Hakan Uygen

İstanbul Aydın University

Özet

20nci yüzyıl savaş ve göç probleminin devam ettiği dünyanın birçok kültürel çatışmalarını ve kimlik arayışlarının getirdiği talihsiz travmalar ile bilinmektedir. Bu yüzyılın sonunda topluluklar arasında yatay ve dikey göçler meydana gelirken, özellikle savaşın neden olduğu temel problemlerden bir tanesi de göç ve yeni bir dünya arayışıdır. Bu çalışmanın amacı, Jhumpa Lahiri'nin *The Namesake* romanındaki ana karakterin diasporik ve psikik koşullarını, kişisel ve kültürel adaptasyon sürecindeki deneyimlerini ortaya koymaktır. Gogol gibi diasporik bir karakter göçmen kimliğinin karmaşıklığını ve bireyin kimliğini bulma sürecinde, yaşadığı travma ve çelişkileri temsil etmektedir. Diasporik bir kişi, köksüzlük ve yabancılaşmışlığın temelinde derin bir asimilasyon yaşar. Romanda öne çıkan öğelerin başında dil, adaptasyon ve travma olmak üzere bunların getirdiği çatışmalar göze çarpmaktadır. Bu bağlamda, Jhumpa Lahiri'nin "*The Namesake*" adlı romanındaki Gogol gibi karakterlerin incelenmesi ile göçmen kimliğini oluşturmada travmatik çatışmaları göstermektedir. Koloni sonrası anlatım ile Lahiri travmaları, kişisel ve kültürel entegrasyon arayışının beraberinde getirdiği içsel çelişkileri inceliklerle betimler.

Anahtar Sözcükler: Koloni sonrası dönem, edebi travma, göç, adaptasyon, *The Namesake*

A Postcolonial Diasporic Identity Analysis of *The Namesake* by J. Lahiri in the Perspective
of H. Bhabha

Abstract

At the end of the 20th century, the world is still struggling with wars and migration problems and is known for its many cultural conflicts and the unfortunate traumas that the search for identity entails. While there have been horizontal and vertical migrations between many communities at the end of this century, one of the fundamental problems caused by war is migration and the search for a new world. The aim of this study is to show the diasporic and psychic conditions of the main character in Jhumpa Lahiri's novel *The Namesake* (2003), experiences during his personal and cultural adaptation process. Diasporic characters like Gogol can represent the complexity of immigrant identity and the contradictions that individuals experience as they search for their interpellation. Diasporic person experiences assimilation to a multiplicity of rootlessness and alienation. In this sense, the examination of the protagonist, Gogol, in "*The Namesake*", who underscores the nuanced complexities intrinsic to immigrant identity formation. Through the Postcolonial narrative, Lahiri depicts the profound diasporic trauma and its subsequent contradictions that accompany the quest for personal and cultural integration.

Keywords: Postcolonialism, literary trauma, migration, adaptation, *The Namesake*

A Postcolonial Diasporic Identity Analysis of *The Namesake* by J. Lahiri in the Perspective of H. Bhabha

Hakan Uygen

İstanbul Aydın University

Abstract

At the end of the 20th century, the world is still struggling with wars and migration problems and is known for its many cultural conflicts and the unfortunate traumas that the search for identity entails. While there have been horizontal and vertical migrations between many communities at the end of this century, one of the fundamental problems caused by war is migration and the search for a new world. The aim of this study is to show the diasporic and psychic conditions of the main character in Jhumpa Lahiri's novel *The Namesake* (2003), experiences during his personal and cultural adaptation process. Diasporic characters like Gogol can represent the complexity of immigrant identity and the contradictions that individuals experience as they search for their interpellation. Diasporic person experiences assimilation to a multiplicity of rootlessness and alienation. In this sense, the examination of the protagonist, Gogol, in *The Namesake*, who underscores the nuanced complexities intrinsic to immigrant identity formation. Through the Postcolonial narrative, Lahiri depicts the profound diasporic trauma and its subsequent contradictions that accompany the quest for personal and cultural integration.

Keywords: Postcolonialism, literary trauma, migration, adaptation, *The Namesake*

The Impact of Project-Based Learning on Developing Critical Thinking and Teamwork Skills in Undergraduate Students: A Quasi-experimental study

Imad Hamdanat

Moulay Ismail University

Lamiaie Azzouzi

Moulay Ismail University

Abstract

This study examines the impact of project-based learning (PBL) on the development of critical thinking and teamwork skills among undergraduate students. Conducted at the Faculty of Arts and Humanities in Meknes, Morocco, the research employed a quasi-experimental design involving 185 students. Ninety students formed the experimental group, engaging in PBL, while ninety-five students in the control group received traditional instruction. Both groups were assessed using pre-tests and post-tests to evaluate skill development. The results indicated significant improvements in critical thinking and autonomy within the experimental group. These findings suggest that PBL can effectively enhance soft skills, offering valuable insights for educators, stakeholders, and policymakers in refining instructional strategies and curricula. The implications underscore the potential of PBL in fostering essential skills for academic and professional success.

Keywords: project-based learning, critical thinking, teamwork, soft skills, higher education

Türkiye Türkçesinde “Genitive-Possessive”Den Oluşan Öbeklerin Sağa ve Sola Dallanma Örüntüsü

Arş. Gör. Ayberk Kurtgel

Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Elçin Yılmazkaya

Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi

Özet

Genitive Durum (GenD), adsıl kökenli olmakla birlikte Possessor (Sahip) ve Possessed (Sahiplenilen) unsurlarından meydana gelmektedir. Evrensel Dil Bilgisi (Universal Grammar) çerçevesinde GenD üzerinde birtakım ortak özellikler mevcut olsa da yapısal ve anlam bilimsel farklılıklar da mevcuttur. Bu farklılıklar, dillerin sözcük çekim ve türetim yapılarıyla ilgili olduğu gibi, GenD'nin tümcedeki konumuna göre yani söz dizimsel özelliklerden de kaynaklanmaktadır. Ele aldığımız bu çalışmada, Üretici Dil Bilgisi (Generative Grammar) çerçevesinde Türkiye Türkçesindeki GenD öbeklerinin sağa ve sola dallanma örüntüleri incelenmiştir. Buna göre, ilk olarak Possessive ('Poss', Sahiplik) biçim birimli baş adların, “otel-in restoran-ı-nun çalışanlar-ı-nun izinler-i” türünden bir örnekte, GenD alıp sürekli olarak sola doğru genişleyebildiği ancak konum bildiren birtakım sözcükler için bunun geçerli olmadığı saptanmıştır (*ev-in karşı-sı-nun park-ı-nun yan-ı). Çünkü bu tür tümceler, Sıfat İşlevli Yan Tümce ('SİYT', Relative Clause 'RC') barındırmakta (evin karşı-sı-n-daki/karşı-sı-n-da bulun-an park) ve dolayısıyla Gen'ler engellenmektedir. Bunun yanı sıra, GenD'yi niteleyen sıfatların, anlamsal içeriğine göre sola dallanma esnasında her sözcüğü eşit derecede niteleyemediği görülmüştür. Bu nedenle sıfatlar arasında Gen'li adı niteleme bakımından birtakım hiyerarşi söz konusudur. Sıfatların kendi arasındaki hiyerarşi, Belirlilik (Definiteness) ve Özgüllüğün (Specifity) oluşmasını da etkilemektedir. Sola doğru dallanma sırasında; gösterimsellerin, sayıların ve niceleyicilerin rolü büyüktür. Bu unsurlar, GenD'nin önünde aykırı bir dizilime sahip olurlarsa dallanmaya engel teşkil etmektedirler (*bu her büyük iki il-in bu köyü-nün bu nüfus-u). GenD'li adları niteleyen birtakım zarflar için de aynı hiyerarşi geçerlidir. Her türden zarf, GenD'li adları niteleyememektedir (*bina-nun müteahhid-i-nin işçiler-i-nin kaçak hep çalışma-sı). Sağa dallanma örüntüsünde ise her GenD'nin kendine ait bir Belirlilik alanı olduğu ve bu alanın dışına çıkan Poss'lu başların örüntüyü ihlal ettiği tespit edilmiştir (*ben-im sen-in barda(ğ)-ım yüzü(ğ)-ün). Ayrıca; sayıların, özel adların, adılların ve SİYT'den oluşan sözcüklerin de GenD'nin baş adını oluşturamadığı bulgusuna varılmıştır (*Hakan-in yeğen-i, amca-sı ve sen-i).

Anahtar Sözcükler: genitive, possessive, sıfat tümcesi, belirlilik, özgüllük

Res. Asst. Ayberk KURTGEL

Nigde Omer Halisdemir University

Asst. Prof. Elçin Yılmazkaya

Nigde Omer Halisdemir University

Abstract²

Genitive Case (GenC), although originating from a noun, consists of the elements Possessor and Possessed. Although there are some common features on GenC within the framework of Universal Grammar, there are also structural and semantic differences. These differences are related to the inflection and derivation structures of languages, as well as the position of GenC in the sentence, that is, syntactic features. In this study, we examined the right and left branching patterns of GenC phrases in Türkiye Turkish within the framework of Generative Grammar. Accordingly, firstly, it was determined that head nouns with the morpheme Possessive (Poss) could take GenC and expand continuously to the left in an example such as “*otel-in restoran-ı-nın çalışanlar-ı-nın izinler-i*”, but this was not the case for some words indicating location (**ev-in karşı-sı-nın park-ı-nın yan-ı*). Because these types of sentences contain Relative Clause (RC) (*evin karşı-sı-n-daki/karşı-sı-n-da bulun-an park*), therefore Gens are blocked. In addition, it has been observed that the adjectives modifying GenC cannot modify each word equally during the left branching according to their semantic content. For this reason, there is a hierarchy among the adjectives in terms of modifying the noun with Gen. The hierarchy among the adjectives also affects the formation of Definiteness and Specificity. During the left branching; the role of demonstratives, numbers and quantifiers is great. If these elements have an inconsistent order in front of GenC, they constitute an obstacle to branching (**bu her büyük iki il-in bu köyü-nün bu nüfus-u*). The same hierarchy is valid for some adverbs modifying GenC nouns. Not all kinds of adverbs can modify nouns with GenC (**bina-nın müteahhid-i-nin işçiler-i-nin kaçak hep çalışma-sı*). In the right branching pattern, it was found that each GenC has its own Definiteness field and the Poss heads that go outside this field violate the pattern (**ben-im sen-in barda(ğ)-ım yüzü(ğ)-ün*). In addition, it was found that numbers, proper names, pronouns and words formed from RC cannot form the head noun of GenC (**Hakan-in yeğen-i, amca-sı ve sen-i*).

Keywords: genitive, possessive, relative clause, definiteness, specificity

¹ This study was produced from the doctoral thesis titled “Genitive Structure in Old Turkish”, which is being prepared at the Institute of Social Sciences of Nigde Omer Halisdemir University.

² Since some terms in the linguistics literature do not have exact equivalents in Turkish and their use is not very common, the original English translations of the relevant terms were taken as basis.

Meiji Modernleşmesi ve Nōhonshugi (農本主義) İdeolojisi

Arş. Gör. Dr. Yasemin Yazıcı

Erciyes Üniversitesi

Özet

Japonya'nın kapılarını dış dünyaya açmasıyla birlikte 1868 yılında başlayan Meiji restorasyonu, modernleşme ve sanayileşme sürecini başlatmıştır. Askeriye, ekonomi, eğitim, hukuk vb. birçok alanda olduğu gibi, geleneksel tarım toplumu da bu modernleşme sürecinden etkilenmiştir. Bilhassa sanayileşme ile birlikte tarımla uğraşan köylülerin sosyal ve ekonomik koşullarında sorunlar ortaya çıkmıştır. Bu bağlamda modernleşme karşıtı biçimde, tarımın temel ekonomik faaliyet olarak korunması, tarım toplumunun, çiftçilerin ve dolayısıyla milli kültürün korunması, tarımsal üretimde bağımsızlığın sağlanması gibi temel ilkelere dayanan bir ideolojik hareket olan Nōhonshugi (農本主義) ortaya çıkmıştır. "Tarım temelli ideoloji" manasına gelen bu düşüncenin savunucularının ortak amacı, Japonya'nın geleceği için tarımın önemini ön planda tutmalarıdır.

Bu çalışmada Nōhonshugi (農本主義)'nin tarihsel gelişimi ve ortaya çıkışı, ideolojik kökenleri ile birlikte ele alınacaktır. Çalışmanın temel amacı ve problemi, modern Japonya'nın tarım politikaları ve kırsal kalkınma projelerine dahi etkisi olan bu ideolojinin fikrî alt yapısını anlamak ve modernleşmenin getirdiği sorunlara karşı ne tür çözümler ürettiğini ortaya koymaktır. Çalışmanın sonucunda çiftçi, asker, sivil, radikal vb. birçok ismi bünyesinde bulundurduğu görülen bu ideolojinin, vatanseverlik kavramına dayalı olarak Japon milliyetçiliğinin bir parçası olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar sözcükler: Meiji modernleşmesi, ideoloji, nohonshugi, tarım temelli ideoloji, Japon milliyetçiliği

Meiji Modernization and The Nōhonshugi (農本主義) Ideology

RA. Dr. Yasemin Yazıcı

Erciyes University

Abstract

The Meiji restoration, which began in 1868 with Japan's opening to the outside world, initiated the process of modernization and industrialization. As with many sectors, including the military, economy, education and law, traditional agricultural society was also impacted by this modernization process. Notably, industrialization led to social and economic challenges for peasants engaged in agriculture. In this context, Nōhonshugi (農本主義), an ideological movement based on the principles of protecting agriculture as the main economic activity, protecting the agricultural society, farmers and therefore the national culture, and ensuring independence in agricultural production, emerged in an anti-modernist manner. The common aim of the advocates of this idea, which means "agriculture-based ideology," is to prioritize the importance of agriculture for Japan's future.

This study examines the historical development and emergence of Nōhonshugi (農本主義) alongside its ideological roots. The primary objective and problem of the study is to understand the intellectual foundations of this ideology, which has influenced modern Japan's agricultural policies and rural development projects, and explore the types of solutions it offered in response to the challenges posed by modernization. The study concludes that this ideology, which encompassed various figures including farmers, soldiers, civilians, radicals was ultimately a component of Japanese nationalism, grounded in the concept of patriotism.

Keywords: Meiji modernization, ideology, nohonshugi, agrarian-based ideology, Japanese nationalism

Evrin Kabukcu

Manisa Celal Bayar Üniversitesi

Özet

Seksenlerde toplumsal cinsiyet literatürünün gelişmesiyle birlikte yaşanan küresel ekonomik ve sosyal devinimler, Batı'nın uyguladığı neoliberal politikalar, dünya genelinde yaşanan gerilimler ve savaşlar, kadınları derinden etkilemiş ve göç olgusu giderek kadınlama yoluna gitmiştir. Günümüzde, geçmişe oranla çok daha fazla kadının göç ediyor olması, göçün ne denli kadınlaştığının göstergesidir. Kadınlar; küresel yoksulluk, ataerkil toplumsal yapılar, savaş ortamının getirdiği problemler nedeniyle doğup büyüdükleri ve vatandaşı oldukları ülkeleri gönüllü ya da zorunlu olarak terk etmeye devam etmektedir. Bu çalışmanın amacı; Türkiye'de yaşayan ve sanatsal üretimlerini burada gerçekleştiren ülkelerindeki savaşlardan, otoriter rejimlerin baskılarından, yoksulluktan veya özgürlüklerinden mahrum edildikleri için kaçarak Türkiye'ye sığınmak zorunda kalan göçmen kadın sanatçıların sanatsal ifade ve kişisel tarihlerinin Kadın Eserleri Kütüphanesi arşivlerine kazandırılmasını hedefleyen Avrupa Birliği Kültür Sanat Destek Programı Culture Civic desteği ile Kadın Eserleri Kütüphanesi ve Bilgi Merkezi Vakfı tarafından yürütülen "Ötekinin Hafızası" projesi kapsamında gerçekleştirilen "Kadınların Göç Hafızası" etkinliklerini irdelemektir.

Anahtar Kelimeler: Kadın göçü, Ötekinin Hafızası, Kadınların Göç Hafızası

The Feminization of Migration: The Case of Women's Migration Memory

Evrin Kabukcu

Manisa Celal Bayar University

Abstract

With the development of gender literature in the 1980s, global economic and social movements, neoliberal policies implemented by the West, tensions and wars experienced around the world have deeply affected women and the phenomenon of migration has gradually become feminized. The fact that many more women are migrating today than in the past is an indication of how much migration has become feminized. Women continue to leave the countries where they were born and raised and of which they are citizens, voluntarily or involuntarily, due to global poverty, patriarchal social structures, and problems brought about by the war environment. The aim of this study is to examine the "Women's Migration Memory" activities carried out within the scope of the "Memory of the Other" project, which is carried out by the Women's Works Library and Information Center Foundation with the support of the European Union Culture and Arts Support Program Culture Civic and aims to bring the artistic expression and personal histories of immigrant women artists who live in Turkey and who have had to flee from wars in their countries, the oppression of authoritarian regimes, poverty or deprivation of their freedom to Turkey and take refuge in Turkey, to the archives of the Women's Works Library.

Keywords: Women's migration, Memory of the Other, Women's Migration Memory

Göçmen Bavulu Metaforu Üzerinden Gerçekleştirilen Sanatsal İfadeler

Evrin Kabukcu

Manisa Celal Bayar Üniversitesi

Özet

Sosyolojik bir olgu olan göç, birçok farklı açıdan değerlendirilebilecek popüler çalışma alanlarından biridir. "İktisadi, toplumsal, politik sebeplerle bireylerin veya toplulukların bir ülkeden başka bir ülkeye, bir yerleşim yerinden başka bir yerleşim yerine gitme"leri olarak tanımlanabilecek göç olgusuna yüklenen çok çeşitli metafor söz konusudur. Bunlardan bir tanesi olan *göçmen bavulu*, göçmenlerin bir mekandan bir diğerine giderken somut eşyalarını, tecrübelerini, hayat anlayışlarını, dillerini, kültürlerini, anılarını ve hayallerini koydukları bir hazne olarak tanımlanabilir. Bu anlamda; göçmen bavulu geçmiş, içinde bulunulan an ve gelecek umudunu bir başka deyişle somut ve soyut unsurların bileşimini ifade etmektedir. Bu bağlamda; bu metafor göç konulu çok çeşitli sanat eserlerine konu olmuştur. Bu çalışma kapsamında göçmenlerin sadece fiziksel eşyalarını değil, aynı zamanda kimliklerini de beraberlerinde taşıdıkları "*göçmen bavulu*" metaforu üzerinden göç kavramı ve bu konuyla ilintili gerçekleştirilen sanatsal ifadeler ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Göç, göçmen bavulu, metafor, sanatsal ifadeler

Artistic Expressions Realized Through the Metaphor of the Migrant Suitcase

Evrin Kabukcu

Manisa Celal Bayar University

Abstract

Migration, a sociological phenomenon, is one of the popular fields of study that can be evaluated from many different perspectives. There are many different metaphors attributed to the phenomenon of migration, which can be defined as "the movement of individuals or communities from one country to another, from one settlement to another, due to economic, social and political reasons". One of these, the migrant suitcase, can be defined as a container in which migrants put their tangible belongings, experiences, understanding of life, language, culture, memories and dreams while moving from one place to another. In this sense; the migrant suitcase expresses the past, the present and hope for the future, in other words, the combination of tangible and intangible elements. In this context; this metaphor has been the subject of a wide variety of artworks on the subject of migration. Within the scope of this study, the concept of migration and artistic expressions related to this subject will be discussed through the metaphor of the "migrant suitcase" in which migrants carry not only their physical belongings but also their identities.

Keywords: Migration, migrant suitcase, metaphor, artistic expressions

Araş. Gör. Dr. Dilek Sakaroğlu

Çankırı Karatekin Üniversitesi

Özet

1906/1305 yılında İsfahan'da dünyaya gelen Siyâveş-i Kistrâyî, Tahran Üniversitesi Siyasi Hukuk bölümünden mezun olmuştur. Şiir söylemeye gençlik yıllarında başlayan Kistrâyî, modern İran şiirinin babası olarak anılan Nîmâ Yûşic'in öğrencilerinden olmuş ve ona bağlılığı ile tanınmıştır. Şiirin yanında siyasetle ilgilenmiş ve uzun yıllar Tüdeh Partisi'nde görev almıştır. İran'ın siyasi durumuna ve toplumun sıkıntılarına tanıklık eden şair, duygulu ve etkili bir dille yazdığı şiirlerini propaganda aracı olarak kullanmış ve topluma kederden uzak, sevinç dolu bir gelecek inancını yaymayı amaç edinmiştir. Bu sebeple Kistrâyî, şiirlerinde umut içerikli mazmunlara yer vermiş ve şiir yoluyla halka sürekli mutlu ve güzel günleri müjdelemiştir. Şair, *Âreş-i Kemângîr* (Okçu Âreş) adlı şiirinde mitolojiye dayanan hamasi manzumeleri modern şiir tarzında söyleyerek okuyucuya efsanevî bir figür sunmuş ve eserinde ümit dolu ifadelerle geniş yer vermiştir. Yine *Pes Ez Men Şairî Âyed* (Benden Sonra Bir Şair Gelecek) başlıklı şiirinde gözyaşı ve hasretin sona ereceğini dile getiren şair, umut içerikli şiirin başarılı örneğini vermiştir.

Modern İran şiirinin yenilikçi şairleri arsında yer alan Kistrâyî, çalışmamızın konusu olan *Ağaca Gazel* adlı eserinde, şiirin başından sonuna kadar ağaç teması üzerinde durur. Şiirde ağaç semboliktir; ağaç, İran'ı ve onun halkını temsil eder. Şair, şiirin başlangıcında ağacın uzun oluşundan ve ihtişamından dolayı onu gören herkesi büyülediğinden bahseder. Ağacın uzunluğu ve ihtişamıyla İran'ın kadim geçmişine ve geleneğine işaret eder. Kistrâyî, şiirin devamında "*Sen toprağın ruhuyla bin bir bağla, bağlanınca; korkma gök gürültüsünden, korkma şimşekten! Çünkü sen orada sabitsin, kalıcısın ey ağaç!*" der. Şair burada kök salan ağacın toprakla bütünleşmesi gibi vatan bilincine sahip insanların birbirine bağlanarak her türlü tehlike ve tehdidi bertaraf edebileceklerine vurgu yapar. Şiirin sonunda "*Başımı kaldır, ey ürkek tıpkı ümidimiz gibi...*" ifadesini kullanan şair yaşadığı döneme dikkat çekerek umudun filizlenip yeşermesi gibi ağacın başını dik tutarak dallarını daha yükseğe ulaşmasını söyler. Şair, yapayalnız ve kimsesiz sıfatlarıyla andığı ağaca "*Sen bizimlesin*" diye seslenerek şiirine son verir. Çalışmanın amacı Siyâveş-i Kistrâyî'nin *Ağaca Bir Gazel* şiiri üzerinden şairin iç dünyasına dokunabilmek ve semboller aracılığıyla hayalinde kurduğu İran'ı yansıtabilmektir.

Anahtar Kelimeler: Siyâveş-i Kistrâyî, Ağaca Gazel, İran, modern şiir, umut

Türkiye’de Azerbaycan Türkçesi Üzerine Hazırlanan Doktora Tez Çalışmalarının
Türkolojiye Katkısı

Araş. Gör. Dr. Sümeyra Harmanda

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi

Özet

Azerbaycan Türkçesi, Türk dili ailesinin Oğuz (Güneybatı, Batı) grubuna mensup olan Türk lehçelerinden biridir ve bu grubun doğu kolunu temsil etmektedir. Azerbaycan Türkçesinin ve bu lehçeyle aynı grupta yer alan Türkiye Türkçesinin temelini Eski Oğuz Türkçesi oluşturmaktadır. Oğuzların konuşma diline dayanan Eski Oğuz Türkçesi, 13-15. yüzyıllar arasında Azerbaycan, Anadolu, Irak, Suriye ve Balkanlarda kullanılan ortak yazı dilidir. Bu yazı dili, 16. yüzyılda Osmanlı Türkçesi ve Azerbaycan Türkçesi olmak üzere iki daireye ayrılarak aralarındaki küçük farklılıklarla günümüze kadar ulaşmıştır. Azerbaycan Türkçesi Doğu Oğuzcasını, Osmanlı Türkçesi ise Batı Oğuzcasını oluşturmaktadır. Azerbaycan Türkçesine en yakın yazı dili olan Türkiye Türkçesi Osmanlı Türkçesinin devamıdır. Sovyetler Birliği’nin dağılıp Azerbaycan’ın bağımsızlığını kazanmasının ardından Türk dilinin zengin lehçelerinden biri olan Azerbaycan Türkçesine karşı ilgi daha da artmış ve bu lehçenin dili ve edebiyatı ile ilgili başta Türkiye olmak üzere çeşitli sahalarda günümüze kadar pek çok değerli bilimsel çalışma kaleme alınmıştır. Türkiye’de Azerbaycan Türkçesi ve edebiyatının konu edinildiği çalışmaların büyük bir kısmını doktora tezleri oluşturmaktadır. Azerbaycan Türkçesi üzerine hazırlanan doktora tez çalışmalarının bu sahada çalışan araştırmacılar tarafından bilinmesi, yapılacak tez çalışmalarının özgün olması ve alana yenilik sunması açısından çok önemlidir. Tezin bu niteliklerde olmasını sağlamak için Azerbaycan Türkçesi ile ilgili yapılan doktora tez çalışmalarının bilinmesi gerekir. Bu bildiriye, söz konusu lehçenin sadece dili üzerine Türkiye’de hazırlanan doktora tez çalışmaları dâhil edilecektir. Bu lehçenin dili üzerine yapılan tezler belirlendikten sonra inceleme konularına göre sınıflandırılarak çeşitli başlıklar altında kronolojik olarak verilecek ve alana sundukları katkılar açısından değerlendirilecektir. Böylece hem Türkiye’de Azerbaycan Türkçesi üzerine hazırlanan doktora tez çalışmalarının Türkolojiye sağladığı katkılar belirlenmiş olacak hem de Azerbaycan Türkçesi üzerine hazırlanan doktora tezleri bir araya getirilerek çalışma konuları açısından araştırmacılara sunulmuş olacaktır. Bu çalışma, Azerbaycan Türkçesi üzerine eserler hazırlamak isteyen araştırmacılar için de bir kaynak olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türkoloji, Türk dili, Türkiye Türkçesi, Azerbaycan Türkçesi, Doktora tez çalışmaları

Contribution of Doctoral Theses Prepared on Azerbaijan Turkish in Turkey to Turkology

RA. Dr. Sümeyra Harmanda

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi

Abstract

Azerbaijan Turkish is one of the Turkish dialects belonging to the Oghuz (Southwestern, Western) group of the Turkish language family and represents the eastern branch of this group. The basis of Azerbaijan Turkish and Türkiye Turkish, which is in the same group with this dialect, is Old Oghuz Turkish. Old Oghuz Turkish, based on the spoken language of the Oghuz, was the common written language used in Azerbaijan, Anatolia, Iraq, Syria and the Balkans between the 13th and 15th centuries. This written language was divided into two branches, Ottoman Turkish and Azerbaijan Turkish, in the 16th century and has survived to the present day with minor differences between them. Azerbaijan Turkish constitutes Eastern Oghuz, while Ottoman Turkish constitutes Western Oghuz. Türkiye Turkish, the closest written language to Azerbaijan Turkish, is the continuation of Ottoman Turkish. After the collapse of the Soviet Union and Azerbaijan gained independence, interest in Azerbaijan Turkish, one of the rich dialects of the Turkish language, increased even more, and many valuable scientific studies have been written on the language and literature of this dialect in various fields, especially in Turkey. The majority of studies on Azerbaijan Turkish and literature in Turkey constitute doctoral theses. It is very important that doctoral theses prepared on Azerbaijan Turkish are known by researchers working in this field, so that the theses to be prepared are original and offer innovation to the field. In order to ensure that the thesis has these qualities, it is necessary to know the doctoral theses on Azerbaijan Turkish. Only doctoral theses prepared in Turkey on the language of the dialect in question will be included in this report. After determining the theses on the language of this dialect, they will be classified according to their subjects of study and given chronologically under various titles and evaluated in terms of their contributions to the field. Thus, the contributions of doctoral theses prepared on Azerbaijan Turkish in Turkey to Turkology will be determined, and doctoral theses prepared on Azerbaijan Turkish will be brought together and presented to researchers in terms of study topics. This study will also be a resource for researchers who want to prepare works on Azerbaijan Turkish.

Keywords: Turkology, Turkish language, Türkiye Turkish, Azerbaijan Turkish, Doctoral thesis studies

Japon Kısa Şiiri Senryülarda Görülen “Yaşlılık” Kavramına Mizahi Bir Bakış: Yaşlılık Senryū (シルバ－川柳/Silver Senryū) Eserleri Üzerinden

Araş. Gör. Dr. Güliz Doğan

Erciyes Üniversitesi

Özet

Yaşlılık, insan hayatında çocukluk, gençlik, yetişkinlik dönemlerinden sonra yer alan önemli bir dönemdir. Yaş alma ile insan yaşamında çeşitli fizyolojik ve psikolojik değişimler görülmektedir. Bu değişimler, çeşitli edebi türlere de konu olmaktadır.

Japonya’da ilk olarak 2001 yılında Ulusal Ücretli Yaşlı Bakımevi Kuruluşu (全国有料老人ホーム協会 /Zenkoku Yūryō Rōjin Hōmu Kyōkai) tarafından düzenlenen ve günümüzde de halen devam eden シルバ－川柳 (shirubā senryū) adlı kısa şiir yarışması bulunmaktadır. Bu yarışma, konu olarak “yaşlılık ve yaşlılık döneminde karşılaşılan zorlukları” içermekte olup Japonya’dan her yaş ve kesimden kişinin başvurusuna açıktır. Japon kısa şiir türü olan senryū’nun önemli bir özelliği ise; mizah ve hiciv öğeleri içermesidir.

Bu çalışmada, 2001- 2024 yılı arasında yayınlanan “Yaşlılık senryū” (シルバ－川柳 /shirubā senryū) en iyi eserler derlemi üzerinden “yaşlılık” kavramının mizahi olarak nasıl yer aldığı ortaya konulacaktır. Seçilen eserler metin madenciliği (text mining) yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir.

Analiz sonucunda, “yaşlılık” kavramının “uyumak, uyanmak, unutkanlık, bunamak, hastalık, doktor, birikim, emeklilik parası, ölüm, öbür dünya, vasiyet ile ilgili konular üzerinden ele alındığı tespit edilmiştir. Ayrıca, “yaşlılık” ile ilgili eserlerde aile bireylerinden hanım, torun, gelin ve evcil hayvan olarak beslenen köpek sözcüklerinin yer aldığı görülmüştür. Yaşlılık ile ilişkilendirilen ölüm, öbür dünya, hastalık, bunama, unutkanlık vb. olumsuz durumların doğal karşılanarak mizahi bir şekilde dile getirildiği görülmektedir.

Anahtar kelimeler: Japon kısa şiiri, senryū, mizah, yaşlılık, metin madenciliği

**A Humorous Look at the Concept Of "Old Age" Seen in the Japanese Short Poem Senryū:
Through the Works Of Old Age Senryū (シルバー川柳/Silver Senryū)**

RA. Dr. Güliz Doğan

Erciyes University

Abstract

Old age is an important period in human life after childhood, youth and adulthood. With aging, various physiological and psychological changes are seen in human life. These changes are also the subject of various literary genres.

In Japan, there is a senryū (short poetry) contest called シルバー川柳 (shirubā senryū), which was first organized in 2001 by the Japanese Association of Retirement Housing (全国有料老人ホーム協会 /Zenkoku Yūryō Rōjin Hōmu Kyōkai) and continues to this day. This competition's subjects include "old age and difficulties encountered in old age" and is open to all ages and all parts of society from Japan. An important feature of senryū, the Japanese short poetry genre, is; It contains elements of humor and satire.

This study will reveal how the concept of "old age" is humorously included in the best works of "Old Age senryū" (シルバー川柳 /shirubā senryū) published between 2001 and 2024. The selected works will be analyzed using the text mining method.

As a result of the analysis, it has been determined that the concept of "old age" is handled through issues related to "sleeping, waking up, forgetfulness, dementia, illness, doctor, savings, pension, death, afterlife, and will . In addition, it is seen that the words of family members such as wife, granddaughter, bride and dog kept as a pet are included in the works related to "old age". It is observed that negative situations such as death, afterlife, disease, dementia, forgetfulness, etc. associated with old age are considered natural and expressed in a humorous way.

Keywords: Japanese short poetry, senryū, humor, old age, text mining

An Investigation on Grammar Learning Strategies: A Systematic Review

Lec. Hasan Kocadayıoğulları

Konya Technical University

Dr. Ayşe Selmin Söylemez

Ankara Hacı Bayram Veli University

Abstract

Numerous studies show that using various language learning strategies in foreign/second language learning facilitates the learning process and improves language achievement. It is noticed that these studies on language learning strategies focus mainly on the four skills and vocabulary learning. Subsequently, studies have concentrated on grammar, which is generally regarded as very essential for the construction of sentences and the conveyance of correct and accurate messages. Many studies examining various aspects such as usages, preferences, and effectiveness of grammar learning strategies indicate that the use of these grammar strategies has multifaceted positive effects on foreign language learning process such as linguistic success, performance, proficiency, and competence. Accordingly, it becomes important to focus on grammar learning strategies, which has received less attention compared to language learning strategies. Therefore, in this study, a systematic review is conducted in accordance with PRISMA guidelines to examine the studies on the grammar learning strategies of university students learning language and 21 of 610 studies published between 1978 and 2024 are examined in detail according to the inclusion criteria. According to the publications included in the study, it is observed that the very first studies on grammar learning strategies of university students were conducted in 2007 and the number of studies on the subject has increased in recent years. In many of the studies examined, it is found that commonly a widely known grammar learning strategies scale introduced in recent years has been applied to the relevant population, on the other hand, it is also noted that a small number of studies developed different grammar learning strategies scales. Most of the articles used quantitative analysis methods and correlation analysis was used to examine the relationships between different scales, while difference statistics between means were used to examine the differences between demographic variables and the scale. In addition, it was seen that some articles used qualitative analysis methods such as semi-structured interviews and observations. Furthermore, it is observed that most of the research included this study was conducted in Iran, and the average number of participants in all the studies is 167.86. In conclusion, these findings provide important clues on how university students' grammar learning strategies can be adapted to different languages in cultural and pedagogical terms and how the use of these strategies can effect a number of aspects of grammar learning such as, grammatical competence, learner achievement, learner performance, learning process, learner autonomy, and the solution of problems related to grammar learning, as well as providing critical information that will shed light on future studies in this field.

Keywords: grammar, grammar learning strategies, foreign language learners, systematic review, GLS

The Journal of The Royal Geographical Society Dergisi'nin Türk Toponimisine Katkısı:
Orta Asya'daki Yer Adları

Dr. Öğr. Üyesi Nuray Tamir

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi

Özet

Orta Asya, Batı Dünyası için 18. yüzyıldan itibaren ilgi çekici bir alan olmuştur. Başta Orhun Yazıtlarının ve Türklere ait diğer önemli eserlerin keşfinde Batılı seyyahların, askerlerin, bilim adamlarının isimleri geçmektedir. 1858 yılında İngilizlerin Hindistan'ı işgali sonrasında Orta Asya ile olan gidiş-gelişler artmıştır. Aynı yıllarda çeşitli derneklerin düzenlediği coğrafi geziler vardır ve bu gezilerdeki izlenimler makaleler olarak dergilerde yayımlanmıştır. Bazı yazıların ödül aldığı da görülmektedir. Bu gezilere dernekler tarafından fon sağlanmaktadır. The Royal Geographical Society adlı İngiltere'deki dernek de yayımladıkları *The Journal of the Royal Geographical Society* dergisinde bu türden yazılara yer vermektedir. Coğrafi gezilerin gözlemleri sonucunda o yıllara ait ayrıntılı haritalar çizilmiş; yer adları, iklim ve bitki örtüsü, ekonomik gelirler, yeraltı kaynakları, tarihî kalıntılar, siyasi ve dönemin tarihî olaylarının o bölgelerde etkisi, o bölgelerdeki yazarlar ve eserleri gibi pek çok konudaki izlenimler bu dergide yayımlanmıştır. Bildiride The Journal of the Royal Geographical Society dergisinin 1831-1880 yılları arasında yayımlanan sayılarından yola çıkılarak bu sayılarda yer alan Orta Asya'daki Türkçe yer adlarından bahsedilecektir.

Anahtar Kelimeler: The Journal of the Royal Geographical Society dergisi, Orta Asya, Türk Toponimisi.

**The Contribution of The Journal of The Royal Geographical Society to Turkish
Toponymy: Place Names in Central Asia**

Assist. Prof. Dr. Nuray Tamir

Ankara Hacı Bayram Veli University

Abstract

Central Asia has been an area of interest for the Western World since the 18th century. Western travelers, soldiers and scientists are credited with the discovery of the Orkhon Inscriptions and other important artifacts of the Turks. In 1858, after the British invasion of India, travel to and from Central Asia increased. In the same years, there were geographical trips organized by various associations and the impressions of these trips were published in journals as articles. Some of these articles also received awards. These trips were funded by associations. The Royal Geographical Society in England also publishes such articles in its journal *The Journal of the Royal Geographical Society*. As a result of the observations of geographical trips, detailed maps of those years were drawn; impressions on many subjects such as place names, climate and vegetation, economic income, underground resources, historical ruins, the impact of political and historical events of the period on those regions, writers and their works were published in this journal. In this paper, based on the issues of *The Journal of the Royal Geographical Society* published between 1831-1880, the Turkish place names in Central Asia in these issues will be discussed.

Keywords: The Journal of the Royal Geographical Society, Central Asia, Turkish Toponymy.

محاكاة المقامة الحديثة للمقامة التراثية - المقامة الحلبيّة أنموذجًا

Dr. Öğr. Üyesi Nadir Menderes

Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi

ملخص

تتناول هذه الدراسة أحد الفنون الأدبية العربية، وهو فنّ المقامة، وتكمن أهمية هذه الدراسة في الحاجة الملحة إلى التذكير بهذا الفنّ الأدبيّ الذي صار فنّاً أدبيّاً منسياً، ولم ينل ما يستحقّه من الدراسة والتحليل مع أنّه يفوق الشعر في المحسّنات البديعية والأساليب البلاغية والشواهد اللغوية.

تتألف الدراسة من بحثين وخاتمة، عُرض في المبحث الأول تعريف فنّ المقامة لغة واصطلاحاً، ثمّ نشأتها، وأهدافها، وأسلوبها، وخصائصها شكلاً ومضموناً. وفي المبحث الثاني دُرست إحدى المقامات الحديثة وهي المقامة الحلبيّة لناصر اليازجيّ وقورنت بالمقامات التراثية من حيث التسمية والمضمون والأسلوب والموضوع.

وتوصّل الباحث إلى أنّ المقامة الحديثة سارت على نهج المقامة التراثية في كلّ شيء، ويمكن القول إنّها عبارة عن مقامات تراثية مكتوبة في العصر الحديث، حيث لم تخرج أبداً عن خطوط المقامة التي رسمها الهمذانيّ وتبعه فيها الحريري؛ فأسلوبها يعتمد على السرد بشكل عامّ ويستخدم الحوار أحياناً، ويضمّن فيها الشعر أحياناً أخرى، وهذا ما نجده في مقامات الهمذانيّ والحريريّ. وهي مليئة بالألفاظ الغريبة، والتكلف والصنعة اللفظية واضحة في كلّ عبارات المقامة، الجناس والطباق، والسجع. كما أنّها تشمل على التشبيهات والكنيات والاستعارات. وهذا بالضبط ما نجده في المقامات القديمة، وإذا انتقلنا إلى المضمون رأيناها كذلك تقليداً للمقامات القديمة كأنّها نسخة عنها، فالفكرة الأساسية هي الاحتيال، والراوي يقوم بسرد الأحداث وأحياناً يلتقي الراوي ببطل المقامة، وهذا ما نجده في المقامات منذ نشأتها على يد الهمذانيّ، بل حتّى في تسميتها، فاليازجيّ سمّى مقامته المقامة الحلبيّة، وهذا هو نهج الأدباء القدماء تماماً حيث سمّوا مقاماتهم بأسماء المدن أيضاً.

الكلمات المفتاحية: الأدب، المقامة التراثية، المقامة الحديثة.

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

مخطوطات قصر كانومان بإندونيسيا ودورها في ترسيخ القيم الثقافية في المجتمع المحلي: قراءة على المخطوطة المرقمة (KN-16) أنموذجا

Anwar Sanusi

UIN Siber Syekh Nurjati Cirebon, Indonesia

Rijal Mahdi

UIN Siber Syekh Nurjati Cirebon, Indonesia

الملخص

يعدّ قصر كانومان الذي يقع في مدينة شيربون من الممالك القديمة في جمهورية إندونيسيا. ولقد قام بتأسيس هذا القصر الأمير بدر الدين المعروف بالأمير كيرتاويجايا في عام 1678 م والذي لا يزال قائماً حتى تاريخه. ويتميز القصر بمرافقه الكاملة وموقعه الاستراتيجي، وأهميته المرموقة في المجتمع المحلي في إندونيسيا. وهو تماماً مثل ممالك نوسانتارا القديمة الأخرى أن تحيط بها مساجد، وأسواق، وساحات، ومسكن لخدم القصر المعروفين بـ"ماجارساري". ويضمّ هذا القصر كنوزاً ثقافية ثمينة تتمثل في مخطوطاته القديمة المكتوبة بشتى اللغات كالعربية، والجاوية، والسونداوية، وغيرها من اللغات المحليّة الإندونيسية. وتعود أهمية هذه الدراسة لأنها عبارة عن استثمار التراث القديم لخدمة الحاضر والمستقبل. وكما أن هذه العملية الفيلولوجية ضرورية جداً بغية إخراج النصوص القديمة إلى حيز الوجود عبر وسائل جديدة مثل الكتب المطبوعة، والرقمية، وغيرها، للقراء وللأجيال في عصرنا الحالي وفي المستقبل. وتهدف هذه الدراسة إلى تنفيذ المراحل الفيلولوجية من التحقيق النصي، وترجمة نصوصها من اللغة العربية إلى اللغة الإندونيسية، وبالإضافة إلى إجراء الدراسة التحليلية والنقدية للمخطوطات العقائدية المرقمة بـ (KN-16) والتي تعدّ من ثروات قصر كانومان النفيسة. ولقد استخدمت هذه الدراسة ثلاث النظريات الأساسية وهما نظريتا التحقيق والترجمة التي تعتمد على نهج الأستاذة الدكتورة أماني لوبيس إضافة إلى منهج النقد النصي للشرقاوي. ولقد توصلت الدراسة إلى نتائج عديدة أهمها أن المخطوطة المرقمة بـ (KN-16) تدور حول العقائد الإسلامية التي تتحدث عن المعتقدات الإسلامية ونظرية الإمامة في الإسلام، ونظرية الخير والشر، وخيرية القرون الإسلامية. ومن المحتمل أن تفتح هذه الدراسة آفاق الدارسين والباحثين في مجال المخطوطات الإسلامية في الكشف عن أسرار تلك الكنوز والثروات القديمة وإمكانية الاستفادة منها في حل مشاكل الحاضر والمستقبل أوساط المجتمع الإندونيسي.

الكلمات المفتاحية: قصر كانومان، شيربون، عقيدة إسلامية، تحقيق، مخطوطة

من جماليات البناء الأسلوبي لخواتيم الآيات "دراسة تفسيرية دلالية"

Dr. Öğr. Üyesi Abdülkerim Soliman

Dokuz Eylül Üniversitesi programda yok

الملخص

لقد اقتضت حكمة الله سبحانه وتعالى، أن تُبنى اللغة العربية على نوعين من أنواع الأسلوب: الأسلوب الخبري، والأسلوب الإنشائي. وتحت كل أسلوب من هذين الأسلوبين، تندرج أنواع، ولكل أدواته وأغراضه ودلالاته التي ترتبط بعناصر الرسالة الخطابية من مخاطب، ومخاطب، وسياق، وينبغي أن نعرف بداية، أن الأسلوب الخبري والإنشائي، ينتميان إلى علم المعاني، بل هما البابان المتصدران لعلم المعاني، والأسلوبان الخبري والإنشائي هو العمودان الأساسيان لبناء أي خطاب، ومن ثم فإن دراستهما تعيننا على فهم مضمون الخطاب وفك شفراته والوصول إلى أسراره الخفية خلف بناءه اللغوي الظاهري.

إن الأسلوب الخبري والإنشائي بكل إحياءه يوضح لنا أن البلاغيين المسلمين – وبخاصة المفسرين منهم - قد امتلكوا حساً جمالياً راقياً لمفهوم التشكيل والصيغ اللغوية، قارب ما عرفه الشكلايون والنبويون المحدثون، ولعل البلاغيين المسلمين قد سبقوا الغرب حين أكدوا أن الاتصال بالصور البلاغية وأساليبها، ومعرفة دلائلها لا يتم في ضوء المفاهيم البلاغية فحسب، بل يرتقي إلى مستويات أخرى في التركيب، يقوم بعضها على مستوى توجي معاني النحو، وبعضها الآخر على الدل والمدلول، وهذا كله سبق من مفاهيم الأساليب الحديثة الغربية اللسانية والجمالية.

وتتناول هذه الدراسة التشكيل الأسلوبي لخواتيم الآيات المنتهية بأسماء الله الحسنى؛ لعدة أسباب، منها، بيان أهمية هذه الأساليب في تفسير القرآن، ولأهميتها في بناء عقيدة المسلم، وبيان معاني أسماء الله وبيان المقصد الدلالي والجمالي من اختيارها في مواضعها، ولها لها من أهمية دلالية وجمالية في المعنى التفسيري والإيقاع النغمي للآيات؛ نظراً لارتباطها بالفاصلة القرآنية التي هي كالقافية في الشعر، وكالسجع في النثر، وقد جاءت الدراسة في مقدمة ومبحثين: الأول تناول خواتيم الآيات ذات البناء الخبري، والثاني، تناول خواتيم الآيات ذات البناء الإنشائي، وقد اعتمدت الدراسة على المنهج التحليلي الدلالي، وقد توصلت الدراسة بعض النتائج، منها، قابلية الخطاب القرآني للدراسة والتحليل بالمنهج اللساني والنصية المعاصرة، ارتبط الخاتمة القرآنية بمقصد المخاطب والمخاطب حسب السياق والموضوع، تنوع الأسلوب الخبري حسب قناعة المخاطب وتصديقه للخطاب القرآني، تنوع الأسلوب الإنشائي وتعدّد دلالاته وأغراضه.

الكلمات المفتاحية: التفسير، القرآن، خواتيم الآيات، أسلوب، دراسة دلالية.

التواصل اللغوي بين العربية والفارسية: مظاهر تأثير العربية في الفارسية نموذجاً

عبد الكريم جرادات

أستاذ اللغة الفارسية وآدابها

جامعة آل البيت/ الأردن

الملخص

بالرغم من انتماء اللغة الفارسية إلى الأصل الهندو-أوروبي إلا أنها نتاج اندماج وثيق باللغة العربية، أهم لغات الدوحة السامية؛ فقد شكلت اللغة العربية المصدر الرئيس في إثراء لغات العالم الإسلامية وبخاصة اللغة الفارسية، التي تُعدُّ ثاني أكبر لغة إسلامية بعد العربية والأكثر ارتباطاً بها. والعلاقة بين اللغتين قديمة وتاريخية بحكم التجاور والعلاقات التي ربطت دولة الفرس القديمة مع الجزيرة العربية وبقية المشرق العربي. وبعد الفتح الإسلامي لإيران (21هـ، 642م) توثقت تلك العلاقة وتواشجت أكثر، ودخل كثير من الألفاظ العربية والمصطلحات الدينية إلى اللغة الفارسية، مثلما دخلتها الحروف العربية جميعها من ألفها إلى يائها. وأصبحت اللغة العربية هي لغة العلم والكتابة في إيران وأخذت اللغة الفهلوية الساسانية تتلاشى وتُحْبَو على مدى أربعة قرون حتى حلت مكانها اللغة الفارسية الحديثة (الدريّة) في القرن الخامس الهجري المتأثرة بالعربية، فتوجّه الفرس إلى الكتابة باللغة الجديدة إلى جانب العربية، وأقبلوا على تقليد العرب في أدبهم بكل تفاصيله؛ فظهرت الدواوين الشعرية والمؤلفات النثرية معتمدة اعتماداً كبيراً على اللغة العربية وآدابها وعلى الثقافة الإسلامية، وتعددت مظاهر إثراء اللغة العربية للفارسية الحديثة.

وتأسيساً على ذلك، فإنّ هذا البحث سوف يتغيّنا عرض نماذج لهذه المظاهر، من خلال تقسيمه إلى أربعة مباحث ومقدمة وخاتمة. أمّا المبحث الأول فيتناول أثر العربية وآدابها في ظهور الشعر الفارسي. ثم يأتي المبحث الثاني مخصّصاً لأثر اللفظة العربية في توليد التركيبات اللغوية الفارسية. في حين أنّ المبحث الثالث سيصّطلع بالتطرق إلى أثر الأمثال العربية في إثراء الأدب الفارسي. والمبحث الرابع يتعرّض لدور الترجمة في حفظ التراث الفارسي القديم.

Tarikatların Cenaze Merasimlerinde Dinî Musiki

Doç. Dr. Mustafa Demirci

İstanbul Üniversitesi

Özet

Türk toplumu doğum ile ölüm arasında hayatın acıtan ya da mutlu kılan her aşamasını büyük bir hassasiyetle ele alarak bu meyanda düzenlediği geleneksel merasimlerde Dinî Mûsikî formlarının etkileyici zengin repertuarından ziyadesiyle faydalanmış ve bu eserlere olağanüstü değer vermiştir. Çocuklarının doğumundan başlayarak isimlerini koyarken, sünnet yaptırırken, okula başlatma safhasında, okul eğitimlerinde ve evlenme süreçleri de dahil olmak üzere bütün sosyal aktivitelerinde dinî müzikten yararlanmış. Bu durum hacıları uğurlarken, karşılarken, dinî gün ve geceleri ihya ederken hususi mekanlarda oluşturulan musiki meclislerinde aynı minval üzere devam etmiştir. Hayatın acı gerçekliği olarak ölümün sevimsizliğini, soğukluğunu ortadan kaldırıp mahzun kalplere teselli vermek için düzenlenen “Cenâze Merasimleri” de benzer bir anlayış etrafında şekillenmiştir. Osmanlı döneminde padişah başta olmak üzere devlet ricâlinin ölümleri, devlet erkânına mensup aile fertlerinin vefatı Ayasofya, Sultanahmet ve Süleymaniye gibi selâtin camilerinde okunan “Cenâze Salâtları” ile halka duyurulurdu. Diğer yandan günümüzde olduğu gibi vatandaşlardan ölenler için herhangi bir camide sâlalar verilir, cenaze namazının kılınmasından sonra cenaze alayları oluşturulur, kabre varıncaya dek ve kabirden sonra da salâtlar okunur, zikirler yapılırdı. Sufilerin ölüme bakışlarını yansıtmasına yapılan tarikatlara ait cenâze merasimleri ise ölen kimsenin yıkanması, kefenlenmesi ve defnedilmesine kadar her biri farklı şekillerde yapılırdı. Cenâzelerin kaldırılmasına mahsus bu ilâhî törenler, Mevlevîlik ve Bektâşilik başta olmak üzere “salât okumaları dışında dinî musiki formlarının yoğun bir şekilde kullanıldığı her bakımdan etkileyici ve sürükleyici bir mahiyete sahipti. Biz bu araştırmamızda tarikat cenâzelerinde dinî musikimize ait uygulamaları ve icrâ edilen eserleri, bu eserlerin törenlerde kullanılış biçimlerini ve mahiyetlerini ortaya koymaya çalışacağız.

Anahtar Kelimeler: Dinî Musiki, Cenâze Merasimi, Cenâze Salâtı, Kabir Tevhidi

“Sarı Gelin” Türküsünün Coğrafyalar Arası Değişimi: Azerbaycan-Türkiye Örneği

Doç. Dr. Alper Akdeniz

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Yüksek Lisans Öğrencisi Cem Özbek

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Özet

Türk topluluklarının tarihsel süreçle birlikte geniş coğrafyalarda yaşadığı etkileşimlerin, kültürel ve müzikal öğelerin karşılıklı olarak alışverişine olanak sağladığı görülmektedir. Özellikle göç hareketleriyle başlayan bu kültürel alışverişler, toplulukların müzikal birikimlerinin yerel lehçelerle harmanlanarak nasıl çeşitlendiğini ve dönüştüğünü ortaya koymaktadır. Azerbaycan ve Türkiye arasında görülen müzikal etkileşim bu bağlamda önem arz etmektedir. Bu iki ülkeyi birbirine bağlayan tarihi ve kültürel unsurların en önemlisi olan müzik, her iki ülkenin repertuarında kendine yer bulmuştur. Türkiye'nin Kars ve Iğdır bölgeleri, Azerbaycan kültürünün en yoğun şekilde hissedildiği yerler arasında bulunmaktadır. TRT repertuarında Azerbaycan'a ait 104 kırık hava, 19 enstrümantal oyun havası ve 25 mugamın yer alması, iki ülke arasındaki müzikal etkileşimin somut bir göstergesidir.

Bu çalışmada, “Sarı Gelin” adlı türkünün Azerbaycan ve Türkiye'deki icra biçimleri karşılaştırılarak coğrafyalar arası müzikal farklılıkların ortaya çıkarılması amaçlanmaktadır. Araştırma, literatür taraması ve içerik analizi yöntemleri kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Literatür taramasında elde edilen icra farklılıkları Mus2 nota yazım programıyla yeniden yazılarak karşılaştırma yapılmıştır. Elde edilen bulgular, her iki coğrafyada da güfte, usûl ve makamsal yapıda belirgin farklılıklar olduğunu göstermektedir.

Çalışma sonucunda; Azerbaycan ve Türkiye' de “Sarı Gelin” olarak icra edilen türkünün güftelerinde benzer sözler bulunduğu, kullanılan alfabe ve lehçeden kaynaklı olarak farklı kelimelerin kullanıldığı, ezgisel olarak benzerliklerin bulunmasına rağmen ülkelerin müzikal geleneklerinden kaynaklı usûl ve makam farklılıklarının olduğu tespit edilmiştir. Bu durum, coğrafyaların müzikal zenginliklerini ve çeşitliliğini ortaya koymakta, aynı zamanda kültürel mirasın evrimini anlamak için değerli veriler sunmaktadır. Araştırma, farklı Türk toplumları arasındaki müzikal etkileşimin yansımalarını anlamak adına önemlidir. Bu tür çalışmalar, Türk coğrafyasına ait kültürel değerlerin daha iyi anlaşılmasını ve müzikal çeşitliliğin korunmasını destekleyecektir.

Anahtar Kelimeler: Türkü, Mugam, Varyant

Inter-Geographical Variation Of The Folk Song "Sarı Gelin": The Case Of Azerbaijan-Turkey

Assoc. Prof. Alper Akdeniz - Ankara Yıldırım Beyazıt University

Graduate Student Cem Özbek - Ankara Yıldırım Beyazıt University

Abstract

It is seen that the interactions that Turkic communities have experienced in large geographies with the historical process have enabled the mutual exchange of cultural and musical elements. These cultural exchanges, which started especially with migration movements, reveal how the musical accumulations of the communities have diversified and transformed by blending with local dialects. The musical interaction between Azerbaijan and Turkey is important in this context. Music, the most important of the historical and cultural elements that connect these two countries, has found its place in the repertoire of both countries. Kars and Iğdır regions of Turkey are among the places where Azerbaijani culture is felt most intensely. The fact that there are 104 broken airs, 19 instrumental game airs and 25 mugams belonging to Azerbaijan in the TRT repertoire is a concrete indicator of the musical interaction between the two countries.

In this study, it is aimed to reveal the musical differences between geographies by comparing the performance styles of the folk song "Sarı Gelin" in Azerbaijan and Turkey. The research was conducted using literature review and content analysis methods. The performance differences obtained in the literature review were rewritten with the Mus2 note writing program and a comparison was made. The findings obtained show that there are significant differences in the lyrics, usûl and maqamal structure in both geographies.

As a result of the study, it was determined that the lyrics of the folk song performed as "Sarı Gelin" in Azerbaijan and Turkey have similar lyrics, different words are used due to the alphabet and dialect used, and although there are melodic similarities, there are differences in usûl and makam due to the musical traditions of the countries. This situation reveals the musical richness and diversity of geographies and provides valuable data to understand the evolution of cultural heritage. The research is important for understanding the reflections of musical interaction between different Turkic societies. Such studies will support a better understanding of the cultural values of the Turkic geography and the preservation of musical diversity.

Keywords: Türkü, Mugam, Variant

Kahramanlık Türkülerinde Usûl Yapısının Tespiti Üzerine Bir Çalışma: Kozanoğlu
Avdan Gelir Türküsü Örneği

Doç. Dr. Alper Akdeniz

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Yüksek Lisans Öğrencisi Yusuf Yöndem

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Özet

Kahramanlık türküleri, Türk kültüründe önemli bir yere sahip olup kahramanlık, fedakârlık ve vatanseverlik gibi değerleri işleyen halk müziği eserleridir. Bu türküler, genellikle tarihi olaylar, savaşlar ve destanlardan ilham alarak, halkın ortak değerlerini ve mücadele ruhunu kuşaktan kuşağa taşır. Kahramanlık türküleri, toplumun bir araya gelme ve dayanışma duygusunu güçlendirirken, aynı zamanda kültürel hafızanın canlı tutulmasına da katkı sağlar. Bu nedenle, bu eserler hem tarihi hem de kültürel açıdan büyük bir öneme sahiptir. Söz konusu türküler, sadece bir müzik formu olmanın ötesinde, toplumun sosyal yapısını, tarihi ve kültürel kimliğini koruma ve aktarma işlevi görür. Bu bağlamda, kahramanlık türküleri, hem müzikal açıdan hem de sosyokültürel anlamda önemli bir yer tutar.

Müzikal açıdan bakıldığında, kahramanlık türküleri coşkulu ve güçlü melodilerle icra edilir. Türk müziğinde ritim ve usûl, eserin karakterini belirleyen temel unsurlardan biridir. Usûl, müzikte ritmik düzeni belirleyen bir sistemdir. Ezgilerin akışını, temposunu ve vurgularını düzenler. Bu çalışmanın temelinde, kahramanlık türkülerinin en önemli yapısal unsurlarından biri olan ritim ve usûl yapılarının analizi yer almaktadır.

Bu çalışmanın amacı, TRT Türk halk müziği repertuarında bulunan kahramanlık türkülerinin ritmik yapılarını incelemek ve bu eserleri Türk müziği usûlleri açısından analiz etmektir. Araştırma kapsamında, TRT arşivinde yer alan 3580 numaralı "Kozanoğlu Avdan Gelir" türküsü ayrıntılı bir şekilde incelenmiştir. Bu süreçte, kaynak tarama yöntemi kullanılarak notalar ve icra kayıtları karşılaştırılmıştır. Birincil ve ikincil kaynaklardan elde edilen veriler ışığında, eserin darb ve vuruşları üzerinde durulmuş, türkü içinde sofyan, düyek, nim evsat, sengin semâi, tek vuruş, devr-i hindi, evfer, nim sofyan, semâi ve Türk aksağı usûllerinin kullanıldığı saptanmıştır. Ayrıca eserin 4/4'lük usûlle icra edildiği de görülmüştür. Çalışmanın sonucunda, bu türkülerin geleneksel yapısını koruyarak Türk müziği usûlleri çerçevesinde yeniden notaya alınması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kahramanlık Türküleri, Ritim, Usûl Analizi

A Study On The Determination Of Procedural Structure In Heroic Folk Songs "Kozanoğlu Avdan Gelir Türküsü"

Assoc. Prof. Alper Akdeniz - Ankara Yıldırım Beyazıt University

Graduate Student Yusuf Yöndem - Ankara Yıldırım Beyazıt University

Abstract

Heroic folk songs have an important place in Turkish culture and are folk music works that deal with values such as heroism, sacrifice and patriotism. These folk songs, often inspired by historical events, wars and epics, carry the common values and fighting spirit of the people from generation to generation. While heroic folk songs strengthen the sense of unity and solidarity of the society, they also contribute to keeping cultural memory alive. Therefore, these works are of great historical and cultural importance. These folk songs are more than just a musical form; they also function to preserve and transmit the social structure, history and cultural identity of the society. In this context, heroic folk songs have an important place both musically and socioculturally.

Musically speaking, heroic folk songs are performed with enthusiastic and strong melodies. In Turkish music, rhythm and usûl is one of the main elements that determine the character of the work. Usûl is a system that determines the rhythmic order in music. It regulates the flow, tempo and emphasis of melodies. The basis of this study is the analysis of rhythm and usûl structures, one of the most important structural elements of heroic folk songs.

This study aims to examine the rhythmic structures of heroic folk songs in the TRT Turkish folk music repertoire and to analyze these works in terms of Turkish music procedures. Within the scope of the research, the folk song "Kozanoğlu comes from the hunt" number 3580 in the TRT archive was analyzed in detail. In this process, notes and performance recordings were compared using the source scanning method. In the light of the data obtained from primary and secondary sources, the darb and beats of the piece were emphasized, and it was determined that sofyan, düyek, nim evsat, sengin semâi, tek vuruş, devr-i hindi, evfer, nim sofyan, semâi and Türk aksağı usuls were used in the folk song. It was also observed that the piece was performed in 4/4 time. As a result of the study, it is suggested that these folk songs should be notated again within the framework of Turkish music usuls while preserving their traditional structure.

Keywords: Heroic Folk Songs, Rhythm, Usûl Analysis

Türk Mûsikîsi Notalarında Edisyon Karşılaştırması Üzerine Bir Çalışma: Evcârâ Peşrevi
Örneği

Doç. Dr. Alper Akdeniz

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Doktora Öğrencisi Mustafa Cüneyt Aydın

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Özet

Müzik sanatının gelişimine bakıldığında eserlerin korunması ve gelecek kuşaklara aktarılması için çeşitli müzik yazıları kullanılmıştır. Müziğin ilk çağlarında çizgiler, işaretler ve harflerle oluşturulan bu yazılar, zamanla notasyon sistemlerine dönüşmüştür. Türk mûsikîsi tarihine bakıldığında da çeşitli notasyon sistemlerinin kullanıldığı görülmektedir. İslâm dünyasında uzun süre kullanılan “Ebced Notası” Türk müziğinde kullanılan müzik yazılarından biridir. Bunun yanı sıra, Hamparsum Limonciyan tarafından geliştirilen “Hamparsum Notası” da Türk müziğinde belli bir dönem kullanılmıştır. Bugün dünyada yaygın olarak kullanılan batı kaynaklı nota sistemi ise ilk olarak Osmanlı Devleti döneminde Sultan II. Mahmud’un teşvikiyle kurulan Muzika-yi Hümayun’daki yabancı mûsikîşinaslar tarafından tanıtılmış ve kullanılmaya başlanmıştır. Bu yeni sistemin Türk musikîsinin ihtiyaçlarını tam olarak karşılayamadığının anlaşılması üzerine; Hüseyin Sadettin Arel, Rauf Yektâ, Suphi Ezgi gibi müzikbilimciler batı notasyonunu Türk Mûsikîsi sistemine uyarlamaya yönelik çalışmalar yapmışlardır. Özellikle Arel’in geliştirdiği perde anlayışıyla yeniden düzenlenen batı nota sistemi, Türk mûsikîsinde benimsenmiş ve günümüzde de kullanılmaktadır.

20. yüzyıldan itibaren kullanılan mevcut nota sistemiyle Türk mûsikîsi repertuarı yeniden yapılandırılmaya başlanmıştır. Eski müzik yazılarıyla kayıtlı eserler günümüz notasına dönüştürülmüş, ses kayıtları ve kişisel hafızalarda yer alan eserlerin transkripsiyonu yapılmış ve yapılmaktadır. Bu çalışmalar neticesinde elde edilen tüm eserler farklı edisyonlarıyla birlikte arşivlerde araştırmacıların erişimine sunulmaktadır.

Bu çalışmada, Dilhayat Kalfa tarafından bestelenmiş Evcârâ makamındaki peşrevin arşivlerde mevcut iki ayrı edisyonu, benzerlikler ve farklılıklar açısından karşılaştırılmış ve bu karşılaştırma aracılığıyla edisyonlar arasındaki farklılıkların tespit edilmesi amaçlanmıştır. Bestekârın hayatı ve eserin edisyonlarına literatür tarama yöntemiyle ulaşılmıştır. Evcârâ peşrevinin edisyonlarının kıyaslanmasında müzikal analiz yöntemi kullanılmıştır. Edisyonlar arasındaki müzikal farklılıkların ve benzerliklerin ortaya konması, eserlerin orijinalliğinin korunması açısından önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dilhayat Kalfa, Nota, Edisyon Kritik.

A Study on the Comparison of Editions in Turkish Music Notations: The Example of Evcârâ Peşrevî

Assoc. Prof. Alper Akdeniz - Ankara Yıldırım Beyazıt University

PhD Student Mustafa Cüneyt Aydın - Ankara Yıldırım Beyazıt University

Abstract

When we look at the development of the art of music, various musical notations have been used to protect the works and transfer them to future generations. These scripts, which were created with lines, signs and letters in the early ages of music, turned into notation systems over time. Looking at the history of Turkish music, it is seen that various notation systems were used. 'Ebcad Notation', which was used for a long time in the Islamic world, is one of the musical scripts used in Turkish music. In addition, the 'Hamparsum Note' developed by Hamparsum Limonciyan was also used in Turkish music for a certain period. The western notation system, which is widely used in the world today, was first introduced and started to be used by foreign musicians in Muzika-yi Hümâyün, which was established with the encouragement of Sultan Mahmud II during the Ottoman Empire. Upon the realisation that this new system could not fully meet the needs of Turkish music, musicologists such as Hüseyin Sadettin Arel, Rauf Yektâ, Suphi Ezgi made efforts to adapt western notation to the Turkish music system. Especially the western notation system, which was rearranged with the understanding of pitch developed by Arel, was adopted in Turkish music and is still used today.

Since the 20th century, the Turkish music repertoire has been restructured with the existing notation system. Works recorded in old music scripts have been converted into today's notation, and transcriptions of the works in sound recordings and personal memories have been and are being made. All the works obtained as a result of these studies are made available to researchers in archives with different editions.

In this study, two different editions of the peşrev in the makam of Evcârâ composed by Dilhayat Kalfa were compared to determine the similarities and differences between them. The life of the composer and the editions of the work were accessed through literature search method. The musical analysis method was used to compare the editions of Evcârâ peşrev. It is important to reveal the musical differences and similarities between the editions in order to preserve the originality of the works.

Keywords: Dilhayat Kalfa, Musical Notation, Edition Critical.

Dr. Öğretim Üyesi Çağlar Toptaş

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Özet

Müzik, toplumların sevinç, hüzün ve diğer duygusal durumları ifade etme ve yaşamlarını bu duygularla sürdürme biçimidir. Bu nedenle müziğin toplumlar üzerindeki önemi oldukça büyüktür. Sanatlı bir müzik icrası için belirli bir süreç, emek ve gayret gereklidir. Müzik, sözlü ve sözsüz (enstrümantal) olarak iki ana kategoriye ayrılmaktadır. Sözlü müzikte sesin iyi eğitim almış bir tavırla icra edilmesi son derece önemlidir. Aynı şekilde, sözsüz müzikte de doğru ve kulağa hoş gelen bir tavırla çalınması için kaliteli bir eğitim süreci gerekmektedir. Bu bağlamda, müzik eğitiminin başarısında eğitmenlere büyük sorumluluklar düşmektedir.

Türk müziği, hem sözlü hem de enstrümantal formlarıyla kültürel ve tarihsel zenginlikleri yansıtmaktadır. Batı müziğinde olduğu gibi, Türk müziğinde de teknik ve estetik eğitim, vokal ve enstrümantal performansların kalitesini belirleyen önemli unsurlardır. Solfej eğitimi, nota okuma ve müzikal ifade yeteneklerini geliştirme açısından kritik bir rol oynamaktadır. Ancak, öğrencilerin yetkinlik düzeylerindeki farklılıklar ve sınıf içindeki çeşitlilik, bu eğitimin etkinliğini zorlaştırabilir.

Bu çalışmanın amacı, Türk müziği solfej eğitiminde karşılaşılan zorlukları dört adımlı bir yaklaşım aracılığıyla çözmektir. Dört adımlı yöntem, Batı müziği pedagojisinde de benzerleri bulunan aşamalı bir yaklaşım olarak, solfej derslerinde öğrencilerin nota deşifre becerilerini sistematik bir şekilde geliştirmeyi ve bu süreci düzenli olarak izlemeyi hedefler. Çalışmanın odak noktası, bu dört adım yaklaşımının Türk müziği solfej eğitimindeki uygulamalarını ve etkilerini değerlendirmektir.

Çalışma, dört adım yönteminin öğrenci başarısını artırıcı etkilerini göstermektedir. Bu bağlamda, solfej eğitiminde dört adım yönteminin daha geniş bir şekilde benimsenmesi ve Batı müziği pedagojileriyle entegrasyonunun teşvik edilmesi önerilmektedir. Ayrıca, öğretim yöntemlerinin çeşitlendirilmesi ve öğrenci merkezli yaklaşımların uygulanması, eğitim sürecinin verimliliğini artırabilir. Bu öneriler, solfej eğitiminde daha etkili sonuçlar elde edilmesine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Solfej, Deşifre, Dört Adım Yaklaşımı

Asst. Prof. Çağlar Toptaş

Ankara Yıldırım Beyazıt University

Abstract

Music is the way societies express joy, sadness and other emotional states and sustain their lives with these emotions. For this reason, the importance of music on societies is quite great. A certain process, labor and effort are required for an artistic musical performance. Music is divided into two main categories as verbal and non-verbal (instrumental). In verbal music, it is extremely important for the voice to be performed with a well-educated attitude. Similarly, in non-verbal music, a quality education process is required to play it correctly and with a pleasant attitude. In this context, educators have great responsibilities in the success of music education.

Turkish music reflects cultural and historical richness with both its verbal and instrumental forms. As in Western music, technical and aesthetic education are important elements that determine the quality of vocal and instrumental performances in Turkish music. Solfeggio education plays a critical role in terms of developing note reading and musical expression skills. However, differences in students' competence levels and diversity within the classroom can make the effectiveness of this education difficult.

The aim of this study is to solve the difficulties encountered in Turkish music solfeggio education through a four-step approach. The four-step method, as a gradual approach that has similarities in Western music pedagogy, aims to systematically develop students' note deciphering skills in solfege lessons and to regularly monitor this process. The focus of the study is to evaluate the applications and effects of this four-step approach in Turkish music solfege education.

The study demonstrates the effects of the four-step method on increasing student success. In this context, it is recommended that the four-step method be adopted more widely in solfege education and its integration with Western music pedagogies be encouraged. In addition, diversifying teaching methods and implementing student-centered approaches can increase the efficiency of the education process. These suggestions can contribute to more effective results in solfege education.

Keywords: Solfege, Deciphering, 4-step

Özet

Osmanlı padişahlarının musikiye olan ilgisi, Osmanlı'da müziğin gelişimine önemli bir katkı sağlamıştır. Dönemin bestekâr ve icracılarının eserleri yazılı olarak kaydedilebilmiş ve bu sayede Osmanlı müziğinin önemli bir kısmı korunabilmiştir. Bu yazılı kayıtlar, Osmanlı müziğinin günümüze taşınmasında önemli bir rol oynamıştır. 19. yüzyılın sonlarına doğru ses kayıt teknolojilerinin gelişmesi, müzikal eserlerin ve icraların canlı olarak belgelenmesini mümkün kılmıştır. Dârüttâ'lim-i Mûsikî Cemiyeti'nin plak kayıtları da Osmanlı döneminin müzikal geleneklerini gözler önüne sermektedir. İlerleyen dönemlerde Anadolu'dan derlenen birçok türkü bu şekilde plaklara kaydedilerek TRT Thm repertuarının oluşmasına katkı sağlanmıştır. Ayrıca bu plaklar geçmişle günümüz arasında bir bağ kurulmasına vesile olmuş, böylece Anadolu ezgileri zamanın müzikal unsurlarına uygun olarak icra edilerek var olmaya devam etmiştir.

Bu çalışma, "Ankara Koşması" adlı türkünün Dârüttâ'lim-i Mûsikî Cemiyetine ait icra kaydının notası ile TRT Türk halk müziği repertuarındaki notası arasındaki farklılıkları karşılaştırmayı amaçlamaktadır. Araştırma, Osmanlı dönemine ait müzik kayıtları ve günümüz repertuarı üzerine literatür taraması ve içerik analizi yöntemleri kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Detaylı inceleme, her iki nota arasındaki güfte ve icra farklılıklarını sistematik bir şekilde ortaya koymuştur.

Çalışma sonucunda, Dârüttâ'lim-i Mûsikî Cemiyetine ait icra kaydının transkripsiyon notası ve TRT repertuarındaki "Ankara Koşması" türküsünün notaları arasında belirgin farklılıklar olduğu ortaya çıkmıştır. Bu farklılıklar, özellikle güfte ve icra biçimlerinde gözlemlenmiştir. Özellikle icrada kullanılan enstrümanların çeşitliliği, icracıların müzikal tarzları, dönemsel ve yöresel etkenler göz önünde bulundurulduğunda icralar arasındaki farkların sebebi daha iyi anlaşılmaktadır. Araştırma, müzikal geleneklerin zaman içindeki değişimini ve bu değişimlerin kültürel miras üzerindeki etkilerini belirlemiştir. Bulgular, kültürel mirasın korunması ve müzikal geleneklerin sürekliliği açısından önemli ipuçları sunmaktadır. Bundan sonra yapılacak araştırmalar, benzer analizler gerçekleştirmek suretiyle Anadolu müziğinin tarihsel değişimini tespit etmeye ve müzikal mirası genç nesillere aktarmaya yönelik çabaları desteklemelidir.

Anahtar Kelimeler: Darüttalim, Türkü, Ankara Koşması

From Dârüttâ'lîm-i Mûsikî Cemiyeti to TRT: The Musical Evolution of Ankara Kosmasi Folk Song

Assoc. Prof. Alper Akdeniz - Ankara Yıldırım Beyazıt University

Graduate Student Cem Özbek - Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Abstract

The Ottoman sultans' interest in music made a significant contribution to the development of music in the Ottoman Empire. The works of the composers and performers of the period could be recorded in writing and thus an important part of Ottoman music could be preserved. These written records have played an important role in the transmission of Ottoman music to the present day. Towards the end of the 19th century, the development of sound recording technologies made it possible to document musical works and performances live. The recordings of the Dârüttâ'lîm-i Mûsikî Cemiyeti also reveal the musical traditions of the Ottoman period. In the following periods, many folk songs collected from Anatolia were recorded on records in this way, contributing to the formation of TRT Thm repertoire. In addition, these records were instrumental in establishing a link between the past and the present, so that Anatolian melodies continued to exist by being performed in accordance with the musical elements of the time.

This study aims to compare the differences between the notes of the Dârüttâ'lîm-i Mûsikî Cemiyeti's performance recording of the folk song "Ankara Koşması" and the notes in the TRT Turkish Folk Music repertoire. The research was conducted using literature review and content analysis methods on Ottoman period music recordings and contemporary repertoire. The detailed analysis systematically revealed the differences in lyrics and performances between the two scores.

As a result of the study, it was revealed that there are significant differences between the transcription notes of the performance recording of the Dârüttâ'lîm-i Mûsikî Cemiyeti and the notes of the folk song "Ankara Koşması" in the TRT repertoire. These differences were observed especially in the lyrics and performance styles. Especially when the variety of instruments used in the performance, the musical styles of the performers, periodical and regional factors are taken into consideration, the reason for the differences between the performances is better understood. The research determined the changes in musical traditions over time and the effects of these changes on cultural heritage. The findings provide important clues for the protection of cultural heritage and the continuity of musical traditions. Future research should support efforts to identify the historical changes in Anatolian music and to transfer the musical heritage to younger generations by conducting similar analyses.

Keywords: Darüttalim, Türkü, Ankara Koşması

TRT THM Repertuarında Yer Alan Oyun Havası Nota Varyantlarının Karşılaştırması
"Sinsin örneği"

Doç. Dr. Alper Akdeniz

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Graduate Student Yusuf Yöndem

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Özet

Türk halk müziği, Orta Asya kökenlerinden beslenen ve tarih boyunca geniş bir coğrafyada evrim geçirerek zenginleşmiş bir müzik geleneğidir. Türklerin göç ve yerleşim hareketleri, bu müzik formunun hem repertuarının genişlemesine hem de çeşitli yerel varyantların ortaya çıkmasına neden olmuştur. Göçmen toplulukların yerleşik hayata geçişleri ve farklı coğrafyalarda yaşamaya başlamaları, müzikal geleneklerin de değişime uğramasına yol açmıştır. Her bölge, bu geniş müzik geleneğine özgün katkılarda bulunmuş ve bu katkılar türkülerin sözleri ile melodileri arasında belirgin farklılıklara yol açmıştır. Bölgesel etkiler ve kültürel etkileşimler, türkülerin yerel varyantlarının oluşmasına ve zamanla çeşitlenmesine neden olmuştur.

Bu çalışmanın amacı, TRT Türk halk müziği repertuarında yer alan "Sinsin" oyun havasının yöresel varyantlarını detaylı bir şekilde incelemektir. Özellikle, Bünyan ve Çankırı yörelerine ait iki farklı nota yazımının belirlenmesi ve bu notaların karşılaştırmalı analizinin yapılması hedeflenmiştir. "Türk halk müziği varyantı" terimi, türkülerin farklı yorumlarını ve düzenlemelerini ifade ederken, bu varyantlar bölgesel, sanatsal ve dönemsel etkilere bağlı olarak değişiklik göstermektedir. Bu bağlamda, çalışma, TRT Türk halk müziği arşivinden elde edilen Bünyan yöresine ait 110 numaralı ve Çankırı yöresine ait 152 numaralı "Sinsin" oyun havasının notalarını detaylı bir şekilde incelemeyi ve bu notaların karşılaştırmalı analizini gerçekleştirmeyi amaçlamaktadır.

Çalışma, birincil ve ikincil kaynaklardan yararlanarak, Bünyan ve Çankırı yörelerinde aynı isim altında yer alan türkünün benzerliklerini ve farklılıklarını ortaya koymayı hedeflemektedir. Bu analiz, her iki yöredeki melodik yapıları karşılaştırarak, bölgesel etkileşimlerin ve müziksel çeşitlenmenin anlaşılmasına katkıda bulunacaktır. Ayrıca, elde edilen bulgular, Türk halk müziğinin çeşitlenme sürecini ve bölgesel etkileşimlerin nasıl şekillendiğini anlamak açısından önemli veriler sunmaktadır. Bu çalışma çerçevesinde, Türk halk müziğindeki yöresel varyantların kapsamlı bir şekilde incelenmesi ve yöreler arası etkileşimlerin daha ayrıntılı bir şekilde anlaşılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Oyun Havası, Varyant, Karşılaştırmalı Analiz

Comparison of Game Air Note Variants in Turkish Folk Music Repertoire of Turkish Radio and Television Corporation "Sinsin For example"

Assoc. Prof. Alper Akdeniz - Ankara Yıldırım Beyazıt University

Graduate Student Yusuf Yöndem - Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Abstract

Turkish folk music is a musical tradition that originated in Central Asia and has evolved and enriched over a wide geography throughout history. The migration and settlement movements of Turks have led to both the expansion of the repertoire of this musical form and the emergence of various local variants. As migrant communities settled down and began to live in different geographies, musical traditions also changed. Each region has made unique contributions to this broad musical tradition, and these contributions have led to distinct differences between the lyrics and melodies of folk songs. Regional influences and cultural interactions have led to the formation and diversification of local variants of folk songs over time.

This study aims to examine the regional variants of "Sinsin" game air in Turkish Radio and Television Corporation Turkish folk music repertoire in detail. In particular, it is aimed to determine two different notation of Bünyan and Çankırı regions and to make a comparative analysis of these notations. While the term "Turkish folk music variant" refers to different interpretations and arrangements of folk songs, these variants vary depending on regional, artistic and periodical influences. In this context, the study aims to examine in detail the notes of the "Sinsin" game air numbered 110 belonging to the Bünyan region and numbered 152 belonging to the Çankırı region obtained from the Turkish Radio and Television Corporation Turkish folk music archive and to carry out a comparative analysis of these notes.

The study aims to reveal the similarities and differences of the folk song under the same name in Bünyan and Çankırı regions by utilizing primary and secondary sources. This analysis will contribute to the understanding of regional interactions and musical diversification by comparing the melodic structures in both regions. In addition, the findings provide important data in terms of understanding the diversification process of Turkish folk music and how regional interactions are shaped. Within the framework of this study, a comprehensive examination of regional variants in Turkish folk music and a more detailed understanding of inter-regional interactions are recommended.

Keywords: Turkish folk music, Rhythm, Usûl Analysis

Türk Mûsikîsi Notasyonunda Edisyon Karşılaştırması: Dügâh Peşrevi Örneği

Doç. Dr. Alper Akdeniz

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Doktora Öğrencisi Mustafa Cüneyt Aydın

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Özet

Nota, müzik eserlerinin korunması ve sonraki kuşaklara aktarılmasını sağlayan müzik yazısıdır. Müzik tarihine bakıldığında melodik yapıların özellikleri; rakamlar, harfler, tablo ve semboller gibi değişik şekillerle yazıya dökülmeye çalışılmış; bu ifade bizimçeri, müzikteki ilerlemenin gereklilikleri dolayısıyla daha sistematik hâle gelmiştir. Türk müziği tarihine bakıldığında İslâm dünyasında kullanılan "Ebced Notası" ve Hamparsum Limonciyan tarafından geliştirilen "Hamparsum Notası" gibi çeşitli notasyonlar kullanılmıştır. Türk müziğinde batı kaynaklı notanın ise ilk kez Muzika-yı Hümâyun'da görevlendirilen yabancı müzisyenlerce kullanıldığı ve tanıtıldığı bilinmektedir. Ancak, bu notasyon sisteminin Türk müziğinin karakteristik özelliklerini yeterince yansıtamadığı anlaşılınca, Suphi Ezgi, Rauf Yektâ ve Hüseyin Sadettin Arel gibi müzikologlar, batı notasyonunu Türk mûsikîsine uygun şekilde geliştirme çabalarına girişmiştir. Özellikle Arel'in geliştirdiği perde anlayışına dayalı notasyon, büyük bir kabul görmüştür.

20. yüzyıldan itibaren bu yeni notasyon sisteminin kullanımıyla eski müzik yazılarıyla notalanmış eserlerin günümüz notasyonuna dönüştürülmesi ve ses kayıtlarındaki eserlerin transkripsiyonu hız kazanmıştır. Bu süreç, Türk mûsikîsi arşivlerinin yeniden düzenlenmesine olanak sağlamıştır. Türk mûsikîsi nota arşivlerinde bir eserin birden fazla edisyonuna rastlanabilmektedir. Bu edisyon çeşitliliği, notaların farklı kaynaklardan çeşitli zamanlarda derlenmiş olmasından kaynaklanmaktadır ve bu durum, "Edisyonlar arası farklar nasıldır?" sorusunu gündeme getirmektedir.

Bu çalışmada, Neyzen Yusuf Paşa tarafından bestelenmiş Dügâh makamındaki peşrevin arşivlerde bulunan iki ayrı edisyonu karşılaştırılmıştır. Eserin edisyonları arasındaki benzerlik ve farklılıkların belirlenmesi amacıyla müzikal analiz yöntemi kullanılmıştır. Bu karşılaştırma, edisyon farklılıklarının ve benzerliklerinin anlaşılması yoluyla Türk müziği literatürünün derinleştirilmesine ve notasyon sistemlerinin etkinliğinin artırılmasına katkıda bulunabilir.

Anahtar Kelimeler: Neyzen Yusuf Paşa, Nota, Edisyon Kritik.

Comparison Of Editions In Turkish Music Notation: The Example Of Dügâh Peşrevi

Assoc. Prof. Dr. Alper Akdeniz - Ankara Yıldırım Beyazıt University

PhD Student Mustafa Cüneyt Aydın - Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Abstract

Notation is a musical writing that ensures the preservation and transmission of musical works to the next generations. When we look at the history of music, the characteristics of melodic structures have been tried to be written down in various forms such as numbers, letters, tables and symbols; this expression has become more systematic due to the requirements of progress in music. Looking at the history of Turkish music, various notations such as 'Ebced Notation' used in the Islamic world and 'Hamparsum Notation' developed by Hamparsum Limonciyan were used. It is known that the western notation was first used and introduced in Turkish music by foreign musicians employed in Muzika-yı Hümâyün. However, when it was realised that this notation system did not adequately reflect the characteristics of Turkish music, musicologists such as Suphi Ezgi, Rauf Yektâ and Hüseyin Sadettin Arel attempted to develop western notation in accordance with Turkish music. Especially the notation based on the understanding of pitch developed by Arel was widely accepted.

From the 20th century onwards, with the use of this new notation system, the transcription of works notated with old music scripts into modern notation and the transcription of works in sound recordings have gained speed. This process has enabled the reorganisation of Turkish music archives. More than one edition of a work can be found in Turkish music notation archives. This diversity of editions is due to the fact that the scores were compiled from different sources at various times, and this raises the question 'What are the differences between editions?'

In this study, two different editions of the peşrev in Dügâh makam composed by Neyzen Yusuf Paşa were compared. The musical analysis method was used to determine the similarities and differences between the editions of the work. This comparison can contribute to deepening the Turkish music literature and increasing the effectiveness of notation systems by understanding the differences and similarities between the editions.

Keywords: Neyzen Yusuf Paşa, Musical Notation, Edition Critical.

Erbâne ile İlgili Bir Model Önerisi

Yüksek Lisans Öğrencisi Ömer Özyön

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Doç. Dr. Sadettin Volkan Kopar

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Özet

Türk musikisinde çalgı eğitimi ile ilgili birçok çalışma yapılmıştır. Vurmalı çalgılarla ilgili yapılan çalışmalara bakıldığında, erbâne eğitime yönelik çalışmalara yer verilmediği görülmektedir. Yapılan araştırmalar neticesinde erbânenin Türk mûsikîsi icralarında son yıllarda sıklıkla kullanılmaya başlandığı, özellikle dinî mûsikî alanında yapılan icralarda tercih edildiği tespit edilmiştir. Bu yaygın kullanım erbâneye yönelik bir eğitim metodu gerekliliğini ortaya çıkarmıştır. Bu çalışma, erbâne eğitime yönelik yeni bir model önerisi sunulması açısından önemlidir. Çalışmada, erbâne eğitime yönelik tarafımızdan oluşturulan semboller ve bu sembollerin erbânenin çoğunlukla kullanıldığı usûllerdeki eserler üzerindeki gösterimi ile, erbâne eğitime katkı sağlamak ve eğitim metodu için temel oluşturmak amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Erbâne, Metod, Eğitim, Model, Türk Mûsikîsi

Graduate Student Ömer Özyön - Ankara Yıldırım Beyazıt Universtiy

Assoc. Prof Sadettin Volkan Kopar - Ankara Yıldırım Beyazıt Universtiy

Abstract

Many researches have been done about instrument training in Turkish music. When we look at the studies on percussion instruments, it is seen that there are no studies regarding erbâne training. As a result of the researches, it has been determined that the erbâne has started to be used frequently in Turkish music performances in recent years, especially in religious music. This widespread usage has revealed the necessity of a training method for the erbâne. This study is important in terms of proposing a new model for erbâne education. In this study, it is aimed to contribute to erbâne education, creating a basis for the training method with the symbols for erbâne education and the representation of these symbols on the works in the usûls in which erbâne is mostly used.

Keywords: Erbâne, Method, Education, Model, Turkish Music

Dr. Öğr. Üyesi Zafer Şafak

Iğdır Üniversitesi

Özet

Mikhail Bulgakov tarafından kaleme alınan *Usta ile Margarita* (1967) romanı, Sovyet dönemi Rusya'sının en iyi edebi eserlerinden biridir. İç içe geçmiş üç farklı hikâyeyi anlatan roman; sanatı, inancı, tarihi, toplumsal değerleri ve bürokrasi ve edebi yapıtın üretimi ve yayımını gerçekçilik, gerçektışı ve hiciv odağında değerlendirir. Fantastik unsurlara yer veren Bulgakov'un yapıtı, kötülüğün sembol tipi olan Profesör Woland'ın ve dört yardımcısının 1930'lu yıllarda Moskova'yı ziyaretiyle başlayıp kara büyüye ve olağandışı hilelere başvurarak kargaşaya yol açmasını anlatır. Olay örgüsünün ikinci katmanında sağlıklı olmakla birlikte akıl hastanesine kapatılan ve örtük anlamda sanatçının temsili olup Usta adı verilen romancı ile sevgilisi Margarita'nın öyküsü sunulur. Anlatının üçüncü düzeyinde ise Usta'nın Hazreti İsa'nın hayatından kesitlerin sunulduğu romanı ve bu romanla birlikte Usta'nın başına gelenler anlatılırken Hristiyanlıktaki alışıl gelmiş İsa anlatıları da ters yüz edilerek teolojik-tarihsel anlatılar sorunsallaştırır. Sovyet Rusya'sındaki aç gözlülüğü, politik ve toplumsal çürümeyi hicveden Bulgakov, Woland karakteri ve onun hileci şen grubuyla geleneksel kötü ve kötülük anlayışının dışına çıkar. Bulgakov; kıyıcı politik iktidarların yanında saf tutarak yetenekli yazarların hayatını mahveden edebi mahfilleri, değerlendirmelerinde nesnellikten uzak edebiyat ve sanat eleştirmenlerini ve eleştirmenliğini Woland ve ekibiyle cezalandırırken bu kötü karakterleri aracılığıyla yozlaşmış ve şeytani olanın da hakkından gelir. İyilik ve kötülük bağlamında kötü olandan iyilik ummak yanıl samayken Bulgakov'un anlatısı bu yaygın inançtan önemli ölçüde sapar. Bulgakov, iyi-iyilik ve kötü-kötülük nosyonlarını alaycılıkla yerlerinden ederek kullandığı sembollerle okuru bahsi geçen nosyonlar ve onların ortaya çıkardığı fenomenler hakkında bir kez daha düşünmeye davet eder. Çalışma bu perspektifte, Mikhail Bulgakov *Usta ile Margarita* yapıtına iyilik ve kötülük ve eserde kullanılan semboller aracılığıyla incelemeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Usta ile Margarita*, Mikhail Bulgakov, İyilik ve Kötülük, Sembolizm

Asst. Prof. Dr. Zafer Şafak

Iğdır University

Abstract

The novel *The Master and Margarita* (1967) by Mikhail Bulgakov is one of the best literary works of the Soviet period Russia. The novel, which tells three different intertwined stories, evaluates art, faith, history, social values, bureaucracy and the production and publication of literary works with a focus on realism, fantasy and satire. Bulgakov's work, which includes fantastical elements, gradually unfolds with Professor Woland, the arch symbol of evil, and his four assistants visiting Moscow in the 1930s and causing chaos by resorting to black magic and unusual tricks. The second layer of the plot presents the story of a novelist, who is healthy but imprisoned into an asylum turning out to be an implicit representation of the artist, is called the Master, and his relationship with his lover Margarita is related. In the third level of the narrative, the Master's novel, which presents sections from the life of Jesus Christ, and subsequently what has happened to the Master upon the publication with this novel, is being told while the conventional Jesus narratives in Christianity are turned upside down and theological-historical narratives are problematized. Bulgakov, who satirizes the greed, political and social decay in Soviet Russia, goes beyond the traditional understanding of evil and mischief with the character Woland and his playful group of tricksters. While Bulgakov punishes the literary circles that side with the cruel political powers which ruin the lives of talented writers and literary and art critics and criticism who are far from objectivity in their evaluations by means of Woland and his team, he also overcomes the corrupt and evil through these evil characters. While it is an illusion to expect any good from the evil in the context of good and evil, Bulgakov's narrative deviates significantly from this widespread belief. Bulgakov sarcastically replaces the notions of the good-goodness and evil-mischief by the employment of symbols and he invites reader to think once again about the aforementioned notions and the phenomena they reveal. In this perspective, the study aims to examine Mikhail Bulgakov's work *The Master and Margarita* through the concepts of good and evil and the symbols used in it.

Keywords: *The Master and Margarita*, Mikhail Bulgakov, Good and Evil, Symbolism

Özet

Millî kimliklerin uyanışa geçtiği 19. Yüzyılda, kültürün taşıyıcısı durumunda olan edebiyat sahasında da millet fikrinin dil, tarih, vatan kavramları çerçevesinde ele alınıp tartışıldığı görülür. Bu bakımdan ilgili kavramların romantik bir bakışla işlendiği eserler, millî romantik duyuş tarzını da yansıtır niteliktedir. Millî hayat, kültür ve vatanseverlik konulu hamasî eserler, imparatorluk çağının sona erip ulus devletlerin yükselişine geçtiği 19. ve 20. yüzyıl boyunca kaleme alınır. Özellikle şiir alanında görülen millî romantizm, milliyetçi düşüncenin yükselişine geçmesiyle birlikte Türk edebiyatında da varlığını kuvvetli bir şekilde hissettirir. Namık Kemal'in oğlu Ali Ekrem [Bolayır] de bu anlayışa bağlı olarak çeşitli eserler kaleme alır. Servet-i Fünun estetiğine bağlı olarak şiir hayatına başlayan Ali Ekrem, zamanın ruhuna uygun olarak savaş, vatan sevgisi, tarih şuuru temalı şiirler de yazar. Onun II. Meşrutiyet'in heyecanı içinde yazdığı *Kaside-i Askeriyye* (1324) de millî kimlik, tarih ve vatan kavramlarını romantize ederek okuyucularına sunar. Söz konusu millî kimlik Osmanlılık şeklinde ifade edilebilir. Bu kimliğin yapıcı unsurları ise celadet, cesaret, yiğitlik gibi kavramlardır. Şair bunları Osmanlı askerinde müşahhas olarak gösterir. Kasidede sözü edilen vatan ise Osmanlı vatani, tarih de Osmanlı tarihidir. Namık Kemal'in "Hürriyet Kasidesi"ne bir nazire olarak yazılan şiir, yaptığı hürriyet vurgusu ile de öne çıkar. Bu çalışmada Ali Ekrem'in *Kaside-i Askeriyye* isimli eseri içerdiği millî romantik unsurlar bakımından incelenece ve şiirde yer alan millî kimlik, tarih ve vatan kavramları açıklanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ali Ekrem [Bolayır], *Kaside-i Askeriyye*, millî romantizm, hamaset

National Romanticism in Ali Ekrem Bolayır's Qasida-1 Askeriyye

Asst. Prof. Dr. Hatice Yıldız

Ankara Hacı Bayram Veli University

Abstract:

In the 19th century, when national identities were awakening, it is seen that in the field of literature, which was the carrier of culture, the idea of nation was also addressed and discussed within the framework of the concepts of language, history and homeland. In this respect, works in which the relevant concepts were handled with a romantic perspective also reflect the national romantic perception. Heroic works on the subjects of national life, culture and patriotism were written during the 19th and 20th centuries, when the age of empires ended and nation states were on the rise. National romanticism, especially seen in the field of poetry, made its presence felt strongly in Turkish literature with the rise of nationalist thought. Namık Kemal's son Ali Ekrem [Bolayır] also wrote various works in accordance with this understanding. Ali Ekrem, who started his poetry life in accordance with the aesthetics of Servet-i Fünun, also wrote poems with the themes of war, love of country and historical consciousness in accordance with the spirit of the time. His *Qasida-i Askeriyye* (1324), which he wrote during the excitement of the II. Constitutional Era, romanticizes the concepts of national identity, history and homeland and presents them to his readers. The national identity in question can be expressed as Ottomanness. The constructive elements of this identity are concepts such as bravery, courage and bravery. The poet shows these as concrete in the Ottoman soldier. The homeland mentioned in the *Qasida* is the Ottoman homeland, and history is Ottoman history. Written as a verse to Namık Kemal's "Hürriyet Kasidesi", the poem also stands out with its emphasis on freedom. In this study, Ali Ekrem's *Qasida -i Askeriyye* will be examined in terms of the national romantic elements it contains and the concepts of national identity, history and homeland in the poem will be explained.

Keywords: Ali Ekrem [Bolayır], *Qasida-i Askeriyye*, national romanticism, heroism

Varoluşun Sınırlarında Kadınlık: Sylvia Plath ve Nilgün Marmara Şiiri

Doç. Dr. Esra Başak Aydınalp

Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi

Özet

Bu araştırma, Sylvia Plath ve Nilgün Marmara'nın şiirlerinde öne çıkan melankoli, ölüm ve yalnızlık temalarını karşılaştırmalı olarak incelemeyi amaçlamaktadır. Her iki şairin de

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

kişisel deneyimlerinden derinlemesine beslenen şiirlerinde, varoluşsal krizler, toplumsal baskılar ve bireysel özgürlük arayışı önemli bir yer tutar. Hem Plath hem de Marmara, eserlerinde ölüm ve melankoliyi yoğun şekilde işler ve bu temalar şairlerin hayatlarına paralel olarak şiirlerinde güçlü bir biçimde yer alır. Bu çalışma, şairlerin hayatları ile eserleri arasındaki bağları inceleyerek, onların şiirsel üsluplarını ve kadınlık deneyimlerini varoluşsal bir çerçevede ele almayı hedeflemektedir. Araştırmada öncelikle, Sylvia Plath'ın *Ariel* (1965) adlı şiir koleksiyonu ve Nilgün Marmara'nın *Daktiloya Çekilmiş Şiirler-* (1977-1987) adlı eserleri analiz edilecektir. Bu iki eserde ölüm teması, melankoli ve varoluşsal yalnızlık gibi konuların nasıl ele alındığı karşılaştırmalı olarak incelenecektir. Plath'ın şiirlerinde sıkça karşılaşılan ölüm arzusu ve yeniden doğuş fikri, Marmara'nın şiirlerinde de benzer bir şekilde ortaya çıkar. Özellikle Marmara'nın Plath'a duyduğu hayranlık, Plath'ın şiirlerine olan aşinalığı ve bu şairin ölüm temasını ele alış biçimi üzerinde durulacaktır. Kadınlık teması da araştırmanın önemli bir parçasını oluşturacaktır. Hem Plath hem de Marmara, toplumsal baskılarla kadın kimliğini ve kadın bedeninin sınırlarını sorgular. Bu çerçevede, kadınların varoluşsal mücadelesi ve kadın bedeninin şiirlerde nasıl bir metafor olarak kullanıldığı derinlemesine analiz edilecektir. Sonuç olarak, bu çalışma, Sylvia Plath ve Nilgün Marmara'nın şiirlerinde ölüm, melankoli ve yalnızlık temalarının şairlerin iç dünyalarındaki yankılarını, kadınlık deneyimiyle olan bağlarını ve edebi dünyadaki yerlerini incelemeyi amaçlamaktadır. Şairlerin eserlerindeki ortak varoluşsal sorulara nasıl yanıt aradıkları, şiirlerindeki farklı üsluplar ve tematik derinlikler karşılaştırmalı bir perspektifle ele alınacaktır.

Anahtar Sözcükler: Sylvia Plath, Nilgün Marmara, Kadınlık, Varoluşsal Kriz, Şiir

On the Margins of Existence: Womanhood in the Poetry of Sylvia Plath and Nilgün Marmara

Assoc. Prof. Dr. Esra Başak Aydınalp
Erzincan Binali Yıldırım University

Abstract

This research aims to conduct a comparative analysis of the themes of melancholy, death, and loneliness that are prominent in the poetry of Sylvia Plath and Nilgün Marmara. In the works of both poets, which are deeply rooted in their personal experiences, existential crises, social pressures, and the search for individual freedom occupy a significant place. Both Plath

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

and Marmara frequently explore death and melancholy in their works, and these themes are powerfully reflected in their poetry, paralleling their lives. This study seeks to examine the connections between the poets' lives and their works, focusing on their poetic style and experiences of womanhood from an existential perspective. The research will primarily analyze Sylvia Plath's *Ariel* (1965) and Nilgün Marmara's *Daktiloya Çekilmiş Şiirler* (1977-1987). The treatment of death, melancholy, and existential loneliness in these two collections will be examined comparatively. Plath's frequent engagement with the desire for death and the idea of rebirth similarly emerges in Marmara's poetry. The research will also explore Marmara's admiration for Plath, her familiarity with Plath's poems, and how Plath's treatment of death influenced Marmara's approach to the theme. Womanhood is another key focus of this research. Both Plath and Marmara question the boundaries of female identity and the body in the face of societal pressures. The existential struggle of women and how the female body is used as a metaphor in their poems will be analysed in detail. In conclusion, this study aims to explore how the themes of death, melancholy, and loneliness in Sylvia Plath and Nilgün Marmara's poetry echo the inner worlds of the poets, their connection to the experience of womanhood, and their place in the literary world. It will compare how the poets respond to shared existential questions, examining their different styles and thematic depths.

Keywords: Sylvia Plath, Nilgün Marmara, Womanhood, Existential Crisis, Poetry

Ebü'l-Kâsım el-Müeddib'in (ö. 338/950'den sonra) Terminolojisi Üzerine Bir İnceleme

Dr. İrfan Köse

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

Özet

Bu bildiri, bir Arap dili âlimi olan Ebü'l-Kâsım b. Muhammed b. Saïd el-Müeddib'in kullandığı kendine özgü dilsel terimlerin incelenmesini amaç edinmiştir. Hayatı hakkında bilgi, bilinen tek eseri olan *Değâîku't-taşrîf*indeki kendi beyanıyla sınırlıdır. Tabakat türü külliyatlarda, müellifin ismi ve eserinden bahsedilmemiştir. Müellif, eserini 338/950 yılında tamamladığını beyan etmiştir. Bu tarihte hayatta olduğu anlaşılan müellifin ne zaman vefat ettiği tespit edilememiştir. Ebü'l-Kâsım el-Müeddib hakkındaki bilgi yetersizliği, hayatına ilişkin değerlendirmeleri zorlaştırmaktadır. Şu ana kadar yapılan çalışmalarda üzerindeki sis

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

perdesi henüz kaldırılamamıştır. Müellif ve eserinin uzun süre gizli kalması, ilim erbabının ondan yararlanmasını geciktirmiş ve bu sebeple eser Arap dili çalışmalarında hak ettiği yeri alamamıştır. Bilinen tek el yazması Türkiye’de olan *Deḳâiḳu’t-taṣrîf*, Hâtim Sâlih Dâmin, Ahmed Nâcî el-Kaysî ve Hüseyin Tural tarafından tahkik edilerek ilk defa 1987 yılında basılmıştır. Arap dilinin kelime yapısına ilişkin pek çok problemin yer aldığı eser, yazarın kendine has kullandığı terimlerin çokluğuyla diğerlerinden ayrılmaktadır. Ebü’l-Kâsım el-Müeddib eserinde, kendinden önceki dilcilerin çalışmalarında kullanmadıkları birçok özgün terim ve tanıma yer vermiştir. Onun terim ve tanımları niteleyici bir karaktere sahiptir. *Deḳâiḳu’t-taṣrîf*, önceki eserlerde bulunmayan bazı gramer konuları ve ilk defa bu eserde yer alan kavramlar yönünden Sibeveyhi (ö. 180/796) *el-Kitâb*’ı ile benzerlik arz etmektedir. Ebü’l-Kâsım el-Müeddib’in sözü edilen terimleri kullanma biçimi, bu ıstılahların tarihsel bir geçişinin olduğunu düşündürmekte ve dilciler arasında uzlaşının var olduğu izlenimini uyandırmaktadır. Ancak, Arap dilinin gramer yapısına ait bu terimleri müelliften başka kullanan kimselerin varlığının bilinmemesi daha detaylı araştırılmayı gerektiren bir problem alanıdır. Müellifin ortaya koyduğu kavramsal çerçeve onun kişisel bir tasarrufundan mı ibarettir yoksa yaşadığı bölgede en azından çağdaşları tarafından bilinmekte ve kullanılmakta mıdır? Bunların ortaya çıkarılması için müellifin yaşadığı coğrafyada, henüz gün yüzüne çıkarılmamış yazma eserler üzerinde araştırmalar yapılması gerekmektedir. Eğer müellifin Basra ve Kufe ekollerinden ayrıışan terminolojisi kendine özel değil de söz konusu dönem ve coğrafyada dilciler arasında genel kabul görmüş bir olgu ise bazı kimselerin dile getirdiği gibi, Basra ve Kufe ekolünün yanında bir Harizm dil ekolünden söz etmenin mümkün olup olamayacağı gündeme gelecektir. Bu bağlamda bildiriye konu edilen *Deḳâiḳu’t-taṣrîf*’in terminolojisinin ve içerdiği dilsel problemlerin dil çalışmalarında daha görünür kılınmasının Arap dil alanına ve terminolojisine zenginlik ve çeşitlilik katacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Arap Dili ve Belagatı, Ebü’l-Kâsım el-Müeddib, *Deḳâiḳu’t-taṣrîf*, Sarf, Terim.

A Study on the Terminology of Abū al-Qāsim al-Mu'addib (d. after 338/950)

Dr. İrfan Köse

Muğla Sıtkı Koçman University

Abstract

This report aims to examine the unique linguistic terms used by Abū al-Qāsim b. Muḥammad b. Sa'īd al-Mu'addib, a scholar of the Arabic language. Information about his life is limited to his own statements found in his only known work, *Daqā'iq al-Taşrīf*. Neither his name nor his work is mentioned in the biographical collections of notable scholars. The author stated that he completed his work in 338/950. Although it is understood that he was alive at this date, the exact time of his death remains unknown. The scarcity of information about Abū al-Qāsim al-Mu'addib complicates evaluations concerning his life. In the studies conducted so far, the veil of obscurity surrounding him has not yet been lifted. The fact that the author and his work remained hidden for a long time delayed the scholars from benefiting from it, and for this reason, the work did not take the place it deserved in Arabic language studies. The only known manuscript of *Daqā'iq al-Taşrīf*, which is located in Turkey, was critically edited for the first time by Hātim Şāliḥ Dāmin, Aḥmad Nāji al-Qaysī, and Ḥusayn Tural and published in 1987. The work, which addresses many problems related to the structure of Arabic words, is distinguished by the abundance of unique terms used by the author. In his work, Abū al-Qāsim al-Mu'addib included many original terms and definitions that were not used in the works of previous linguists. His terms and definitions have a descriptive character. *Deqā'ik al-taşrīf* is similar to Sībawayhi's (d. 180/796) *al-Kitāb* in terms of some grammatical topics not found in previous works and concepts appearing for the first time in this work. Abū al-Qāsim al-Mu'addib's way of using these terms suggests that these terms have a historical background and that there is a consensus among linguists. However, the lack of evidence for other individuals who have used these grammatical terms related to the structure of the Arabic language, apart from the author, indicates a need for further detailed research. Is the conceptual framework presented by the author merely a result of his personal initiative, or were these terms known and used, at least by his contemporaries, in the region where he lived? To uncover this, it is necessary to conduct research on manuscripts in the region where the author lived that have not yet come to light. If the terminology of al-Mu'addib, which diverges from the Basra and Kufa schools, is not unique to him but was a generally accepted phenomenon among linguists of that period and region, as some suggest, then the possibility of discussing a Khwarezm linguistic school alongside the Basra and Kufa schools might emerge. In this context, it is thought that making the terminology of *Deqā'ik al-taşrīf* and the linguistic problems it contains more visible in language studies will add richness and diversity to the Arabic language field and terminology.

Keywords: Arabic Language and Rhetoric, Abū al-Qāsim al-Mu'addib, *Daqā'iq al-Taşrīf*, Morphology, Terminology.

Doç. Dr. Eylem Dereli

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi

Özet

Ayşe Kulin çağdaş Türk edebiyatının önemli kadın yazarlarından biridir. Çocukluk döneminde başlayan yazma eylemi 1980'li yıllarda yayımlanmaya başlayan eserleri ile okurla buluşan Kulin, roman, hikâye, şiir, deneme, anı, çocuk kitabı türünde eserler vermiş velud yazarlardan biridir. Yaşadıkları, tanık oldukları ve çevresindeki insanlar onun eserlerinin ana kaynaklarıdır. Yazarın, entelektüel, sanat, siyaset vb. çevrelerden tanıdığı kişiler eserlerindeki karakteri; bireysel ya da toplumsal yaşanmışlıklar da temayı belirlemiştir. Bireye ve sorunlarına odaklanan Ayşe Kulin'in eserlerinde tematik yapı çeşitlilik gösterir. Yazarın başarısı yarattığı karakterleri ve ele aldığı sorunları yani temayı başarılı bir kurgu tekniği ile kaleme almasıdır. Kendi deyimi ile geç gelen tanınırlığının kısa sürede ivme kazanmasının nedeni, eserlerinin hem kendi içinde hem de birbiri arasındaki kurgusal bağ ile meseleleri karakterler ve olayları imleyerek aktarmasıdır.

Bildiride Ayşe Kulin'in *Güneşe Dön Yüzünü* hikâye kitabında yer alan *Vitrinde 80'li Yıllar* ve *Bar* hikâyelerine yansıyan dönem çözümlemesi yapılacaktır. Kulin'in eserlerinin önemli bir özelliği, biyografik ve otobiyografik kaynakların çokça kullanmasıdır. Bu nedenle onun eserlerinde dönem, olayları ve kişileri var eden/etkileyen fon olarak ön plana çıkmaktadır. Yazar, dönem gerçekliğini özellikle birey odaklı olarak göz ardı etmemiştir. Seçtiğimiz hikâyeler de dönemin kendi gerçekliği içinde yorumudur. Dikkatimizi çeken yazarın kullandığı imge dili ve dilin üsluba etkisidir. Bu çalışmada, yazarın seçtiği imgeler tespit edilerek üslubun estetik değeri ile ilgili analiz yapılmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ayşe Kulin, *Güneşe Dön Yüzünü*, hikâye, dönem, kurgu, imge

Özet

16. yüzyılda teşekkül etmeye başlayan kökeni ozan-baksı geleneğine kadar uzanan âşıklık geleneği günümüzde halen var olmaya devam etmektedir.

Söz konusu geleneğin 16. yüzyılı hakkında bilgiler sınırlıdır. 17. ve 19. yüzyılları ise geleneğin iki altın çağı olarak nitelendirebilir. Bu iki altın çağ arasında kalan 18. yüzyıl ise sessiz bir dönem olarak değerlendirilir. 20. yüzyılda gelenek içerisinde birçok âşık yetişmiş olmasına rağmen Tanzimat, Meşrutiyet ve I. Dünya Savaşı'nın etkisi altında kalmıştır. Aynı zamanda 1980 yılında popüler olmaya başlayan elektronik kültür ortamı kapsamında âşıklar, kaset ve plaklar çıkarmaya başlayarak daha geniş bir kitleye ulaşmayı hedeflemişlerdir. 21. yüzyılda ise Tanzimat edebiyatıyla beraber gündeme gelen yeni edebi anlayışlar ortaya çıkmıştır. Yine aynı yüzyılda elektronik kültür ortamının yanına bir de dijital kültür kavramı eklenmiş ve âşıklar, Facebook, Instagram, X (Twitter), Youtube ve Tik Tok gibi platformlarda kendilerini tanıtabilecek uygun bir zemin bulmuşlardır. Böylece gerek yurt içi gerek yurt dışında pek çok kişiye ulaşarak etkileşim sağlanmıştır.

Yüzyıllar arasında yaşanan değişimin dijital çağ ile birlikte farklı bir boyut kazandığı aşikardır. Bu bağlamdan hareketle dijital ağın bir kolunu temsil eden ve yaygın olarak kullanılan sosyal medya platformu olan Facebook'ta sığırdili olarak da adlandırılan cönklerin nasıl yaşatıldığı üzerine çalışılacaktır. Literatür taraması ve kaynak kişilerle temas kurularak hazırlanan çalışmanın alana katkı sağlaması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Âşık, kültür, dijital, elektronik, Facebook.

Prof. Dr. Kadriye Türkan - Burdur Mehmet Akif Ersoy University

Graduate Student Şeyma Mert - Burdur Mehmet Akif Ersoy University

Abstract

The tradition of minstrelsy, which started to form in the 16th century and dates back to the ozan-baksı tradition, still continues to exist today.

Information about the 16th century of the tradition in question is limited. The 17th and 19th centuries can be described as two golden ages of tradition. The 18th century, which lies between these two golden ages, is considered a quiet period. Although many minstrels were raised within the tradition in the 20th century, they were under the influence of Tanzimat, Constitutional Monarchy and World War I. At the same time, within the scope of the electronic culture environment that started to become popular in 1980, minstrels aimed to reach a wider audience by starting to release cassettes and records. In the 21st century, new literary approaches emerged with the Tanzimat literature. Again, in the same century, the concept of digital culture was added to the electronic culture environment and minstrels found a suitable ground to promote themselves on platforms such as Facebook, Instagram, X (Twitter), Youtube and Tik Tok. Thus, interaction was achieved by reaching many people both at home and abroad.

It is obvious that the change between centuries has gained a different dimension with the digital age. Based on this context, it will be studied how cönks, also called cattle tongue, are kept alive on Facebook, which is a widely used social media platform that represents a branch of the digital network. The study, prepared by reviewing the literature and contacting resource persons, was aimed to contribute to the field.

Keywords: Minstrel, culture, digital, electronics, Facebook.

Prof. Dr. Kadriye Türkan

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi

Özet

İnsanın kendi hayatına son vermesi anlamına gelen intihar, çoğunlukla toplumlar tarafından onaylanmayan bir eylemdir. Gerek doğrudan ve gerekse dolaylı edimlere dayalı olsun intiharda bireysel ve psikolojik sebeplerle birlikte toplumların ve o toplumu şekillendiren ahlaki ve kültürel değerlerinin de etkisi olduğu muhakkaktır.

İslam dinine göre intihar, insanın kendisine emanet olarak verilen bedenine bilerek zarar vermesi şiddetle cezalandırılacaktır. Edebî eserlere gelindiğinde de intihara karşı olumsuz bir tavır takınıldığı bariz olmakla birlikte hayatın bir gerçeği olarak intihar motifi ile karşılaşılır. Bu bağlamda yazılı edebiyattan sözlü edebiyata geçen halk hikâyelerinden biri olan Ferhat ile Şirin hikâyesi trajik bir sonla, intihar ile bitmektedir. Hüsrev'in Şirin'e duyduğu aşk sevgililerin arasına girer. Hüsrev'in, Şirin'e kavuşabilmesi için Ferhat'ın ortadan kalması gerektiğini düşünen dadısı, Ferhat'a Şirin'in öldüğünü söyleyerek onu aldatır. Bunun üzerine Ferhat hiç düşünmeden elindeki tişeyi başına doğru atarak ölürken Şirin de belinden çıkardığı hançeri kalbine saplamak suretiyle ölüme gider.

Çalışmada Doğu edebiyatlarının en ünlü hikâyelerinden biri olan ve halk hikâyesi olarak çeşitli varyantlarının yanı sıra Karagöz, Meddah gibi halk temasında, türkülerde ve halk şiirinde ele alınan Ferhat ile Şirin hikâyesinin ön plana çıkan motiflerinden biri olarak intihar üzerinde durularak hikâyede âşıkları intihara götüren nedenler ve bunun 19. yüzyıl âşık şiirine yansımaları ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Âşık şiiri, intihar, Ferhat ile Şirin, aşk, sevgili.

The Theme of Suicide in the Context of the Story of Ferhat and Şirin in the 19th Century
Ashık Poetry

Prof. Dr. Kadriye Türkan

Burdur Mehmet Akif Ersoy University

Absract

Suicide, which means ending one's own life, is an act that is generally not approved by societies. It is certain that societies and the moral and cultural values that shape that society have an impact on suicide, whether based on direct or indirect acts, as well as individual and psychological reasons.

According to Islam, suicide, knowingly harming one's body entrusted to one's body, will be severely punished. When it comes to literary works, it is obvious that there is a negative attitude towards suicide, but the motif of suicide is encountered as a fact of life. In this context, the story of Ferhat and Şirin, one of the folk stories that passed from written literature to oral literature, ends with a tragic ending, suicide. Husrev's love for Şirin comes between lovers. Husrev's nanny, who thinks that Ferhat must disappear so that Husrev can reunite with Şirin, deceives Ferhat by telling him that Şirin is dead. Thereupon, without thinking, Ferhat throws the tişe in her hand towards her head and dies. Şirin dies by stabbing her heart with the dagger she took from her waist.

The study will focus on suicide as one of the prominent motifs of the Ferhat and Şirin story, which is one of the most famous stories of Eastern literature and is discussed in folk performances, folk songs and folk poetry such as Karagöz and Meddah, as well as in its various variants as a folk story. The reasons that lead ashıks to suicide and its reflections on 19th century minstrel poetry will be discussed in the folk story.

Keywords: Ashık poetry, suicide, Ferhat and Şirin, love, lover.

Kırık Hayatlar Romanında Güzel ve Yüce Üzerine

Arş. Gör. Dr. Zeynep Şener

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi

Özet

Türk romanın önde gelen isimlerinden biri olan Halit Ziya Uşaklıgil (1865-1945) 1924 yılında yazdığı *Kırık Hayatlar* romanında bir ailenin başına gelen olayları konu edinir. Tanzimat Fermanı ile ilk adımı atılan değişimler sosyal hayatta, özellikle toplumun en küçük parçası olan ailede hissedilmeye başlar. Devrin romanına da yansıyan bu değişimler, farklılaşan bakış açıları ve değişen değer yargılarıyla okura sunulur. Özellikle Servet-i Fünûn romanında Batı medeniyetiyle yakından ilişki kurma ve bir rol model gibi görülen yaşam tarzı ve kültürü benimseme ön plana çıkar. Modernleşme başlığıyla değişen estetik değerler kılık kıyafete ve bedene özgü estetik yargılarla dönemin edebiyat eserlerinde dikkati çeker. Dönem yazarları romanlarında, estetik zevk dâhilinde, güzelleşme ve güzelleştirme iptilasını abartılı denilecek kadar önemsemeyi vurgular. Bu bağlamda başta sanat olmak üzere birçok alanda incelemesi yapılabilen estetik, insan ve insana dair her unsurda karşılığını bulur. Yapı elemanlarını estetik süje, estetik obje, estetik değer ve estetik yargının oluşturduğu estetik, deneyimleyeninin zevkini yansıtır. Estetik deneyimin öncelikli amacı haz almıdır. Bunun sonucunda ise estetik bir değerlendirme yapılır ve bir yargıya ulaşılır. Güzelin bilimi olarak ortaya çıkan ve güzele ulaşmak için bir yargıya varmayı hedefleyen estetik hakkında zamanla farklı görüşler de ortaya atılır. Yücelik beraberinde getirdiği heyecan, korku, dehşet ve saygı kavramları ile estetik biliminin güzelden sonra en çok ilgilendiği bir diğer kavram hâline gelir. Zamanla bu kavramların olumsuzları da estetik bilimine dâhil olur ve estetiğin alanı genişler. Duyu organlarımız aracılığıyla aldığımız, duyumun bilimi olarak da görülen estetik güzel kadar çirkin, yüce kadar aşağıy ve trajik kadar gülünç olanı yani komiği de içinde barındırır. Bu çalışmada Halit Ziya Uşaklıgil'in döneminin estetik anlayışıyla tefrika ettiği ancak daha sonra yayımladığı *Kırık Hayatlar* romanı estetik açıdan ele alınacak, romanda güzel ve yüce estetik değeri verilen unsurlar incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Halit Ziya Uşaklıgil, *Kırık Hayatlar*, estetik, güzel, yüce.

Research Assistant Dr. Zeynep Şener

Ankara Hacı Bayram Veli University

Abstract

One of the leading names in Turkish novels, Halit Ziya Uşaklıgil (1865-1945), deals with the events that happen to a family in his novel *Kırık Hayatlar*, written in 1924. The changes that were first taken with the Tanzimat Fermanı begin to be felt in social life, especially in the family, which is the smallest part of society. These changes, which are also reflected in the novels of the period, are presented to the reader with different perspectives and changing value judgments. Especially in the novel *Servet-i Fünûn*, establishing a close relationship with Western civilization and adopting a lifestyle and culture that is seen as a role model come to the fore. The changing aesthetic values under the title of modernization attract attention in the literary works of the period with aesthetic judgments specific to clothing and body. In their novels, writers of the period emphasize the exaggerated importance of beautification and beautification addiction within the scope of aesthetic pleasure. In this context, aesthetics, which can be examined in many fields, especially in art, finds its counterpart in humans and every element related to humans. Aesthetics, which is formed by the structural elements of aesthetic subject, aesthetic object, aesthetic value and aesthetic judgment, reflects the pleasure of the experiencer. The primary purpose of aesthetic experience is to receive pleasure. As a result, an aesthetic evaluation is made and a judgment is reached. Different views have emerged over time about aesthetics, which emerged as the science of beauty and aims to reach a judgment in order to reach beauty. Sublimity, with its accompanying concepts of excitement, fear, horror and respect, has become another concept that aesthetics science is most interested in after beauty. Over time, the negatives of these concepts are also included in aesthetics science and the field of aesthetics expands. Aesthetics, which is also seen as the science of sensation that we receive through our sense organs, includes the ugly as well as the beautiful, the low as the sublime and the comical as well as the tragic, in other words, the comical. In this study, Halit Ziya Uşaklıgil's novel *Kırık Hayatlar*, which was serialized with the aesthetic understanding of its time but published later, will be discussed from an aesthetic perspective, and the elements that are given beautiful and sublime aesthetic value in the novel will be examined.

Keywords: Halit Ziya Uşaklıgil, *Kırık Hayatlar*, aesthetic, beautiful, sublime.

Religious Fanaticism and Colonial Vulnerability in Marlon James's *John Crow's Devil*: An Exploration of Internal Conflict and External Domination

Doç. Dr. Mehmet Recep Taş

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

Abstract

This paper examines Marlon James's *John Crow's Devil* through the lens of religious fanaticism and its role in fostering vulnerability to colonial subjugation. Set in a small Jamaican village in the 1950s, the novel portrays a fierce spiritual battle between Apostle York and Pastor Bligh, whose religious zealotry plunges the community into chaos and conflict. By analyzing the characters' actions and the resulting societal fragmentation, this study explores how religious extremism exacerbates internal divisions, undermining communal solidarity and resilience. The paper argues that James uses religious fanaticism as a metaphor for the larger socio-political dynamics at play in postcolonial Jamaica, highlighting the ways in which internal strife renders communities susceptible to external control and exploitation. Furthermore, the novel's depiction of the destructive power of unchecked religious authority serves as a critique of the historical and ongoing impacts of colonialism, which often exploited and intensified local divisions to maintain dominance. Through a close reading of the text and an examination of relevant historical and cultural contexts, this paper elucidates how *John Crow's Devil* offers a poignant commentary on the intersections of religion, power, and colonial vulnerability in postcolonial literature.

Keywords: Marlon James, fanaticism, religion, colonialism, zealotry

The Interplay of Power and Corruption in Hanya Yanagihara's *The People in the Trees* through a Foucauldian Lens

Abstract

This paper examines the interplay of power and corruption in Hanya Yanagihara's novel *The People in the Trees* through a Foucauldian lens. Drawing on Michel Foucault's concept of power, the analysis delves into the complex dynamics between knowledge, authority, and ethical boundaries as depicted in the narrative. The protagonist, Dr. Norton Perina, embodies the dual roles of a celebrated scientist and a morally compromised individual, reflecting Foucault's assertion that power is both productive and repressive. By exploring Perina's interactions with the indigenous tribe and his subsequent exploitation of their cultural and biological resources, this paper highlights the insidious ways in which power operates to corrupt and dehumanize. Furthermore, the novel's structure, with its unreliable narration and fragmented accounts, underscores the manipulation of truth and the construction of knowledge as tools of power. This study aims to shed light on the ethical implications of scientific discovery and the pervasive impact of colonialist attitudes, demonstrating how Yanagihara's work serves as a critical commentary on the intersections of power, corruption, and exploitation. Through this Foucauldian analysis, the paper seeks to contribute to a deeper understanding of the novel's thematic complexity and its relevance to contemporary discussions on ethics and power dynamics in postcolonial contexts.

Keywords: Yanagihara, power dynamics, corruption, ethics, colonialism

Tara June Winch'in *The Yield* Romanında Kültürel Asimilasyon Bağlamında Dilin ve Kültürel Mirasın Korunması

Doç. Dr. Mehmet Recep Taş

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

Özet

Tara June Winch'in *The Yield* romanı, kültürel asimilasyon bağlamında dilin ve kültürel mirasın korunmasına odaklanan ayrıntılı bir anlatı sunmaktadır. Romanın merkezinde, Avustralya'nın yerli halkı Wiradjuri'nin kültürü, dili ve tarihi yer alır. Roman kahramanı August Gondiwindi'nin ailesiyle bağları üzerinden, nesiller boyu süregelen dilsel ve kültürel asimilasyonun etkileri incelenir. Roman, büyükbaba Albert Gondiwindi'nin Wiradjuri dili sözlüğünü yazma çabasıyla dilin, kültürel kimliğin temel unsurlarından biri olduğunu vurgulamaktadır. Bu çaba, sadece bir sözlük derleme girişimi değil, aynı zamanda yok olmaya yüz tutmuş bir kültürü diriltme arzusudur. August'un köklerine dönüşü ve dedesinin mirasını keşfetme süreci, dilin kültürel direniş aracı olarak önemini ve bu mirasın korunmasının gerekliliğini ortaya koymaktadır. Winch'in anlatısı, Avustralya'nın kolonyal geçmişiyle yüzleşirken dilin bir kimlik koruyucusu olarak rolünü ele almaktadır. Roman, dil kaybı ve kültürel asimilasyonun bireyler ve topluluklar üzerindeki yıkıcı etkilerini gösterirken, aynı zamanda kültürel mirasın korunmasının nasıl bir iyileşme ve direniş stratejisi olabileceğini de sunar. Mevcut bildiri, bu açıklamalar çerçevesinde dilin bir kimlik ve direniş aracı olarak nasıl işlev gördüğünü, dilin ve kültürel mirasın korunmasının sömürgeci baskılara karşı nasıl bir direniş sağladığını tartışmaktadır. Sonuç olarak, Winch'in *The Yield* eseri, dilin ve kültürel mirasın korunmasının, kültürel asimilasyona karşı önemli bir direniş biçimi olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: kültürel miras, asimilasyon, dil, Tara June Winch, Aborjin

Challenging Neoliberalism: Disability, Abjection, and Resistance in Francesca Martinez's *All of Us*

Melike İrem ALHAS

TED University

Abstract

This study argues that the abjection experienced by disabled individuals in 21st-century society is deeply intertwined with neoliberal ideology, as depicted in Francesca Martinez's *All of Us*. Drawing from her own lived experience of disability, Martinez critiques

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

neoliberalism's emphasis on productivity, autonomy, and self-reliance as essential societal values. The play illustrates how disabled individuals who fail to conform to these neoliberal standards are subjected to abjection in various forms. This includes Judith Butler's notion of social abjection, where bodies perceived as deviating from societal norms are marginalised, and Thorneycroft's concept of self-abjection, in which individuals internalise these ideals and develop self-disgust. Martinez positions neoliberalism as the primary source of this abjection, showing how it dehumanises disabled people by reducing their worth to their economic output. Additionally, this study contends that Martinez challenges the conventional use of narrative prosthesis—a literary device that diminishes disabled characters to passive symbols, existing only to further the development of able-bodied characters. Instead, *All of Us* presents disabled identities as active, subversive forces that confront and disrupt the ableist assumptions underpinning neoliberal ideology. Ultimately, Martinez urges the audience to reconsider the far-reaching impact of neoliberal policies, not only on disabled bodies but on society as a whole.

Keywords: Neoliberalism, disability, abjection, *All of Us*, Francesca Martinez.

Kutadgu Bilig'de Kalem ve Kılıç

Doç. Dr. Salih Demirbilek

Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Özet

Türk edebiyatında Kalem ve Kılıç karşılaştırması üzerine münazara tarzında yazılmış pek çok eser kaleme alınmıştır. Seyf ü Kalem ya da Tîğ ü Kalem adıyla da bilinen bu eserlerin ilk örneklerini Anadolu sahasında görürüz. Bu türün ilk örneği XIV yy. Divan şiirinin öncülerinden Ahmedî'ye aittir Ahmedî bir kasidesinde kalem ve kılıç münazarası da yer almaktadır. XI. yüzyılda kaleme alınmış Türk edebiyatının ilk siyasetname olarak bilinen

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

Kutadgu Bilig’de ise kalem ve kılıç hem aynı beyit içerisinde hem farklı beyitlerde zikredilmiştir. Ancak Yûsuf Has Hacip, Kalem ve kılıcı eserinde münazara şeklinde konuşmamıştır. O, eserinde bu iki unsuru devletin bekası için muhakkak birlikte mevcut olmaları gerektiğini ısrarla vurgulamıştır. Ona göre devletin kuruluşu ve emniyeti kılıç sayesinde olur. Kalemle ise devletin devamı ve refahı sağlanır. Böylece eserde her iki sembolün birbirlerine yardımcı unsur olarak var olması üzerinde durulur. Yûsuf Has Hacip, eserin bir yerinde ise kılıcı kalemden üstün tutmuştur. Eserde bir münazara tarzı bulunmamasıyla birlikte bu sembollerin bir devlet için hayatî değerde bulunmaları görüşü hemen hemen bütün Kalem ve kılıç münazaralarının özüdür.

Anahtar Kelimeler: Kutadgu Bilig, Münazara, Kılıç ve Kalem, Seyf ü Kalem, Tîg ü Kalem

Pen and Sword in Kutadgu Bilig

Assoc. Prof. Dr. Salih Demirbilek

Ondokuz Mayıs University

Abstract

Many works written in the style of debate have been written on the comparison of Pen and Sword in Turkish literature. We see the first examples of these works, also known as Seyf ü Kalem or Tîg ü Kalem, in Anatolia. The first example of this type is from the XIV century. An ode by Ahmedi, one of the pioneers of Divan poetry, also includes a pen and sword debate. In Kutadgu Bilig, known as the first political book of Turkish literature written in the 19th century, pen and sword are mentioned both in the same couplet and in different couplets. However, Yûsuf Has Hacip did not let the Pen and the Sword speak in the form of a debate

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

in his work. In his work, he insisted that these two elements must exist together for the survival of the state. According to him, the establishment and security of the state is achieved through the sword. With the pen, the continuation and prosperity of the state is ensured. Thus, the emphasis in the work is on the existence of both symbols as supporting elements to each other.

Keywords: Kutadgu Bilig, Debate, Sword and Pen, Seyf ü Kalem, Tığ ü Kalem.

Türkçede Yaygın Olarak Kullanılan Arapça Kelimelerin Yapısı ve Sistematiği

Dr. Öğr. Üyesi Yakup Eroğlu

Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi

Özet

Farklı dilleri konuşan toplumlar arasındaki sosyal, siyasi, ticari ilişkiler ve diğer bazı etmenler bu toplumların dilleri arasında etkileşime neden olur. Dünya üzerinde konuşulan en eski dillerden biri olan Türkçe de uzun tarihi boyunca bazı dillerle karşılıklı etkileşimde bulunmuş ve kelime alışverişi yapmıştır. Türkçe, farklı dillerden bünyesine kattığı kelimelerin bir kısmını herhangi bir değişikliğe tabi tutmadan olduğu gibi almış, önemli bir kısmını ise kendi ses sistemine uygun olarak Türkçeleştirmek suretiyle kelime hazinesine dahil etmiştir.

Türkçenin etkileşimde bulunduğu dillerin başında Arapça gelmektedir. Nitekim 2005 yılında yayınlanan *Türkçe Sözlükte* Arapça, 6463 kelimeyle Türkçede en fazla kelimesi bulunan (kelime aldığı) dil konumundadır. Arapçayı sırasıyla Fransızca (4974), Farsça (1374), İtalyanca (632), İngilizce (538), Yunanca (399), Latince (147) ve diğer bazı diller takip etmektedir.

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

Türkçe-Arapça etkileşimin diğer dillere nazaran daha yoğun olmasının nedenleri arasında Türklerin Müslüman olmasıyla beraber temel kaynakları Arapça olan İslam'a ait dini kavramların alınması, iki dili konuşan toplumların coğrafi açıdan birbirine yakın olması ve üç kıtada hüküm süren Osmanlı devletinde Arapçanın din ve bilim dili olarak kabul edilerek medreselerde bu dille eğitim yapılması ve birçok eserin yazılması sayılabilir.

Türkçede kullanılan Arapça söz varlığının önemli kısmının Arapçada yaygın olarak kullanılan bazı kalıplar/vezinlere ait kelimeler olduğu görülmektedir. Bu kelimelerin kökeni ve ait olduğu dildeki kalıbının tespit edilerek örnekleriyle beraber ortaya konulması Türkçeye dair bilinç seviyemizi artıracığı gibi diğer dillere nispetle Arapça öğrenme hususunda bizlere kolaylık sağlayacaktır. Zira Türkçede kullanılan birçok kelimenin aslen Arapça olduğunun farkına varılarak bu kelimelere ayrıca Arapça karşılıklar aranmayacak, aynı vezne sahip farklı kelimelerin de Arapçadan Türkçeye geçtiği çok kolay bir şekilde anlaşılacaktır.

Tarihi seyir içerisinde Arapçadan Türkçeye geçmiş olan kelimeler genel olarak incelendiğinde mastarlar (sülâsî, mezîd, mimli), ism-i fâil, ismi mefûl, ism-i zaman ve ism-i mekanların dilimizde önemli bir kullanım alanının olduğu anlaşılmaktadır. Bu çalışmada Türkçede yaygın olarak kullanılan mezkur Arapça vezinler tanıtılarak bunlara ait çok kullanılan bazı kelimeler Arapça asılları ve Türkçe sözlüklerdeki anlamlarıyla beraber verilecek ayrıca bu kelimelerin Türkçede kullanılan Arapça alıntılar içindeki oranı tespit edilmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türkçe, Arapça, mastar, ism-i fâil, ism-i mefûl

Structure and Systematics of Arabic Words Commonly Used in Turkish

Asst. Prof. Dr. Yakup Eroğlu

Ağrı İbrahim Çeçen University

Abstract

Social, political, commercial relations and some other factors between societies speaking different languages cause interaction between the languages of these societies. Turkish, one of the oldest languages spoken in the world, has also interacted with some languages and exchanged words throughout its long history. Turkish has taken some of the words it has added from different languages without any changes, and has included a significant portion of them in its vocabulary by Turkishifying them in accordance with its own sound system.

Arabic is the leading language that Turkish has interacted with. In fact, according to the *Turkish Dictionary* published in 2005, Arabic is the language with the most words in Turkish (from which it borrows words) with 6463 words. Arabic is followed by French (4974), Persian (1374), Italian (632), English (538), Greek (399), Latin (147) and some other languages.

The reasons why Turkish-Arabic interaction is more intense compared to other languages include the adoption of religious concepts belonging to Islam, whose main sources are Arabic, as Turks became Muslims, the fact that the societies speaking the two languages are geographically close to each other, and the fact that Arabic was accepted as the language of religion and science in the Ottoman Empire, which ruled over three continents, and that many works were written in this language in madrasahs.

It is seen that a significant part of the Arabic vocabulary used in Turkish consists of words belonging to some patterns/meters commonly used in Arabic. Determining the origin of these words and their patterns in the language they belong to and presenting them with examples will increase our level of awareness about Turkish and will make it easier for us to learn Arabic compared to other languages. Because, by realizing that many words used in Turkish are originally Arabic, Arabic equivalents will not be sought for these words, and it will be very easy to understand that different words with the same meter have passed from Arabic to Turkish.

When the words that have passed from Arabic to Turkish in the course of history are examined in general, it is understood that infinitives (sülâsî, mezîd, mimli), ism-i fâil, isim mefûl, ism-i zaman and ism-i mekan have an important area of use in our language. In this study, the mentioned Arabic meters widely used in Turkish will be introduced and some of the frequently used words belonging to them will be given with their Arabic origins and meanings in Turkish dictionaries, and the ratio of these words in Arabic loanwords used in Turkish will be tried to be determined.

Keywords: Turkish, Arabic, infinitive, ism-i fâil, ism-i mefûl

Semîn El-Halebî'nin Ed-Dürrü'l-Masûn Fî 'Ulûmi'l-Kitâbi'l-Meknûn İsimli Eserinde
Züheyr B. Ebî Sülmâ'nın Muallakasından Yapılan İstişadlar Üzerine Bir İnceleme

Yüksek Lisans Öğrencisi Ayşe Sena Ünlü

Kastamonu Üniversitesi

Doç. Dr. Bünyamin Aydın

Kastamonu Üniversitesi

Özet

Kur'ân-ı Kerîm'in nüzülü ve fetihlerle İslâm'ın nüfuz alanının genişlemesi Arapların farklı milletlerle temasını artırmıştır. Bunun sonucunda Arap dilinde bozulma tehlikesi ortaya çıkmış, dilin fesahatini koruma ihtiyacı da istişadın doğuşuna zemin hazırlamıştır. İhticac asrı denilen dönemde yaşamış şairlerin beyitleri; sarf, nahiv, lügat gibi alanlara ait meselelerin açıklanmasında dil âlimleri tarafından eserlerinde sıklıkla şahit olarak kullanılmıştır. Kur'ân-ı Kerîm'deki garîb lafızların açıklanması noktasında ilk olarak sahabeden İbn Abbas'ın (ö. 68/687-88) şiirle istişadda bulunduğu bilinmektedir. Sonraki dönemlerde de kelimelerin hem lügat anlamlarının açıklanması hem de âyetlerdeki bazı ifadelerin gramer açısından temellendirilmesi amacıyla istişadda bulunulduğu görülmektedir. Bu çalışmada istişad kavramının mahiyeti ve türleri açıklanacak, Semîn el-Halebî'nin (ö.756/1355) *ed-Dürrü'l-maşûn fî 'ulûmi'l-kitâbi'l-meknûn* isimli dilbilimsel tefsirinde Züheyr b. Ebî Sülmâ'nın muallakasından yaptığı istişadlar incelenecektir. Söz konusu yirmi sekiz istişad; biçim, sözdizimi ve anlam düzeylerinde tasnife tabi tutulacak ve şahit getirilme gerekçeleri ortaya konulacaktır. Böylece Kur'ân'da yer alan kelime ve terkiplerin anlaşılmasında muallakalardan yapılan istişadların ne ölçüde katkı sunduğu, Kur'ân'da genel kıyasa aykırı gibi gözüken kullanımların Arap şiirinde mevcut olup olmadığı gibi sorulara cevap aranacaktır. Çalışma Züheyr b. Ebî Sülmâ'nın muallakasıyla sınırlandırılmış; nahiv ve dilbilimsel tefsir kaynaklarında şahit getirilen beyitler noktasında kapsayıcı bir eser olması sebebiyle Semîn el-Halebî'nin *ed-Dürrü'l-masûn fî Ulûmi'l-Kitâbi'l-Meknûn* isimli eseri tercih edilmiştir. Beyitlerin şerhinde Ebû Bekir el-Enbârî (ö. 328/940), Ebû Cafer en-Nehhâs (ö. 338/950), Zevzenî (ö. 486/1093) ve Hatîb et-Tebrizî'nin (ö. 502/1109) eserlerinden yararlanılmış; sıralamada Zevzenî şerhi esas alınmıştır. Beyitlerin Türkçeye aktarımında Müderriszâde Mehmed Fehmî ve Mehmet Şerefettin Yaltkaya'nın tercümelerinden yararlanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: istişad, muallaka, Züheyr b. Ebî Sülmâ, Semîn el-Halebî, ed-Dürrü'l-Masûn

A Study On The Evidence With Poetry (Istishād) Made From The Mu‘allaqa Of Zuhair B. Abī Sulmā In The Book Al-Durr Al-Masūn Fī ‘ulūm Al-Kitāb Al-Maknūn By Samīn Al-Halabī

Graduate Student Ayşe Sena Ünlü - Kastamonu University

Assoc. Prof. Bünyamin Aydın - Kastamonu University

Abstract

The revelation of the Holy Quran and the expansion of Islam's sphere of influence through conquests increased the Arabs' contact with different nations. As a result of this, the Arabic language was in danger of deterioration, and the need to preserve the fluency of the language paved the way for the emergence of istishād. The poems of the poets who lived in the early periods were frequently used as evidence by linguists in their works in explaining issues related to morphology, syntax and lexical meaning. It is known that Ibn Abbas was the first to use poetry to explain some words in the Quran. It is seen that in later periods, istishād was performed both to explain the lexical meanings of words and to establish the grammatical basis of some expressions in the Quran. In this study, the concept of istishād and its types will be explained, and the evidences provided by Samīn Al-Halabī from Zuhair's Mu‘allaqa will be studied. The twenty-eight istishāds will be classified in terms of morphology, syntax and meaning, and the reasons for bringing evidence will be revealed. Thus, answers will be sought to questions such as to what extent the istishāds made from the muallaqa poems contribute to the understanding of the words and phrases in the Qur'an and whether expressions that seem to be contrary to general usage in the Qur'an are present in Arabic poetry. The study was limited to Zuhair's muallaqa, and Samīn Al-Halabī's work was preferred because it is a comprehensive work in terms of the verses of poems used in grammatical and linguistic interpretation sources. In the commentary of the verses of poems, the works of Abū Bakr Al-Anbārī, Abū Ja‘far Al-Nahhās, Al-Zawzanī and Al-Khatīb Al-Tabrīzī were used; the order of the verses was based on the commentary of Al-Zawzanī. In the translation of the verses into Turkish, the interpretations of Muderriszāde Mahmād Fahmī and Mahmād Sharafaddin Yaltkaya were used.

Keywords: evidence with poetry (istishād), mu‘allaqa, Zuhair b. Abī Sulmā, Samīn Al-Halabī, Al-Durr Al-Masūn

Doç. Dr. Mehmet Ayas

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Özet

Modern dünyanın insanlık için sunduğu imkanların, hayatı kolaylaştırmasının yanında, toplumsal yaşamın vazgeçilmez unsuru insani ilişkilerdeki tutumları zorlaştırdığı görülmektedir. Özellikle yeni dünyanın getirdiği kaçınılmaz değişim ve değişimin hızı yerleşik kültürleri kökten etkilemekte ve bir önceki nesiller arasındaki yabancılaşma aynı nesil içinde yaşanmaktadır. Bu yabancılaşmayı, temel değerlerde gerçekleşen keskin değişimler özellikle etkilemektedir.

Bu değişimler insanlık tarihi boyunca yaşanmıştır ve yaşanacaktır. Bir imparatorluğun son yüzyılına girilirken, özellikle başka bir medeniyetin etkisi altında toplumsal kodları ciddi boyutta dönüşme ile karşı karşıya kalan Osmanlı devletinin Tanzimat döneminde bu sorun nasıl görülmektedir? Değişim ile ilgili yaklaşımların özellikle yeni nesil üzerinden karşılandığı bir gerçektir. Batı dünyasının elde ettiği üstünlük ile birlikte dikkat merkezi olması yeni neslin daha kolay etkilenmesini de hızlandırmıştır. Bu çerçevede gerek değerler dünyasındaki yabancılaşmanın gerekse kaybedilen üstünlüğün yeniden kazanılması için yapılması gereken öncelikli adımların eğitime odaklandığını görmekteyiz. Tanzimat ile birlikte yaşanan eğitim odaklı yenileşmenin bunun en temel göstergesi olduğunu ifade edebiliriz.

Kurumsal yapılarıdaki yenileşme ile birlikte örgün eğitim dışında bu süreci doğru yönetme girişimleri de ortaya çıkmıştır. Özellikle edebi eserler vasıtasıyla toplumun yeniye, kendi kimliğini koruyarak, adaptasyonu sağlanmaya çalışılmıştır. Kimliğin korunmasına yönelik toplumsal eğitim düzeyinin durumunun düzeltilmesi en temel sorun olarak görülmüş bu konuda tedbirler alınmıştır. Özellikle çocuklara yönelik girişimler resmi boyutta kalmamış özel girişimler ile desteklenmiştir. Tanzimat'ın ilanından sonra çocuk edebiyatı alanındaki eksiklikler fark edilmiş ve bu sahada te'lif ve tercüme eserler vermeye başlanmıştır. Çocuk edebiyatına dair neşredilen bu eserlerin ilk plandaki amacı da onlara milli-manevî değerleri aşlamak ve onları yeterli eğitim düzeyine ulaştırmak olmuştur. Bu türün en etkili unsuru ise çocuklara yönelik dergi/gazetelerdir.

Gündelik basın yayınların ek olarak çıkarttıkları çocuklara yönelik dergi/gazete faaliyetleri bu konuda kendilerine önemli bir görev atfetmişlerdir. Bu çalışmamızda dönemin önemli çocuk dergilerinden/gazetelerinden "Mümeyyiz" dergisi değerler bağlamından analiz edilmiştir. Bu derginin seçilmesindeki temel sebep Tanzimat döneminde çocuklara yönelik basılan ilk dergi olmasıdır. Dergide var olan fıkra-hikaye başlıkları özelinde üzerinde durulan değerlere odaklanılmıştır. Derginin tamamının analizi çalışmanın boyutlarını aşması nedeniyle böyle bir sınırlama tercih edilmiştir. Dönemin değerler konusundaki beklentilerini tespit etmek ve günümüz değer öğretimi ile kıyaslamak bu çalışmanın temel amacıdır.

Arş. Gör. Emine Akbaba Tanrıktut

Uludağ Üniversitesi

Özet

Dünyanın en yaygın dillerinden biri olan Arapça, yüzyıllar boyunca edebiyat, felsefe, bilim ve tarih gibi alanlarda önemli bir rol oynamış ve farklı disiplinlerde çalışan bilginlere ilham kaynağı olmuştur. Bu zengin dil, sadece bir ifade ve iletişim aracı olmanın ötesinde, farklı lehçeleriyle de çeşitlilik gösterir. Arap şiirinde, bu lehçeleri ustalıkla harmanlayarak özgün bir tarza imza atan şairlerin sayısı ise oldukça azdır. Bu tebliğde özgün tarzı ve güçlü şiirleriyle Arap edebiyatına önemli katkılarda bulunan modern dönem Arap şairlerinden Temîm Bergûsî'nin hayatı ve şiirleri incelenmiştir. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi türü esas alınmıştır. Bu bağlamda şaire ait divanlar incelenmiştir. Temîm, Filistinli ünlü şair Mürîd el-Bergûsî ve Mısırlı roman yazarı Radva Aşûr'un oğludur. 1977 Yılında Kahire'de dünyaya gelen Temîm, genç yaşlarında şiir yazmaya başlamış Mısır ve Filistin yerel lehçelerin yanı sıra fasih Arapçayla da pek çok şiir kaleme almıştır. Şiirlerinde toplumsal ve siyasi mesajlar veren Temîm, Arap Dünyasında devrim şairi ve Kudüs şairi diye bilinir. Hem klasik hem de modern şiire aşina olan Temîm, şiirlerini sembolizm ve metaforlarla zenginleştirmiş, birçok kasidesinde serbest nazım tekniğini kullanmıştır. Temîm el-Bergûsî, şiirlerinde aşk, vatan, savaş ve sürgün gibi temaları sıklıkla işleyerek Filistin ve Mısır halkı başta olmak üzere Arap dünyasının yaşadığı acıları ve direnişi dile getirdiği için geniş kitlelere ulaşmış ve okuyucularıyla duygusal bir bağ kurmayı başarmıştır.

Anahtar Kelimeler: Arap Dili ve Belâgatı, Modern Arap Şiiri, Temîm el-Bergûsî

Modern Arab Poet Tamîm al-Barghouti

Research Assistant Emine Akbaba Tanrıkut

Uludağ University

Abstract

Arabic, one of the world's most widely spoken languages, has played a significant role in fields such as literature, philosophy, science, and history for centuries, inspiring scholars from various disciplines. This rich language, beyond being merely a means of expression and communication, also exhibits diversity through its various dialects. However, the number of poets who have skillfully blended these dialects to create a unique style in Arabic poetry is quite limited. This paper examines the life and poetry of Tamîm al-Barghouti, a modern Arab poet who has made significant contributions to Arabic literature with his unique style and powerful verses. This study primarily employs document analysis, a qualitative research method. In this context, the poet's diwans have been examined. Tamîm is the son of the famous Palestinian poet Murîd al-Barghouti and the Egyptian novelist Radwa Ashour. Born in Cairo in 1977, Tamîm began writing poetry at a young age. He has written many poems in both Egyptian and Palestinian dialects, as well as in Classical Arabic. Tamîm, who conveys social and political messages in his poetry, is known as the poet of revolution and the poet of Jerusalem in the Arab world. Familiar with both classical and modern poetry, Tamîm has enriched his poems with symbolism and metaphors, using free verse in many of his qasidas. Tamîm al-Barghouti has reached a wide audience by frequently addressing themes such as love, homeland, war, and exile in his poetry, and by expressing the pain and resistance experienced by the people of Palestine and Egypt, as well as the entire Arab world. He has managed to establish an emotional connection with his readers.

Keywords: Arabic Language and Rhetoric, Modern Arabic Poetry, Tamîm al-Barghouti

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية
دراسة لغوية اجتماعية في أسماء الذكور والإناث ذات الأصل العربي في تركيا المعاصرة

Prof. Dr. Mehmet Kutalmış

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

الهدف من هذا المقال هو البحث والتحليل في التهجئة والنطق والنسبة والبنية الاجتماعية لأسماء الذكور والإناث ذات الأصل العربي في تركيا. ومنذ العصر العباسي، كانت للأتراك علاقات وثيقة مع العرب والعرب. بدأ الأتراك المسلمون في كتابة اللغة التركية بالأبجدية العربية منذ منتصف القرن التاسع. الكلمات ذات الأصل العربي كانت تكتب كما في اللغة العربية باللغة التركية مكتوبة بالأبجدية العربية، ولكن تم نطقها حسب التركيب الصوتي للغة التركية. أما اليوم، فإن الكلمات ذات الأصل العربي والأسماء الشخصية تكتب كما تنطق باللغة التركية بالأبجدية اللاتينية.

بين القرنين التاسع والخامس عشر، دخلت العديد من الكلمات العربية (مثل قلم، كتاب، وقت، سلام وغيرها) تدريجياً إلى اللغة التركية، وخاصة من خلال اللغة المنطوقة. ابتداءً من بداية القرن الخامس عشر، قام الكتاب الأتراك بترجمة كلمات القرآن إلى اللغة التركية؛ وقاموا بإعداد قواميس قرآنية عربية تركية نثراً وآية. هاجر العديد من العلماء الأتراك والعرب من مناطق مثل سوريا ومصر والعراق إلى الأناضول وإسطنبول. وخاصة في عام ١٥١٧، بعد أن أصبحت إسطنبول مركزاً للخلافة، ارتفعت اللغة العربية إلى مستويات أعلى بكثير بين الأتراك، واستقرت آلاف الكلمات والمفاهيم ذات الأصل العربي في اللغة التركية عن طريق الكتابة. واليوم، لا تزال هذه الكلمات والمفاهيم موجودة إلى حد كبير باللغة التركية.

أعلنت الجمهورية في تركيا عام ١٩٢٣ وحدثت ثورات جذرية. تم اعتماد الأبجدية اللاتينية عام ١٩٢٨، ولكن يتم تدريس اللغتين العربية والتركية بالحروف العربية (التركية العثمانية) في بعض المدارس الثانوية وبعض كليات وأقسام الجامعات. ووفقاً لنتائج البحث، فإن الأتراك يطلقون إلى حد كبير أسماء عربية على أبنائهم وبناتهم اليوم، تماماً كما فعلوا في الفترة العثمانية.

الكلمات المفتاحية: التركية، العربية، التركية، الأسماء، اللغويات الاجتماعية

A Sociolinguistic Study on Male and Female Names of Arabic Origin in Contemporary Türkiye

Prof. Dr. Mehmet Kutalmış

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

Abstract

The aim of this article is to research and analyze the spelling, pronunciation, ratio and social structure of male and female names of Arabic origin in Turkey. Since the Abbasids, Turks have had intense relations with Arabic and Arabs. Muslim Turks began to write Turkish with the Arabic alphabet from the middle of the 9th century. Words of Arabic origin were written as in Arabic in Turkish written with the Arabic Alphabet, but were pronounced according to the phonetic structure of Turkish. Today, words of Arabic origin and personal names are written as they are pronounced in Turkish with the Latin alphabet.

Between the 9th and 15th centuries, many Arabic words (such as pen, book, time, greeting, etc.) gradually entered Turkish, mostly through spoken language. Starting from the beginning of the 15th century, Turkish writers translated the words from the Quran into Turkish; They prepared Arabic-Turkish Quran dictionaries in prose and verse. Many Turkish and Arab scholars from regions such as Syria, Egypt and Iraq immigrated to Anatolia and Istanbul. Especially in 1517, after Istanbul became the center of the caliphate, Arabic rose to much higher levels among the Turks, and thousands of words and concepts of Arabic origin settled into Turkish through writing. Today, these words and concepts are largely preserved in Turkish.

The Republic was declared in Turkey in 1923 and radical revolutions were made. The Latin alphabet was adopted in 1928, but Arabic and Turkish with Arabic letters (Ottoman Turkish) are taught in some highschools and some faculties and departments of universities. According to the results of the research, Turks largely give Arabic names to their sons and daughters today, just as they did in the Ottoman period.

Keywords: Turkish, Arabic, Türkiye, names, sociolinguistics

Prof. Dr. Nevin Karabela

Süleyman Demirel Üniversitesi

Özet

Zeki Mübârek modern dönem Mısır edebiyatında çok sayıda edebi kültürel tartışmalara gönüllü olarak katılan yazar olarak dikkat çekmektedir. O, çoğu zaman tartışma fitilini ateşleyerek veya devam eden bir tartışmanın içine dalarak çatışmalara iştirak etmiştir. Onun muasırları arasında çatışmaya dahil olmadığı çok az yazar veya şair vardır. Bu durumun edebi, eleştirel ve bireysel sebepleri vardır. Edebi hayatı canlı tutması ve farklı görüşleri ortaya çıkarması bakımından bu tür çatışmaların edebiyat tarihine önemli katkısı olmuştur. Ancak Zeki Mübârek sert ve katı tutumuyla kendisinin de ifade ettiği gibi çoğu insanla arkadaşlığını dostluğunu bozma pahasına çetin polemiklere girmiştir. Onun dahil olduğu edebi veya kültürel polemiklere göz atıldığında kavgasız gürültüsüz tartışmasız çatışmasız bir hayattan hoşnut olmadığı ortaya çıkmaktadır. Kendisiyle ilgili bile bazen sahici eleştirel değerlendirmelerde bulunması onun çatışmacı kişiliğine işaret etmektedir. Bu çalışmada onun bir edebi tartışmasından yola çıkarak edebi çatışmalardaki tavrına ışık tutmak hedeflenmiştir. Eleştirmen kişiliği dolayısıyla çok fazla çatışmaya katıldığı için sadece bir tartışması üzerinde durulacaktır. Zeki Mübârek'in hücum eden tarafta yer aldığı tartışmaları arasında sayı bakımından birincilik Tâhâ Hüseyin'e aittir. Bildiride onun, Tâhâ Hüseyin'e ait *Mustakbelüs-Sekâfe fi Mısır* adlı eseri üzerinde gerçekleşen çatışması üzerinde durulacaktır. Çünkü Zeki Mübârek'in çatışmalarında en fazla eleştirilerine hedef olan isim Tâhâ Hüseyin olmuştur. Ayrıca Tâhâ Hüseyin'in *Mustakbelüs-Sekâfe fi Mısır* adlı eseri birçok yazarın karıştığı çatışmalara sahne olması bakımından önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Zeki Mübârek, Tâhâ Hüseyin, Meârik edebiyeye, *Mustakbelüs-Sekâfe fi Mısır*, Modern Mısır edebiyatı

Literary Debates of Zeki Mubarak: The Example of Taha Hussein

Prof. Dr. Nevin Karabela
Süleyman Demirel Üniversitesi

Abstract

Zaki Mubarak is notable in modern Egyptian literature as a writer who voluntarily participated in numerous literary and cultural debates. He has often participated in conflicts, either by igniting the fuse of debate or by plunging into an ongoing debate. Among his contemporaries, there are very few writers or poets who did not engage in conflict. There are literary, critical and personal reasons for this. Such conflicts have made a significant contribution to the history of literature in terms of keeping literary life alive and revealing different views. However, Zaki Mubârak, with his harsh and rigid attitude, as he himself stated, engaged in tough polemics with many people at the cost of ruining their friendships. A glance at the literary or cultural polemics in which he was involved reveals that he was not content with a life of no fights, no noise, no arguments, no conflicts. The fact that he sometimes made genuine critical evaluations even about himself points to his confrontational critical personality. This study aims to determine his attitude towards literary conflicts based on one of his literary debates. Since he participated in many conflicts due to his personality as a critic, only one of his debates is discussed. Among the debates in which Zaki Mubârak was on the attacking side, the first place in terms of number belongs to Tâhâ Hussein. This paper will focus on the conflict that took place over the work of Tâhâ Hussein titled *Mustaqbel al-Sekâfe fi Misr*. Because the name who was the target of Zaki Mubarak's criticism the most in his conflicts was Tahâ Ḥusayn. In addition, Tahâ Ḥusayn's *Mustaqbel al-Sekâfah fi Misr* is important in terms of being the scene of conflicts in which many authors were involved.

Keywords: Zaki Mubârak, Tâhâ Hussein, Meârik literary, *Mustaqbelus-Sekâfe fi Misr*, Modern Egyptian literature

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية
البنية الصرفية للمشتقات في الشعر الصوفي وأثرها في توجيه المعنى الرواس نموذجاً

Dr. Öğretim Üyesi M. Salem Assad

Kilis 7Aralık Üniversitesi

الملخص:

يهدف البحث إلى الوقوف عند بنية بعض المشتقات واستنباط دلالاتها ومكامن الجمالية فيها في الشعر الصوفي ، ويقصد بالمشتقات الأسماء التي تشبه الأفعال في الدلالة على الحدث، وهي تسعة أنواع: المصدر، اسم الفاعل، اسم المفعول، الصفة المشبهة، صيغ المبالغة، اسم التفضيل، اسم الزمان، اسم المكان واسم الآلة. ولا يزعم هذا البحث مقارنة كل هذه المشتقات، ولكن سيتم اعتماد المشتقات الأكثر انتشاراً والتي تكررت أكثر من غيرها، نحو: اسم الفاعل، اسم المفعول، الصفة المشبهة واسمي الزمان والمكان.

ويدرس الصيغة الصرفية على شكل الكلمة ومادتها التي بنيت عليها حروفها ووظائفها الصرفية التي تمتاز بها، إضافة إلى ما تؤديه هذه الوظائف من إيجاءات دلالية ناتجة عن مادتها وهيئتها وعن استعمالاتها المختلفة والمتنوعة، التي أكسبتها بتنوعها دلالات عديدة، لهذا فإن الدلالة الصرفية ليست دراسة تركيب صرفي تؤدي إلى معنى معجمي فحسب، بل هي بالإضافة إلى ذلك بيان لمعنى صيغتها خارج السياق وداخله.

وبما أن لكل جماعة لغة خاصة تعبر بها عن حاجاتهم الوجدانية والفكرية، فالمصنوفة واحدة من تلك الجماعات، فهي فئة اجتماعية عرفتها الحضارة الإسلامية لها مقوماتها ومصوغاتها الفكرية والدينية.

ولغة الصوفية هي لسان حالهم وترجانه، فمن خلالها نقلوا علومهم ومعارفهم، وهي وعاء فكرهم وميدان إبداعهم. والرواس واحد من أولئك الذين ابدعوا في اختيار المشتقات وتوظيفها بالشكل المناسب ليحقق المعنى الجمالي الذي اراده.

ولما كان الأصل في تصريف الصيغة الصرفية الأولى إلى صيغ مختلفة بزيادة أو حذف أو قلب أو إعلال أو إدغام أو غيرها في اللغة الصوفية وغيرها كانت الحاجة ملحة إلى الدلالات التي نحتاج إليها ضمن هذا النظام اللغوي لتؤدي اللغة الصوفية وظيفتها بشكل كامل ودقيق.

ولئن كان اختيار البنية الصرفية – وهي مستوى من مستويات الدرس اللساني- لهذه الدراسة، فقد اختيرت الدلالة حقلاً لدراسة هذا المستوى بأقسامه المختلفة، لأهميته ولارتباطه بفرع علوم اللغة التي تستعين به للوصول إلى المعنى المنشود.

لأن اللغة العربية امتازت بأنها لغة اشتقاقية، لها القدرة على إغناء نفسها، مما فيها من الألفاظ تلقائياً، وهي بهذا تشبه الكائن الحي، إذ تتولد ألفاظها تلقائياً، فالاشتقاق له الأثر الفعال في إغناء المفردات، وهو عامل من عوامل نموها وتطورها وازدهارها.

الكلمات المفتاحية: البنية – الدلالة – المشتقات – التصوف- الرواس

The Morphological Structure of Derivatives in Sufi Poetry and Its Impact on Directing The Meaning Al Rawas is a Model

Dr. Faculty Member M. Salem Assad

Kilis 7Aralık University

Abstract:

The research aims to stand at the structure of some derivatives and elicit their meanings and their aesthetic potentials in Sufi poetry. Derivatives are meant nouns that resemble verbs in denoting the event, and they are nine types: infinitive, subject noun, object noun, suspicious adjective, exaggerated forms, noun of preference, noun Time, place name and machine name. This research does not claim to approach all these derivatives, but the most common derivatives that are repeated more than others will be adopted, towards: the noun of the subject, the noun of the object, the suspicious adjective and the nouns of time and place.

It studies the morphological formula on the form of the word and its substance on which its letters and morphological functions are built, in addition to the semantic implications that these functions perform resulting from its substance and form and from its various and varied uses, which by diversifying it has given it many indications, so the morphological significance is not a study of a morphological structure that leads Not only a lexical meaning, but also a statement of the meaning of its formula outside and within the context.

Since each group has its own language that expresses their emotional and intellectual needs, the Sufis is one of those groups, as it is a social group known to Islamic civilization with its intellectual and religious components and formulations.

The language of Sufism is their tongue and interpreter, through which they transmitted their sciences and knowledge, and it is the vessel of their thought and the field of their creativity.

And since the original inflection of the first morphological formula into different forms was by adding, deleting, inverting, ealting, merging, ör other things in the Sufi language and others, there was an urgent need for the connotations that we need within this linguistic system for the Sufi language to perform its function completely and accurately.

Although the choice of the morphological structure - which is a level of the linguistic lesson levels - for this study, the semantics was chosen as a field to study this level with its various sections, because of its importance and its connection with the branch of linguistics that uses it to reach the desired meaning.

Because the Arabic language has the distinction of being a derivational language, having the ability to enrich itself, with the words in it automatically, and in this way it is similar to a living organism, as its words are generated automatically, as derivation has an effective effect on singing vocabulary, and it is one of the factors of its growth, development and prosperity.

Keywords: Structure, semantics, derivatives, Sufism, Rawas.

السِّيئَةُ وَالْحَطِيئَةُ بَيْنَ الْمَعَاجِمِ اللُّغَوِيَّةِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ: دِرَاسَةٌ لُغَوِيَّةٌ تَفْسِيرِيَّةٌ

Dr. Öğr. Üyesi Ola Hassansayedali

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi

ملخص

إنَّ البحثَ في معاني الكلمات التي ظاهرها التَّرادُفُ أو التَّقارُبُ في المعنى كالسِّيئَةِ وَالْحَطِيئَةِ، وَمَا شَاكَلَ ذَلِكَ؛ لِيُوَدِّيَ إِلَى مَعْرِفَةِ الْفُرُوقِ اللُّغَوِيَّةِ الدَّقِيقَةِ بَيْنَهَا، وَالْوُقُوفِ عَلَى وُجُوهِ الْكَلَامِ وَحَقَائِقِ مَعَانِيهِ⁽³⁾، وَإِنَّ الدِّرَاسَةَ الَّتِي بَيْنَ أَيْدِينَا الْآنَ تَهْدُفُ إِلَى الْوُقُوفِ عَلَى مَعَانِي السِّيئَةِ وَالْحَطِيئَةِ فِي الْمَعَاجِمِ اللُّغَوِيَّةِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَمَعْرِفَةِ الْفُرُوقِ اللُّغَوِيَّةِ وَالْإِصْطِلَاحِيَّةِ الدَّقِيقَةِ بَيْنَهَا، كَمَا تَهْدُفُ إِلَى بَيَانِ مَدَى تَأَثُّرِ مَعَانِي السِّيئَةِ وَالْحَطِيئَةِ بِالانتقالِ مِنَ الْإِطَارِ اللُّغَوِيِّ إِلَى آفَاقِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ. وَقَدْ قَامَتْ هَذِهِ الدِّرَاسَةُ عَلَى الْجَمْعِ بَيْنِ الْإِسْتِقْرَاءِ وَالتَّحْلِيلِ وَالإِسْتِنْتِاجِ، وَانْتَسَمَتْ ثَلَاثَةَ أَقْسَامٍ: مَقْدَمَةٌ، وَمَبْحَثَيْنِ، وَخَاتِمَةٌ.

وَمِنْ أَمِّ النَّتَاجِ الَّتِي تَوَصَّلَتْ إِلَيْهَا الدِّرَاسَةُ مَا يَلِي: أَوَّلًا- السِّيئَةُ وَالْحَطِيئَةُ لَيْسَتَا مُتَرَادِفَتَيْنِ لَعَنَةً وَاصْطِلَاحًا. ثَانِيًا- بَيْنَا نَحْتَفِظُ السِّيئَةَ فِي الْمَعَاجِمِ اللُّغَوِيَّةِ بِدَلَالَةِ الْفُتْحِ الَّذِي يَفْعَلُ بِالْإِنْسَانِ مَا يَكْرَهُهُ، نَحْتَفِظُ الْحَطِيئَةَ بِدَلَالَةِ مُجَاوِزَةِ صَاحِبِهَا حَدَّ الصَّوَابِ عَمْدًا أَوْ بِغَيْرِ عَمْدٍ. ثَالِثًا- تَأَثُّرُ مَعَانِي السِّيئَةِ وَالْحَطِيئَةِ بِالانتقالِ مِنَ الْإِطَارِ اللُّغَوِيِّ إِلَى آفَاقِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ؛ إِذْ أُكْسِبَهُمَا الْقُرْآنُ الْكَرِيمُ مَعَانِيَّ جَدِيدَةً، كَمَا خَصَّهْمَا بِمَعَانٍ إِسْلَامِيَّةٍ دَقِيقَةٍ. رَابِعًا- مَعْنَى السِّيئَةِ وَالْحَطِيئَةِ فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ يَخْتَلِفُ بِاخْتِلَافِ السِّيَاقِ الَّذِي تُذَكَّرَانِ فِيهِ. خَامِسًا- لَقَدْ أَحْصَيْتِ الدِّرَاسَةُ لِكَلِمَةِ السِّيئَةِ (بِصِيغَتِي الْإِفْرَادِ وَالْجَمْعِ) فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ثَمَانِيَةَ مَعَانٍ. سَادِسًا- لَقَدْ أَحْصَيْتِ الدِّرَاسَةُ لِكَلِمَةِ الْحَطِيئَةِ (مُفْرَدَةً وَجَمْعًا) فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ سِتَّةَ مَعَانٍ. سَابِعًا- إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَمْ يَنْسِبِ السِّيئَةَ وَالْحَطِيئَةَ فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ إِلَى أَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ جَمِيعًا؛ لِأَنَّهُ تَعَالَى عَصَمَهُمْ مِنْ عَمَلٍ مَا يَسُوؤُهُمْ فِي الدُّنْيَا أَوْ الْآخِرَةِ، كَمَا عَصَمَهُمْ مِنْ أَنْ يَتَجَاوَزُوا حُدُودَ الشَّرْعِ. ثَامِنًا- الْحَطِيئَةُ الَّتِي نَسَبَهَا نَبِيُّ اللَّهِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ- إِلَى نَفْسِهِ فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، مَعْنَاهَا: (عَمَلٌ خِلَافَ الْأَوْلَى).

الكلمات المفتاحية: علمُ اللُّغَةِ، علمُ التَّفْسِيرِ، الْفُرُوقُ اللُّغَوِيَّةُ، السِّيئَةُ، الْحَطِيئَةُ.

Assayi'a and Al Khati'a between the Linguistic Dictionaries and the Holy Qur'an: An Interpretive Linguistic Study

(3) انظر أبا هلال الحسن بن عبد الله بن سهل العنكبري، معجم الفروق اللغوية، المحقق: محمد إبراهيم سليم (القاهرة: دار العلم والثقافة للنشر والتوزيع)، ص 21.

Asst. Prof. Dr. Ola Hassansayedali
Çanakkale Onsekiz Mart University

Abstract

This Researching the meanings of words that are apparent by synonymy or convergent in meaning such as Assayî'a and Al-khati'a, and what is like that, leads to the knowledge of the subtle linguistic differences between them, and to find out the aspects of speech and the facts of its meanings, and study that is between our hands now aims to stand on the meanings of iniquity and sin in the linguistic dictionaries and the Holy Qur'an, And knowing the subtle linguistic and terminological differences between them, As well as aims to demonstrate the extent to which the meanings of Assayî'a and Al-khati'a are affected by the transition from the linguistic framework to the horizons of the Holy Qur'an. This study was based on a combination of extrapolation, analysis, and deduction, and divided into three sections. "an introduction, two articles, and a conclusion". One of the most important findings of the study is the following: First- Assayî'a and Al-khati'a are not synonymous linguistically and terminologically. Secondly- While the word Assayî'a -in linguistic dictionaries- retains the significance of the ugliness that does to a person what he hates, the word Al-khati'a retains the significance of its doer exceeding the limit of what is right intentionally or unintentionally. Third- The meanings of Assayî'a and Al-khati'a are affected by moving from the linguistic framework to the horizons of the Holy Qur'an. The Holy Qur'an has given them new meanings, also Singularize them precise Islamic meanings. Fourth- The meaning of Assayî'a and Al-khati'a in the Holy Quran varies according to the context in which they are mentioned. Fifth- The study of the word "Assayî'a" (in the forms of singularity and plurality) in the Holy Qur'an has identified eight meanings. Sixth The study of the word "Al-khati'a" (singular and plural) in the Holy Qur'an has identified six meanings. Seventh - Allah Almighty did not attribute Assayî'a and Al-khati'a in the Holy Qur'an to His prophets and Messengers peace and blessings be upon them all), Because Allah Almighty protected them from doing anything that would harm them in this world or the hereafter, just as He protected them from exceeding the limits of Sharia. Eighth- Al-khati'a attributed by the Prophet Ibrahim- peace be upon him- to himself in the Holy Qur'an, meaning: (a good deed done but not the best).

Keywords :Linguistics, Exegetics, Linguistic Differences, Assayî'a, Al-khati'a.

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

المشترك الثقافي في الرسائل السماوية، ودوره في العلاقات الإنسانية

د. إبراهيم الديوب (Ibrahim Eldibo)

رئيس قسم الفلسفة والدين في جامعة استقلال بكهران مرعش

الملخص:

إن دراسة المشترك الثقافي بين الرسائل السماوية ، يبرز الدور الكبير في العلاقات الإنسانية، فلا شك أن هناك جوانب كثيرة يتفق أصحاب الرسائل السماوية على دورها الإيجابي في الدعوة إلى إصلاح العيوب الأخلاقية، التي قد تُفسد المجتمع وتمزق كيانه الروحي.

فارتباط القرآن بالكذب السماوية السابقة واضح وجلي، والغاية منه إعادة نشر نوره على العالم بعد أن خفت على مرّ العصور، فالقرآن الكريم في كثير من آياته يقدم لنا الواجبات الأساسية والأخلاق الرفيعة على أنها دعوة الأنبياء السابقين وسبيلهم القويم، فقد حمل جميع الرسل ميزان العدل والقسط وأمروا أن يكسبوا رزقهم بالحلال وأن يعبدوا الله ويفعلوا الخير، وكذا دعوة الناس إلى كل ما يتعلق بالمبادئ والقيم الأخلاقية التي تعدّ جزءاً أساسياً من رسالتهم وموضوعاً بارزاً في دعوتهم وأساساً متيناً في سلوكهم، ويمكن أن نتصور تلك العلاقة الأخلاقية والثقافية بين الرسائل السماوية في عدة نقاط تتناولها ورقتي البحثية:

-العنصر الأخلاقي مكمل لجانب المعرفة والاعتقاد :

فأساس الرسالة السماوية يقوم على عنصر المعرفة والأخلاق، فالإنسان بحاجة أكيدة إلى المعرفة والاعتقاد بالإضافة إلى حاجته إلى الأسس والقواعد العملية التي توجه نشاطه في كل جانب من جوانب حياته، فالنفس الإنسانية لا يستقيم شأنها بالحقائق النظرية وحدها، بل تحتاج إلى قواعد عملية مرشدة سواء في تصرفاته مع نفسه أو في علاقاته مع غيره أو مع خالقه، فلا يكفي ليكون الإنسان مؤمناً حقيقياً أن يؤمن إيماناً عميقاً بالحقائق المنزلة، وإنما يجب أن يكرس حياته وأمواله في خدمة هذه العقيدة فعليه الاضطلاع بواجبه كمؤمن وأيضاً كمواطن أي عبادة الله وفعل الخير، فالدين عقيدة وقانون أي اعتقاد وطاعة، وتعريف القرآن للبر بمعناه الحقيقي هو الإيمان بالحقائق السماوية والتحلي بالفضائل الخلقية سواء في السلوك الشخصي أو في المعاملة مع الغير

-الاهتمام بالأخلاق وغرس القيم هو الجانب التطبيقي في الرسائل السماوية ودعوة الأنبياء:

فقد كان الرسل صلوات الله عليهم جميعاً- يدعون أقوامهم إلى التحلي بفضائل الأعمال واجتناب المنكرات، لذلك لم تقتصر دعوتهم على الإيمان بالله وعبادته فقط، بل امتدت ظلماً إلى تزكية النفس وإصلاحها، بالنهي عن الرذائل ومحاربة الانحلال والفوضى الخلقية، التي من شأنها أن تقضي على أخلاق الإنسان وتهدر كرامته، وقد أدان كل من هود وصالح عليهما السلام حب أقوامهم للأموال والمنع الدنيوية والعدوان والفساد، وقاوم لوط عليه السلام انحلال قومه وانغماسهم في الرذيلة، وقاوم شعيب عليه السلام الغش في التجارة، وعيسى عليه السلام دعا قومه إلى الإيمان بالله، وأرشدهم لمنهج الحياة السعيدة، وبين لهم ما اختلفوا فيه من الحق.

-حفظ القانون الأخلاقي:

إنّ القيم والمبادئ الأخلاقية التي جاءت بها الرسائل السماوية محفوظة بعناية فائقة في القرآن، ولكن ليس على شكل كتلة واحدة كما في الوصايا العشر، أو بميقات الجبل، وإنما كآيات متفرقة في عدد من السور المكية والمدنية، وفي أغلب الأحيان على شكل آية نزلت في مناسبة معينة بذاتها

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

كل ذلك سيتم تناوله بالتفصيل في بحثي مع التأكيد على أهمية تنمية الثقافة المشتركة في العلاقات الإنسانية، وفي الحفاظ على الكرامة الإنسانية، وسيتم الاعتماد على المنهج التاريخي الوصفي والمنهج التحليلي المقارن لإبراز كل ما هو مشترك ومفيد في الحفاظ على الحياة الإنسانية وكرامة الإنسان

توظيف النص القرآني في تفسير الفلسفة عند ابن رشد "دراسة نقدية"

Dr. Öğr. Üyesi Abdülkerim Soliman

Dokuz Eylül Üniversitesi

الملخص

كان لابن رشد إسهامٌ مُتميّزٌ في مسألة تأويل نصوص القرآن الكريم، وكان يهدف من وراء ذلك التوفيق بين آرائه الفلسفية والاعتقادية، وبين نصوص الخطاب القرآني، ولكن تميّز ابن رشد في نظريته باختلاف منهجه ورؤيته عن غيره من الفلاسفة المسلمين الذين سلكوا منهج التوفيق بين النصوص القرآنية والمسائل الفلسفية؛ إذ أنّه من المعروف أنّ مذهب الفلاسفة المسلمين في الذات الإلهية هو التجريد المحض، ونفي التشبيه، ونفي أيّ مماثلةٍ بين الخالق والمخلوق، حتى أدّى بهم الأمر إلى الوقوع في مخالفاتٍ كبيرةٍ بسبب تحزّزهم وخشيتهم من نسبة الجسميّة، أو التغيّر على الباري تعالى، حتى أدّى بهم الأمر إلى نفي علم الباري تعالى بالجزئيات المتغيرة، خشية وقوع التغيّر في ذاته تعالى، وأيضاً نفي زيادة الصفات على الذات خشية حدوث التركّب، والكثرة في ذات الأول تعالى، وغير ذلك من المسائل التي وقعوا فيها بسبب تحاشيهم نسبة ما لا يليق بالذات الإلهية إليها، إلا أنّ موقف ابن رشد فيما يتعلّق بالنصوص القرآنية الوثيقة الصلة بهذه المسائل كان يتسم بالغايرة، والغربة، فإنه كان ظاهرياً مُعزّزاً في الظاهرية، وهذا على العكس تماماً من ابن سينا فيما يتعلّق بمنهجه من النصوص القرآنية؛ فابن سينا قد أوّل النصوص القرآنية تأويلاً باطنياً بعيداً كلّ البعد عن ظاهر النص، وتحاول هذه الدراسة أن توضح موقف ابن رشد من النصوص القرآنية الواردة في الشرع الشريف، والتي لها صلةٌ بالمسائل التي تعرّض لها.

وتهدف هذه الدراسة إلى الكشف عن المسائل التي وطّف فيها ابن رشد النصّ القرآني في النصوص الفلسفية، كما تهدف إلى بيان منهج ابن رشد في هذا التوظيف، وتوضيح منهجه في التأويل لنصوص القرآن، ومدى قربها من الاهتمام بظاهر القرآن أو باطنه، وقد جاءت الدراسة في مقدمة وخمسة مباحث، تناول الأول اختلاف الفلاسفة في التأويلات القرآنية بين الظاهر والباطن، وتناول الثاني تأويل ابن رشد للنص الديني للدلالة على صحة قول الفلاسفة بقدوم العالم، وتناول الثالث تأويل ابن رشد للنصوص القرآنية للدلالة على أنّ الله تعالى صفةً الجسميّة، وتناول الرابع تأويل ابن رشد للنصوص القرآنية للدلالة على أنّ الله تعالى في جهة، وتناول الخامس نقد منهج ابن رشد في تأويل النصّ القرآني، وقد توصلت الدراسة إلى بعض النتائج، منها: حرّض ابن رشد على التوفيق بين نصوص القرآن ومسائل الفلسفة، وتميّز تأويل ابن رشد للقرآن بالاهتمام بمعناه الظاهر، وابتعد عن التأويلات الباطنية، وهو في ذلك خالف الفلاسفة المسلمين الذين انشغلوا بالتأويلات الباطنية للقرآن، وقد بدت ظاهريته في فهمه لبعض النصوص الموهمة للتشبيه وصرف دلالتها على أنها تنفيذ أنّ للخالق - عز وجل - صفةً تُسمّى الجسميّة، وقد اعتمدت الدراسة على المنهج التحليلي النقدي الذي يُحلّل الآراء وفي الوقت ذاته ينتقدها.

الكلمات المفتاحية: التفسير، القرآن، الفلسفة، النص، نقد.

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

حفظ اللغات النادرة باستخدام تقنيات معالجة اللغة الطبيعية NLP

Dr. Öğr. Üyesi Mahmud Şuş

Mardin Artuklu Üniversitesi

في عالمنا اليوم، تتعرض العديد من اللغات النادرة لخطر الانقراض بسبب عوامل متعددة مثل العولمة، وهجرة السكان، وانتقال المجتمعات نحو استخدام لغات أكثر انتشارًا. وفقًا لتقارير منظمة اليونسكو، يواجه ما يقرب من نصف لغات العالم خطر الاندثار خلال القرن الحالي، مما يشكل فقدانًا كبيرًا للتراث الثقافي والمعرفي الإنساني. إن حفظ هذه اللغات ليس مجرد مسألة الحفاظ على الكلمات والنحو، بل هو أيضًا الحفاظ على طرق فريدة للتفكير والتعبير والرؤية الثقافية للعالم. تعد اللغات النادرة جزءًا أساسيًا من الهوية الثقافية والاجتماعية للمجتمعات، ويفقدان هذه اللغات، نخسر أيضًا قصص هذه المجتمعات، وأغانيمهم، ومعارفهم التقليدية. كما تلعب تقنيات معالجة اللغة الطبيعية دورًا حيويًا في جهود الحفاظ على اللغات النادرة من خلال توفير أدوات متقدمة لتوثيق وتحليل هذه اللغات بطرق غير ممكنة سابقًا. وتسمح هذه التقنيات بإنشاء قواعد بيانات لغوية شاملة، وتطوير أدوات تعليمية مبتكرة، وتحليل الأنماط اللغوية التي تسهم في توسيع فهمنا لهذه اللغات وخصائصها الفريدة.

وتمثل مشكلة بحثنا هذا في كيفية استخدام تقنيات معالجة اللغة الطبيعية لتوثيق وتحليل اللغات النادرة بشكل فعال. فهذه اللغات تواجه تحديات كبيرة تتعلق بندرة البيانات وصعوبة الوصول إلى المتحدثين الأصليين، بالإضافة إلى تعقيد البنية اللغوية نفسها. لذلك، هناك حاجة ملحة لتطوير استراتيجيات مبتكرة لتجميع البيانات وتطوير نماذج لغوية قادرة على التعامل مع هذه التعقيدات وتحقيق نتائج دقيقة. ويستند هذا البحث إلى منهجية وصفية نظرية تستعرض الأدبيات الحالية المتعلقة باستخدام تقنيات معالجة اللغة الطبيعية في حفظ اللغات النادرة. يتضمن ذلك جمع البيانات المتاحة من خلال مراجعة الأبحاث السابقة، وتحليل الأنماط اللغوية والصوتية، وتطوير التطبيقات الحاسوبية التعليمية.

ومن نتائج هذا البحث التقريب من فهم أعمق لكيفية توظيف تقنيات معالجة اللغة الطبيعية في مجال حفظ اللغات النادرة، مما يسهم في تحسين التقنيات والأدوات المستخدمة في هذا المجال. كما يمكن أن يساعد في نشر الوعي بأهمية الحفاظ على هذه اللغات وتوثيقها للأجيال القادمة. ومن توصيات هذا البحث تطوير منصات مفتوحة المصدر لتبادل الموارد والنماذج اللغوية، وتشجيع الدعم الحكومي والمؤسسي للمبادرات الثقافية واللغوية التي تركز على حفظ اللغات النادرة.

الكلمات المفتاحية: اللغات النادرة، معالجة اللغة الطبيعية، حفظ اللغات، التعلم الآلي، النماذج اللغوية، التوثيق اللغوي، التطبيقات التعليمية.

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

الهوية الثقافية و الحضارية المغربية بين الخصوصية و الافتتاح

نعمة عثمانى (الطالبة الباحثة)

جامعة السلطان مولاي سليمان كلية الآداب والعلوم الانسانية

بني ملال المغرب

تقديم:

تعتبر الهوية الحضارية أو الثقافية من أكثر القضايا التي تثير الجدل وتحظى بالاهتمام الأكاديمي في إطار العولمة الحديثة، كونها تحمل العديد من الدلالات الفكرية والعميقة داخل المجتمع، وتعتبر محور صراع بين الدول. بالإضافة إلى ذلك، فهي من المفاهيم الحيوية والمعقدة. وبناءً على ذلك، فإن الدلالة الواقعية للهوية الحضارية في الوقت الحاضر تعاني من الاضطرابات والغموض، وتختلف هذه الدلالة عن غيرها من المفاهيم، ومن الصعب تحديدها بدقة.

فلقد شهدت المجتمعات البشرية تطوراً في بنيتها الاجتماعية والاقتصادية، حيث وصلت إلى ما يُعرف الآن بالمجتمعات الحديثة، التي تتميز بتنوع ثقافتها وتفاعلها، نتيجة للتقدم العلمي والتكنولوجي والتطورات المذهلة في وسائل الاتصال والمعلومات، ويمكن أيضاً ربط هذا التنوع الثقافي بالعولمة الثقافية وتحدياتها، مع التركيز على التوحيد الثقافي الذي يعمل على توحيد ثقافات العالم وتشكيل ثقافة عالمية موحدة.

وقد أثر هذا الوضع على الهوية الحضارية الوطنية للدول بما في ذلك المغرب، التي تلعب دوراً في الحفاظ على خصائص المجتمعات ومواجهة تحديات هذا التنوع الثقافي، وحماية ثقافات الشعوب وإرثها الثقافي من اللغة والدين والعادات والمعتقدات والقيم والإبداعات. يهدف ذلك إلى ضمان التماسك والاستقرار الاجتماعي، وتعزيز السلام والحريات الفردية والجماعية.

لكل مجتمع هويته التي تميزه عن غيره من المجتمعات، وهذه الهوية تكون قد اكتسبها عبر التاريخ وشكلت نمط حياته ولغة تواصله المشتركة وتصوراته ونظراته للأشياء والأمور والتغيرات

وفي هذا السياق، قد عمل المغرب على المحافظة على هويته عبر الأجيال المتعاقبة، وحرصت الدولة المغربية على الحفاظ عليها حتى في أصعب الظروف، مثل فترة الاستعمار التي تعرض لها المغرب، فقد تمثلت الهوية الحضارية في هذه الحالات كدافع قوي للنضال ضد المستعمرين الذين حاولوا تجريد الشعب المغربي من هويته الثقافية.

وفي عصرنا الحالي، أصبح الحفاظ على الهوية أكثر صعوبة وتعقيداً نتيجة وجود العديد من العوامل التي تهدد الهوية الحضارية المغربية. فعلى سبيل المثال، التكنولوجيا التي تعتبر سلاحاً ذو حدين، حيث يمكن استخدامها لصالح الهوية ولكنها أيضاً يمكن أن تشكل تهديداً لها.

بالإضافة إلى ذلك، فإن الانفتاح بين الشعب المغربي وشعوب العالم وتبادل الثقافات قد جعل الدول الأكثر تأثيراً ونفوذاً تهتم على المشهد الثقافي وتصدر منتجاتها الصناعية والثقافية التي تعبر عن هويتها. وتأثير الأنشطة السياحية والعلمية والفعاليات الدولية أيضاً يمكن أن يؤثر على الهوية المحلية. وبالإضافة إلى ذلك، تزايد الهجرة عبر الحدود يؤدي إلى نقل هويات الأفراد إلى الدول المستقبلية ويمكن أن يؤثر على حفاظ الهوية على صعيد الفرد والمجتمع على حد سواء.

ومن هذا المنطلق، جاء الإصلاح الدستوري لسنة 2011 كأحد تأثيرات مباشرة لدينامية الربيع العربي، بهدف إعادة تعريف الهوية الحضارية المغربية استناداً إلى تنوع مكوناتها وروافدها، حيث أكد الدستور الجديد على التعددية الثقافية في المغرب في إطار الهوية الحضارية الوطنية

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

باعتبارها أولوية للبلاد تستمد مبادئها من حكمة الثقافات التي تشكل المجتمع بأكمله. بالإضافة إلى ذلك، قدم التعديل الدستوري اللغة الأمازيغية كلغة رسمية عبر تعزيزها كلغة مكتوبة، واشترط قانون تنظيمي لتفعيلها وحمايتها لتكون رصيّدًا مشتركًا لجميع المغاربة.

فالمغرب ملتزم بوحدته الوطنية والترايبية، وبصيانة و تماسك عناصر هويته المتعددة المكونات والروافد، وذلك في ظل تمسكه بقيم الانفتاح والاعتدال والتسامح والحوار، والتفاهم المتبادل بين الثقافات والحضارات الإنسانية.

والسؤال الذي يطرح نفسه في هذا البحث هو: كيف يمكن للمغرب أن يحافظ على هويته الحضارية وخصوصيته الثقافية في ظل العولمة والتغيرات العالمية والانفتاح على الثقافات الأخرى؟

هذا ما سنحاول معالجته من خلال دراسة المحاور التالية:

المحور الأول: مفهوم الهوية الثقافية والحضارية

المحور الثاني: الهوية الثقافية والحضارية المغربية روافدها ومكوناتها

المحور الثالث: تحديات الهوية الثقافية المغربية والحفاظ على الخصوصية

الكلمات المفتاحية: الهوية الثقافية، الهوية الحضارية، العولمة، الخصوصية

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية
صعوبات ترجمة الشعر العربي عند الطلبة الإيرانيين

د. مصطفى كمالجو

أستاذ مشارك. قسم اللغة العربية وآدابها جامعة مازندران. بابلسر. إيران

إن الشعر من الفنون الأدبية المتميزة التي له نظام لغوي خاص يحكمه الوزن القافية، والشاعر من أجل الوصول إلى مُرادِه ولأغراض أخرى يقوم بعدد من التجاوزات أو العدولات عن المستوى المعياري أو النموذجي للاستعمال اللغوي. في بعض الأحيان، يلجأ الشاعر إلى حذف حرف، أو كلمة، أو عبارة لغرض رعاية الوزن، أو لأغراض أخرى. الأمر الذي يجعل فهم الشعر وترجمة البيت صعباً للطلبة. لأنهم لا يلتفتون إلى هذا الحذف ويحبرون في فهم ما قصده الشاعر. ويكون هذا الحذف بشكل حذف حرف، أو كلمة، أو عبارة. وهذا أمر نشاهده في أشعار كثير من الشعراء القدامى والجدد. وكثير من الطلبة عندما انتبهوا إلى الأمر استطاعوا أن يفهموا المفهوم الشعري ويترجموا البيت الشعري بشكل صحيح.

الهدف من هذه الدراسة الإتيان بأمثلة من الشعر القديم والجديد لتبيين هذه المشكلة. ونستعين في هذا المجال بالأبيات الشعرية التي توجد فيها هذا الحذف لنبين كيف تكون ترجمة الشعر سهلاً للطلبة في فرع اللغة العربية عندما يلتفتون إلى هذا الحذف. الكلمات المفتاحية: صعوبات الترجمة، ترجمة الشعر، الحذف، أغراض الشاعر.

الدلالة في التراث اللغوي العربي

د. عبد الوهاب الأزدي

كلية الآداب والعلوم الإنسانية

جامعة القاضي عياض مراكش - المغرب

الملخص:

تعالج الدراسة الراهنة موضوع الدلالة في التراث اللغوي العربي ضمن أربعة فصول. تعرف في الفصل الأول الدلالة في اللغة والاصطلاح. وتتوقف في الفصل الثاني عند أصناف الدلالة عند المناطقية. وتعالج في الفصل الثالث موضوع الدلالة عند الأصوليين. وتدخل في الفصل الرابع لموضوع الدلالة عند اللغويين والبيانين.

وفي مستوى ثان، تعقد الدراسة المقارنات بين قطاعات لغوية؛ وتسجل تبعاً لذلك، نتائجها وخلصاتها عن مبحث الدلالة في التراث اللغوي العربي.

الكلمات الرئيسية: الدلالة - المطابقة - التضمن - اللزوم

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

دلالة الأداء الصوتي في الخطاب العربي وبلاغته

فيصل محمد حسن العسيري

أستاذ البلاغة والنقد المشارك بجامعة الأمير سطاتم بن عبدالعزيز

Department of Arabic Language, College of Education

Kingdom of Saudi Arabia

Riyadh - Al-Kharj

ملخص:

هذه الدراسة تسعى إلى تسليط الضوء على أهمية دراسة التشكيلات الصوتية للفنون البلاغية، وأثرها في توسيع الدلالة وتحديددها وبيان طرائق أدائها.

ففكرة البحث تقوم على ذكر الأوصاف التي تكون بها بلاغة الجملة ودلالاتها الدقيقة، وخصائص النطق للأسلوب البلاغي من خلال دراسة الأوصاف العامة والخاصة للنص والجملة في الخطاب العربية.

لنا سستناول الدراسة قضيتين صوتيتين ، هي: وصف أصوات الجمل البلاغية ودلالاتها، دون الخوض في أصوات الألفاظ وطرائق النغم والنبر والإيقاع الصوتي لها، إنما وصف لصوت الجملة ودلالته على المعنى، والتحويلات الدلالية المخالفة لمقتضى ظاهر الألفاظ بلاغة وخطأ في التعبير.

أما النوع الثاني من الوصف الصوتي، هو وصف طرائق أداء النصوص العربية، وبلاغة الأداء المصاحب لنوع النص وخصائصه، وكيف يؤثر الأداء الصوتي في إيصال المعنى بليغاً، أو يغير معنى ظاهر اللفظ.

أهداف البحث :

- بيان أثر الأداء الصوتي في بلاغة الجملة العربية.

- توضيح دور التنعيم الصوتي في توسيع الدلالة وتحديد جوانبها.

أهمية البحث :

لكل بحث من البحوث النظرية أو التطبيقية أهمية ما ، قد تختلف هذه الأهمية باختلاف موضوع البحث ومجال اهتمامه ، وبحث يغوص في التنعيم والأداء الصوتي للكلمات والحروف ، لابد من أن يكون ذا أهمية فهو يسعى للربط بين الأداء الصوتي ودلالة الكلمات والجملة ، وتوضيح أثر التنعيم في بلاغة الجملة العربية.

مشكلة البحث :

معلوم أن التنعيم هو التابع المطرد لدرجات صوتية تكون متخالفة ، وله أثر في اختلاف المعنى ودلالة السياق ، وستحاول هذه الدراسة الإجابة عن السؤال الرئيس الآتي :

هل للأداء الصوتي أثر في الخطاب العربي ؟

وتتفرع من هذا السؤال الأسئلة الفرعية التالية:

- هل للوصف الصوتي أثر في بلاغة الجملة العربية.؟

- ما دور التنعيم الصوتي في توسيع الدلالة وتحديد جوانبها؟

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

الكلمات المفتاحية : دلالة - أداء - صوتي - خطاب - عربي.

Dalalat Al'ada' Alsawtii fi Alkhitab Alearabii Wabalaghatih

Faysal Muhamad Hasan Aleasiri

Department of Arabic Language, College of Education

Kingdom of Saudi Arabia

Riyadh - Al-Kharj

Abstract:

This study seeks to shed light on the importance of studying the sound formations of the rhetorical arts, and their impact on expanding and defining the meaning and explaining the methods of its performance.

The idea of the research is based on mentioning the descriptions that make up the eloquence of the sentence and its precise significance, and the pronunciation characteristics of the rhetorical style by studying the general and specific descriptions of the text and the sentence in the Arabic discourse.

Therefore, the study will deal with two phonemic issues in three sections, namely: describing the sounds of rhetorical sentences and their significance, without delving into the sounds of utterances, methods of melody, stress, and phonetic rhythm for them, but describing the sound of the sentence and its indication of meaning, and semantic transformations that contradict the requirements of the appearance of words, rhetoric and error in expression.

As for the second type of audio description, it describes the methods of performing Arabic texts, and the eloquence of the performance associated with the type and characteristics of the text, and how the audio performance affects the delivery of the meaning eloquently, or changes the meaning of the apparent meaning of the pronunciation.

التواصل اللغوي بين العربية والفارسية مظاهر تأثير العربية في الفارسية انموذجاً

عبد الكريم جرادات

أستاذ اللغة الفارسية وآدابها

جامعة آل البيت / الأردن

الملخص

بالرغم من انتماء اللغة الفارسية إلى الأصل الهندو-أوروبي إلا أنها نتاج اندماج وثيق باللغة العربية، أهم لغات الدوحة السامية؛ فقد شكلت اللغة العربية المصدر الرئيس في إثراء لغات العالم الإسلامية وبخاصة اللغة الفارسية، التي تُعدُّ ثاني أكبر لغة إسلامية بعد العربية والأكثر ارتباطاً بها. والعلاقة بين اللغتين قديمة وتاريخية بحكم التجاور والعلاقات التي ربطت دولة الفرس القديمة مع الجزيرة العربية وبقية المشرق العربي. وبعد الفتح الإسلامي لإيران (21هـ، 642م) توثقت تلك العلاقة وتواشجت أكثر، ودخل كثير من الألفاظ العربية والمصطلحات الدينية إلى اللغة الفارسية، مثلما دخلتها الحروف العربية جميعها من ألفها إلى يائها. وأصبحت اللغة العربية هي لغة العلم والكتابة في إيران وأخذت اللغة الفهلوية الساسانية تتلاشى وتُحْبَو على مدى أربعة قرون حتى حلت مكانها اللغة الفارسية الحديثة (الدريّة) في القرن الخامس الهجري المتأثرة بالعربية، فتوجّه الفرس إلى الكتابة باللغة الجديدة إلى جانب العربية، وأقبلوا على تقليد العرب في أدهم بكل تفاصيله؛ فظهرت الدواوين الشعرية والمؤلفات النثرية معتمدة اعتماداً كبيراً على اللغة العربية وآدابها وعلى الثقافة الإسلامية، وتعددت مظاهر إثراء اللغة العربية للفارسية الحديثة.

وتأسيساً على ذلك، فإنّ هذا البحث سوف يتغيّا عرض نماذج لهذه المظاهر، من خلال تقسيمه إلى أربعة مباحث ومقدمة وخاتمة. أمّا المبحث الأول فيتناول أثر العربية وآدابها في ظهور الشعر الفارسي. ثم يأتي المبحث الثاني مخصّصاً لأثر اللفظة العربية في توليد التركيبات اللغوية الفارسية. في حين أنّ المبحث الثالث سيّضطلع بالتطرق إلى أثر الأمثال العربية في إثراء الأدب الفارسي. والمبحث الرابع يتعرّض لدور الترجمة في حفظ التراث الفارسي القديم.

The Structure of Place in the Novel "Collision Without a Sound: by Bothayna Al-Essa

Dr. Amal Younus Muhammad Irheem

PhD in Literature and Criticism

International Islamic University Malaysia

Abstract

Materialistic objects are usually defined in relation to the place or the space they occupy. Such a relationship gives these objects cannot acquire their shape, and without such a relationship these objects cannot assume identity of their own. The space in which the events of the novel unfold and develop is divided into two dimensions: spatial and temporal. The spatial dimension refers to the existence of spatial areas where the events of the novel occur, where its characters move, and where they engage in interactions of influence and being influenced. Space is one of the most important techniques in narrative storytelling. The researcher chose the novel *Collision Without a Sound' by Kuwaiti writer, Bothayna Al-Essa, which discusses the issue of the "Bidoon" (stateless people), a marginalized group in Kuwaiti society whose citizenship is not recognized by Kuwait. The researcher examines the structure of space in the novel, noting that the spatial structure, with its climatic and social compositions, has influenced the characters of the novel. The novel addresses the state of fragmentation experienced by its protagonists, resulting from the retrospective effect of space on each of them. The researcher delves deep into the psychological dimensions shaped by the driving force of space in its geographical and social aspects, thus exploring space in the research through four main axes. The first axis deals with space in terms of language and terminology. The second examines the binary oppositions of space in the novel. The third addresses open and closed spaces and the characteristics of each space. The fourth axis looks into the effect of space on the novel's characters. Using a descriptive-analytical descriptive-analytical method to address these axes, the researcher concludes that space in the novel has become one of the protagonists, significantly contributing to the shaping of the characters' dimensions despite the author's tendency toward spatial conciseness with rich symbolic density. The author utilized spatial irony to ignite the narrative plot that effectively enhance the purpose and the moral coda of the novel.

Keyword: Space, Novel Character, Novel

بنية المكان في رواية "ارتطام لم يُسمع له دوي": لبثينة العيسى

د. أمل يونس محمد إرحيم

دكتوراه أدب وقد

الجامعة الإسلامية العالمية-ماليزيا /غزة_ فلسطين

ملخص البحث

تتحدد الأشياء المادية بإشغالها حيّزاً معيّناً في مكان ما أو فضاء ما، ولا يمكن لهذه الأشياء أن تتحصّل على هيئتها أو معلوميتها دون أن تشغل جزءاً من هذا الحيّز الذي يتيح لها الوجود، ويمنحها هويتها. الحيّز الذي تتخلّق فيه أحداث الرواية ومجرياتها ينقسم إلى حيزين: مكاني وزماني، أما عن الحيّز المكاني فهو عبارة عن الوجود من المساحات المكانية التي تنشأ فيها أحداث الرواية، وتتحرك فيها شخصياتها، وترتبط فيها بالتأثير والتأثر، والمكان تقنية من أهم تقنيات السرد الروائي. اختارت الباحثة رواية (ارتطام لم يُسمع له دوي) لبثينة العيسى الكاتبة الكويتية، والتي تناقش فيها قضية ال (بدون) وهي الفئة المهمّشة في المجتمع الكويتي؛ حيث لا يعترف الكويت بمواطنتهم؛ لتقف عند بنية المكان فيها، فقد أثرت بنية المكان بتركيباتها: المناخية والاجتماعية في شخصيات الرواية. ناقشت الكاتبة حالة التنشيط التي يعيشها أبطال الرواية، والتي نتجت عن الأثر الرجعي للمكان عند كلّ منها، وقد وقفت الباحثة على الأبعاد النفسية التي أسهم في برمجتها محرك المكان ببعديه: الجغرافي والاجتماعي؛ لتتناول في بحثها المكان من أربعة محاور. المحور الأول ويتناول المكان لغة واصطلاحاً، والمحور الثاني يتناول الثنائية الضدية للمكان في الرواية، لتنتقل في المحور الثالث إلى الأمكنة المفتوحة والمغلقة وسماّت كلّ واحدة منها، ومن ثم تقف في المحور الرابع عند أثر المكان على الشخصية الروائية، مستخدمة المنهج الوصفي التحليلي في تناولها لهذه المحاور؛ لتخلص فيما بعد إلى أنّ المكان في الرواية شكّل بطلاً من أبطال الرواية، كما أسهم في رسم أبعاد الشخصيات بشكل أساسي؛ على الرغم من أنّ الكاتبة مالت إلى الاختصاصات المكانية ذات الكثافة الدلالية. استخدمت الكاتبة المفارقة المكانية لإشعال جذوة الحكمة الروائية، وانضاج المقصدية الرسالية في الرواية.

الكلمات المفتاحية: المكان- الشخصية الروائية_ الرواية

بنية الألفاظ والأحاجي (العلامات وإحالاتها) في شعر أبي الصلت الأندلسي

الدكتورة ابتسام دهينة

كلية الآداب واللغات قسم الآداب واللغة العربية جامعة محمد خيضر بسكرة الجزائر

ملخص:

إن النص الشعري وما يحتويه من مدلولات يشكل بنية يكتنفها الغموض ، إذ تعبر عن ذات الشاعر وما تحفل به من تناقضات تجاه الحياة في صور متداخلة ، ينفذ بعضها في بعض مشكلة نسيجاً متضاماً يفضي إلى لون من التماسك بين البنى السطحية والبنى العميقة ، التي تستلزم قدراً من القوة الذهنية لأجل تجاوز الحسي المباشر؛ فتنتقل بذلك المعاني من أصلها المباشر إلى معاني آخر تقوم على تنمية القدرات العقلية وصقل المهارات؛ باستخراج ذلك الخفي المعنى الذي لا يبصره إلا ذوو الأذهان الصافية والعقول النافذة والطباع السلمية والنفوس المستعدة -على حد تعبير الجرجاني-

ولذا يعتبر عالم الأحاجي والألفاظ من أبرز الموضوعات التي مارسها الشعراء قديماً لتشغيل ذهن وتبيان القدرات الذهنية على فك التشفير واللبس الذي قد يتعمده المرسل لتبيان مقدرته الشعرية في إخفاء الجلي وترك المجال للمتلقي لإجلاء الخفي . ولذا محور هذه المداخلة سيكون حول جمالية الألفاظ في الشعر الأندلسي تحديداً عند أمية بن أبي الصلت الذي حشد مجموعة من الصور الشعرية مخالفاً بها المألوف، ففيم تتجلى أبجديات اللغز، وماهي ضوابطه وأسس، وكيف تم تشكيلها من حيث التصوير الشعري في شعر أمية؟

الكلمات المفتاحية: اللغز /الأحجية/الأسس / الجماليات.

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية
بناء الشخصية في المجموعة القصصية "حبة قمح" لهاشم غرايبة

د.محمود فليح الفضاة

جامعة آل البيت – الأردن

يهدف هذا البحث إلى دراسة بناء الشخصية في المجموعة القصصية "حبة قمح" للقاص هاشم الغرايبة ، إذ تعد الشخصية عنصراً مهماً من عناصر القصة القصيرة ، حالها حال باقي العناصر الأخرى كالأحداث والزمان والمكان ، فالشخصية كانت وما زالت مكاناً خصباً في الدراسات الأدبية والنقدية التي تقدم مقاربات مهمة في هذا الموضوع من زوايا متعددة لتكشف هذه الدراسات عن أهمية الشخصية في العمل القصصي ، وقد كان القاص هاشم غرايبة من القاصين الذين ساهموا في تطوير الكتابة القصصية في الأردن ومن الذين أبدعوا في تقديم شخصياتهم ضمن شرائح متنوعة – ثقافية – اجتماعية – إنسانية – في سياق القصة الحديثة واستخدامه تقنيات جديدة في القص . وقد ظهرت المجموعة القصصية "حبة قمح" للقاص الغرايبة لتظهر لنا محاولة القاص التمرد على الواقع الراهن والحياة الرتيبة التي يعيشها كثير من الناس والدعوة إلى كسر القيود التي يعيشها المجتمع ، ولأن الشخصية من أعمدة القصة القصيرة فقد لجأ الغرايبة إلى جعلها قناعاً يث من خلالها رسائله إلى جمهور المتلقين وأن تكون قادرة على حمل رسائله وفق عناصر البناء الفني للقصة القصيرة ، لذلك جاءت هذه الدراسة لتكشف عن بناء الشخصية في مجموعة "حبة قمح" للقاص هاشم الغرايبة بالاعتماد على المنهج الأسلوبي الذي يركز على دراسة النص الأدبي بالتفسير والتحليل .

الكلمات المفتاحية : الشخصية ، القصة ، بناء ، هاشم غرايبة .

مقاربة ثقافية لحكاية (أم عمرو) في كتب التراث العربي

د. أمل إبراهيم

ملخص البحث:

يتناول هذا البحث حكاية "أم عمرو" كما وردت في كتب التراث العربي من منظور ثقافي، وهي حكاية سُردت في سياق الحديث عن الشاعر أبي ذؤيب الهذلي وتضمنت أحداثاً وشخصيات "غرائبية" من جهة، و"عجائبية" من جهة أخرى، فيسعى إلى تحليل الحكاية لفهم القيم الاجتماعية والثقافية التي تعكسها. يركز البحث على دراسة السياق الاجتماعي والتاريخي الذي نشأت فيه الحكاية، بالإضافة إلى استكشاف الرموز والدلالات الثقافية الكامنة في النص.

اعتمد البحث على المنهج الوصفي التحليلي، مع استخدام المقاربة الثقافية لتحليل الشخصيات والأحداث والرموز المستخدمة في الحكاية. تم تسليط الضوء على كيفية تأثير الحكاية في المجتمع العربي التقليدي، وكيف تعكس العلاقات الاجتماعية والمعتقدات السائدة آنذاك.

خلصت الدراسة إلى أن حكاية "أم عمرو" تحتوي على رموز تعكس القيم الثقافية والاجتماعية سواء منها القائمة أو المرتجاة في المجتمع العربي التقليدي، وتقدم صورة عن دور الحكايات الشعبية في نقل هذه القيم عبر الأجيال.

كلمات مفتاحية: أبو ذؤيب الهذلي، الحكاية الشعبية، الأسطورة، الخلود.

A Cultural Approach to the Tale of (Umm Amr) in Arabic Heritage Literature

Dr. Emel Layek

Abstract:

This research explores the tale of "Umm Amr" as mentioned in Arabic heritage literature from a cultural perspective. The story was narrated in the context of discussing the poet Abu Dhu'ayb al-Hudhali and included "strange" and "miraculous" events and characters. The study seeks to analyze the tale to understand the social and cultural values it reflects. It focuses on the social and historical context in which the story emerged, as well as exploring the symbols and cultural connotations embedded in the text.

The research adopts a descriptive-analytical approach, utilizing a cultural perspective to analyze the characters, events, and symbols used in the tale. It highlights how the tale influenced traditional Arab society and how it reflects the prevailing social relationships and beliefs at the time.

The study concludes that the tale of "Umm Amr" contains symbols that reflect both the existing and aspirational cultural and social values in traditional Arab society. It provides insight into the role of folklore in transmitting these values across generations.

Keywords: Abu Dhu'ayb al-Hudhali, folk tale, myth, immortality.

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

دراسة الأرتقيات لصفى الدين الحلى بناءً على التحليل المقارن للإتساق والوحدة العضوية (قصيدة القاف نموذجاً)

عليرضا نظري

أستاذ مشارك في اللغة العربية وآدابها جامعة الامام الخميني الولية، إيران، قزوین

خديجه زارعي

دكتوراه في اللغة العربية وآدابها، جامعة لرستان، إيران، خرمآباد

الملخص

كان من القديم قد ينظر إلى الأثر الأدبي بأنه كل منسجم؛ لذلك نواجه رؤية الوحدة العضوية كموقف عام في خصوص النص، واليوم قد كثرت المناهج المعنية بالأثر الأدبي بأنه «نص» و منها المنهج الاتساقية. بالنظر إلى أن الأرتقيات لصفى الدين الحلى قد ظهرت وفقاً لسايتها الهيكلية من حيث عوامل الاتساق والوحدة العضوية كأثر متماسك، ولكل قصيدة مع قصيدة أخرى وكل بيت مع بيت آخر، علاقات صوتية واتساق ظاهري ودلالي، لذلك نعالج في هذا البحث عبر المنهج الوصفي- التحليلي قصيدة منها على وجهين؛ الاتساق والوحدة العضوية. تظهر نتائج البحث أن هذه القصائد تشير إلى وجود نص منسق من حيث الوحدة العضوية وعوامل الاتساق، ودور عوامل الوحدة العضوية أكثر في خلق الاتساق في التركيبة الداخلية والخارجية من حيث خلق الموسيقى الموزونة في الوزن، الروي والقافية؛ المفهوم الواحد والتصوير الذي تم تشكيله باستخدام جميع أنواع الصور الخيالية وقد جعلت عوامل الاتساق في هذه القصيدة في خدمة الوحدة العضوية وسببت أن القصيدة أكثر توازناً؛ لعوامل الاتساق التشابه مع عوامل الوحدة العضوية في خلق المفهوم الواحد وأيضاً خلق الموسيقى والإيقاع، وقد جعلت عوامل مثل الإحالة كنوع من الموسيقى، كّل القصيدة كنص منسق؛ وقد سبب التكرار كنوع من الموسيقى الذي يوجد في الوحدة العضوية، الاتساق والتنسيق بين الأبيات من حيث الموسيقى والإيقاع و قد جعلت العلاقات الدلالية للشرح والتفصيل والسبب والنتيجة في خدمة وحدة المضمون وكل هذه العوامل هو سبب الاتساق الدلالي للقصيدة.

الكلمات الرئيسية: صفى الدين الحلى، الأرتقيات، الاتساق، الوحدة العضوية.

The Study of Al-Ortiqiyat by Safi al-Din al-Hilli Based on the Comparative Analysis of Consistency and Organic Unity

Alireza Nazari

Associate Professor of Arabic Language and Literature, Imam Khomeini International University, Iran - Qazvin

Khadijeh Zarei

PhD in Arabic language and literature, Lorestan University, Iran, KhorramAbad

Abstract

In the past, a literary work might be viewed as a harmonious whole. Therefore, we face the vision of organic unity as a general position regarding the text, and today there have been many approaches concerned with the literary effect as a "text," including the consistency approach. Given that Safi al-Din al-Hilli's Al-Irtiqiyat appeared according to its structural features in terms of factors of consistency and organic unity as a cohesive effect, and every poem with another poem and every verse with another verse has phonetic relationships and apparent and semantic consistency, therefore, in this research, we treat a poem from it through the descriptive-analytical approach. On two sides; Coherence and organic unity. The results of the research show that these poems indicate the presence of a consistent text in terms of organic unity and consistency factors, and the role of organic unity factors more in creating consistency in the internal and external composition in terms of creating music that is balanced in meter, narration and rhyme. The single concept and depiction that was formed using all kinds of imaginative images. The factors of consistency in this poem served the organic unity and caused the poem to be more balanced. The factors of consistency resemble the factors of organic unity in creating the single concept and also the creation of music and rhythm. Factors such as referral were made as a kind of Music is the entire poem as a coherent text, and the reason for repetition, as a type of music that exists in organic unity, is the consistency and coordination between the verses in terms of music and rhythm, and the semantic relationships of explanation, detail, and cause and effect have been made in the service of the unity of content, and all of these factors are the reason for the following: The semantic stem of the poem.

Keywords: Safi al-Din al-Hilli, Al-Ortiqiyat, consistency, organic unity.

Navigating the Borderlands: Gloria Anzaldúa's Mestiza Consciousness and the Reimagining of Identity

Hussein H. Zeidanin

Tafila Technical University, Tafila, Jordan

Abstract

Gloria Anzaldúa, a trailblazing Chicana feminist and cultural theorist, has profoundly shaped modern interpretations of identity, culture, and social justice with her groundbreaking ideas of mestiza consciousness and borderland identity. Drawing from her life on the U.S.-Mexico border, Anzaldúa's influential book, *Borderlands/La Frontera: The New Mestiza* (1987), delves into the fluidity and hybridity intrinsic to borderland experiences. Mestiza consciousness is presented as a pragmatic method for navigating diverse cultural identities, promoting the transcendence of binary oppositions and embracing multiplicity and contradiction. This awareness encourages empathy, creativity, and solidarity, challenging conventional views of identity and oppression.

Anzaldúa's deliberate use of language, including code-switching, highlights the importance of linguistic diversity in identity formation and resistance to cultural assimilation. Her work anticipates and complements intersectional feminist theories by emphasizing the interconnected nature of various forms of oppression. The notions of mestiza consciousness and borderland identity go beyond theoretical discussion, finding practical applications in academia, community activism, and spiritual practice, advocating for inclusive curricula, intersectional activism, and holistic approaches to healing and empowerment.

This article examines the roots, significance, and contemporary implications of Anzaldúa's theories, showcasing their lasting relevance in promoting more inclusive and equitable ways of understanding and existing. Through her life and writings, Anzaldúa invites us to reconsider identity, embrace cultural hybridity, and commit to continuous social justice and transformation efforts.

Keywords: Mestiza Consciousness, Borderland Identity, Intersectionality, Code-Switching, Cultural Hybridity

Colonial Legacies and Identity in Lorraine Adams' 'Harbor': A Postcolonial Critique

Mohammad Al Matarneh

Tafila Technical University, Tafila, Jordan

Abstract

An analysis of Lorraine Adams' "Harbor"(2004) from a post-colonial perspective looks at how the novel examines the effects of colonialism on Arab Algerian immigrants living in Boston. The study explores Algeria's history of French colonial domination, emphasizing the ways in which this past shapes the protagonists' identities and motivations. As the immigrants negotiate their Algerian history and the need to assimilate into American society, themes of identity crisis and cultural hybridity surface. Reflecting colonial power relations, the story tackles the social and economic marginalization they experience. The characters show resiliency in the face of these difficulties and create encouraging groups, signifying resistance to post-colonial marginalization. In addition to criticizing the persistence of colonial exploitation in contemporary globalization and American imperialism, "Harbor" highlights the ongoing injustices shaped by colonial histories. By means of individual narratives, the study highlights the enduring legacies of colonialism on contemporary socio-political realities with the aim of exploring the American perceptions of the Arab specially after the Ninth September as reflected in the story.

Keywords : Colonialism, Postcolonialism, Algerian immigrants, Identity

الرسائل السياسية والاجتماعية في رواية (رجال في الشمس) لغسان كنفاني

أ.د. محمد أحمد القضاة

كلية الآداب/الجامعة الأردنية

د. هداية رزوق

كلية الآداب/الجامعة الأردنية

الملخص

إن للروائي الفلسطيني (غسان كنفاني) شهرة ملأت الآفاق والأساع على اتساعها، وقد حظيت رواياته بجمهور كبير تنوع بين متذوق وناقذ، وهو إذ ذاك حامل لرسالة الروائي، الذي يبث من خلال روايته آراء وأفكاراً وتوجيهات حملت في جيناتها الإبداعية قضيته الفلسطينية بشكل خاص وقضية الإنسان المسلوب أرضه المغرب عن وطنه بشكل عام، فهو إبداع على خصوصيته إلا أنه يختزل العالم بين دفتيه. والمتأمل لروايته "رجال في الشمس" يجد أن الدافعية الكتابية لديه مناطها تحقيق أهداف نبيلة سامية تخدم قضيته، من خلال مجموع الرسائل السياسية والاجتماعية لنصه. ويهدف البحث إلى إبراز هذه الجوانب في روايته: "رجال في الشمس" التي أثارت مجموعة من التساؤلات والتفسيرات لدى المتلقي: من ذلك-آهم الفلسطيني والخلاص الفردي، وإدانة الهجرة، واللجوء، والحواجز الحدودية بين الأقطار العربية الشقيقة، والضياع والقلق الإنساني العام، المتعلق بالبحث الدؤوب والمستمر عن الذات.

ويعتمد البحث المنهج الوصفي التحليلي، وسوف نسلط الضوء على أبرز ملامح هذه الرسائل؛ لما تحمله من هموم القضية، وهي انطلاقة في التعبير عنها وفقاً للأحداث في الرواية محور الدراسة، ومن النتائج التي توصل إليها البحث: الكشف عن هذه التساؤلات التي أثارها الرواية، وما يقف خلفها من دوافع ترتد في مجملها إلى عوامل سياسية واجتماعية؛ تتمثل في الفقر، ومصادرة الحريات، وسيادة قوى متسلطة، يقابلها وعي فردي، يعيد صياغة الواقع، بصور من المواجهة المؤثرة، تمثلت في صور مختلفة، لدى شخصياته الروائية.

الكلمات المفتاحية: رسائل سياسية، اجتماعية، (رجال حول الشمس).

المجتمع السوري بين الموهوم والمخيّل مقارنة لمفهوم العلاقات الاجتماعية في الرواية السورية

Dr. Öğr. Üyesi Esat Layek

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

الملخص:

تتمكّن الإشكالية الرئيسية في البحث في كيفية تشابه المغالطات الاجتماعية التي ظهرت في سوريا خلال الثمانينات، مثل الانقسامات الطائفية والطبقية والقمع السياسي، مع تلك التي يعرضها مصطفى خليفة في رواية "رقصة القبور". يطرح البحث تساؤلات حول كيفية تصوير المجتمع الدخيل في الرواية كمرآة تعكس الصراعات والانقسامات الاجتماعية والسياسية الموجودة في الواقع السوري، والتأثيرات الاجتماعية الناتجة عن هذه المغالطات.

يهدف البحث إلى تحليل المغالطات الاجتماعية المشتركة بين واقع المجتمع السوري في الثمانينات والمجتمع المصوّر في "رقصة القبور". كما يسعى إلى فهم كيفية استخدام خليفة للرموز والأدوات السردية في روايته لنقد هذه المغالطات وتسلط الضوء على التشوهات الاجتماعية التي خلفها القمع السياسي والصراعات الطائفية.

يعتمد البحث على المنهج التحليلي النقدي، حيث يتم تحليل الرواية من خلال مقارنة المجتمع الدخيل في "رقصة القبور" مع الواقع الاجتماعي والسياسي في سوريا الثمانينات. يستخدم أيضًا المنهج التاريخي لفهم الجذور الاجتماعية والسياسية للمغالطات في الواقع السوري خلال تلك الحقبة، وربطها بالسرد الروائي.

- توصل البحث إلى أن الرواية تعكس بشكل قوي المغالطات الاجتماعية التي سادت في سوريا الثمانينات، مثل التمييز الطائفي، الطبقي، والقمع السياسي.
- أظهر خليفة في روايته كيف أن هذه المغالطات قادت إلى تشوهات في البنية الاجتماعية، حيث تتحول المفاهيم الخاطئة إلى حقائق مفروضة من قبل السلطة، مما يعمق الصراعات الاجتماعية.
- تعتبر رواية "رقصة القبور" نقدًا اجتماعيًا وسياسيًا موجّهًا ضد تشويه الحقائق وتزييف الواقع، مما يجعلها وسيلة فعالة لفهم آليات التلاعب بالمجتمعات واستغلال الخوف والانقسامات.
- كلمات مفتاحية: المجتمع، الثمانينات، الرواية، الواقعية الجديدة.

Syrian Society between the Imaginary and the Imaginary: An Approach to the Concept of Social Relations in the Syrian Novel

Dr. Öğr. Üyesi Esat Layek
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Abstract

The main problem of the research lies in how the social fallacies that appeared in Syria during the eighties, such as sectarian and class divisions and political repression, are similar to those presented by Mustafa Khalifa in the novel "Dance of the Graves". The research raises questions about how the alien society is depicted in the novel as a mirror that reflects the social and political conflicts and divisions present in Syrian reality, and the social effects resulting from these fallacies.

The research aims to analyze the social fallacies shared between the reality of Syrian society in the eighties and the society depicted in "Dance of the Graves". It also seeks to understand how Khalifa uses symbols and narrative tools in his novel to criticize these fallacies and shed light on the social distortions left by political repression and sectarian conflicts.

The research relies on the critical analytical approach, as the novel is analyzed by comparing the alien society in "Dance of the Graves" with the social and political reality in Syria in the eighties. The historical approach is also used to understand the social and political roots of fallacies in Syrian reality during that era, and to link them to the novel's narrative.

- The research found that the novel strongly reflects the social fallacies that prevailed in Syria in the 1980s, such as sectarian and class discrimination, and political oppression.
- Khalifa showed in his novel how these fallacies led to distortions in the social structure, where misconceptions turn into facts imposed by the authorities, which deepens social conflicts.
- The novel "Dance of the Graves" is considered a social and political critique directed against the distortion of facts and the falsification of reality, which makes it an effective means of understanding the mechanisms of manipulating societies and exploiting fear and divisions.

Keywords: Society, 1980s, Novel, New Realism.

تجليات معايرية: قراءة في نماذج من الشعر الجاهلي

أد محمد علي ابنيان

مدير مركز اللغات / جامعة العلوم والتكنولوجيا الأردنية – إربد – الأردن

الملخص:

يُطرح الشعر الجاهلي بالقيم الإنسانية، وتجلي بعض شعراء العصر الجاهلي في تقديمهم لنماذج تم صياغتها بأطر جديدة ونماذج جميلة، فقد سطر هؤلاء الشعراء معايراً تضبط سلوكيات المجتمع العربي وعادات توارثها العرب لسنوات خلت، وما زلنا إلى اليوم نتمسك ببعضها ونتعاش معها، فهي مترسخة في عميق أفكارنا على الرغم من زعمنا غير ذلك.

كان لبعض شعراء العصر الجاهلي قصب السبق في تغيير بعض المفاهيم التي سادت ذلك العصر والعمل على وضع معاير جديدة أكثر عدالة وأشمل إنسانية، فهذا عنتر بن شداد العبسي ابن الأمة يضع معاير ضابطة للسادة وقادة المجتمعات ويطالب بالمساواة في المعاملة والاحترام وأن الحكم على الشخص ينبغي أن ألا يكون من منطلق اللون والأصل، فقد عكس شعره مجموعة من القيم الإنسانية والأخلاقية التي ميزت شخصية عنتر بن شداد لا بل وتفوق بها على غيره من الأحرار وأبناء السادة، كالشجاعة والبطولة والكرم والوفاء والعدل والاعتزاز بالذات، وذاك زهير بن أبي سلمى يعكف على صياغة معادلات جديدة في معلقته تتعلق بمفهوم الحرب ودفع الديات ودبلوماسية السلام تجلت فيها بصيرته في إدراك أهمية التصالح لتحقيق الأمن والاستقرار المجتمعي.

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

فاعلية الاستعارة في رحاب الشعر الصوفي من منظور نظرية جونسون ولايكوف (دراسة مقارنة في نماذج شعرية من ابن عربي وحافظ الشيرازي)

علي أصغر شهبازي

أستاذ مساعد قسم اللغة العربية وآدابها بجامعة الإمام الخميني الدولية، قزوین (ليران)

الملخص

أحدثت العلوم المعرفية اليوم تغييراً جذرياً في مختلف فروع الفلسفة واللغويات. وبدأت تتوسع بسرعة هائلة. إن الاستعارة من أهم الظواهر التي وجدت دلالة جديدة في إطار العلوم المعرفية. كانت الإستعارة والمجاز مجرد أدوات لجمال التفسيرات اللغوية في علم اللغة التقليدي. ولكن في المنظور الجديد لهذه العلوم، تعتبر الاستعارة عنصراً أساسياً لعملية التفكير والإدراك الذهني. ووفقاً لتعبير رائدي هذه النظرية، «جونسون» و«لايكوف»، إن الاستعارات حاضرة في مناحي التفكير الذهني وفي مجالات الحياة اليومية وغير مقتصرة على اللغة الأدبية والزخارف البلاغية. فمن هذا المنطلق ليست الاستعارات في النصوص الأدبية مجرد زينة بلاغية يراد لها زخرفة الكلام، بل هي تمثل وسيلة من وسائل الاتصال المتعالية، التي يحصل معها التفاعل البتاء بين الناص ومتلقيه. من بين المجالات التي تظهر الحاجة إلى الاستعارة بشكل أكبر هي النصوص العرفانية إذ يغلب عليها طابع الغموض وتزخر بالمفاهيم المجردة والنائية للتجربة الحسية التي لا يمكن فهمها إلا من خلال الاستعارة. فالاستعارة تمهد المجال لفهم موضوع مجرد نسبياً وتضعها في إطار منطقي منتظم. نلاحظ في الشعر الصوفي العديد من أرقى المفاهيم والمواضيع التي جسدها الشعراء حسب أسس تجريبية وثقافية. فبناءً على ذلك، ركزنا في بحثنا المتواضع على الأشعار العرفانية لـ «ابن عربي» (560-638 هجرية) و«حافظ الشيرازي» (727-792 هجرية)، للكشف عن مكانة الاستعارة المفاهيمية وأقسامها الثلاث (أي الاتجاهية والبنوية والأنطولوجية) في التعبير عن القضايا العرفانية. من تحليل الاستعارات في أشعار هذين الشعارين يمكن الاستنتاج أن هناك علاقة مباشرة بين كمية الاستعارات المستخدمة وتجسيد المفاهيم المجردة فيها إذ إن الاستعارة تسهل عملية وصف التجارب العرفانية والمشاعر الباطنية التي تقصر اللغة العادية عن أدائها. كما أن الاستعارة الإدراكية بأنواعها المختلفة تسهم في تحديد رؤية الشعارين بالنسبة إلى الحب الحقيقي والمعرفة الإلهية. كما تشير الدراسة أن الاستعارة الوجودية تحتل حيزاً كبيراً في شعر الشعارين.

المفردات الرئيسية: علم الدلالة المعرفي، الاستعارة المفاهيمية، الشعر الصوفي، ابن عربي، حافظ الشيرازي.

الممارسة السيميوتداولية وتماهي المداخل في تعيين القصد والمعنى

أ.د. أحمد مداس

قسم الآداب واللغة العربية كلية الآداب واللغات جامعة محمد خيضر، بسكرة-الجزائر

ملخص:

حدّدت كريستيفا أنماط الممارسة السيميائية في النسقية والتحويلية والتصنيفية، ولعلّها الصور التي توجب تأويلا على أساس المشابهة أو المرجعية في المقام الوضعي وقبل التحول إلى المقام الدلالي على أساس القصد والمراد؛ فإن تمّ هذا المرور من المقام الأول إلى الثاني، تعيّن تعدي الملفوظ اللساني إلى المعنى القصدي سيميائيا وتداوليا بما يصنع تماهيا بين المنهجين، يولّد دلالة تُستفاد بغير لفظها. وبذلك تصيح مخرجات السمياء مسهمةً في التحليل التداولي من بوابة الاستلزام الحواري ونظرية الملاءمة والافتراض المسبق وهو ما يتماهى مع تعاقب المقامين الوضعي والدلالي، بوصف التحليل هنا ممارسة سيميائية كما تصوره أمبرتو إيكو وكريستيفا، يقارب المدّ التداولي ويضاهيه كما رآه بول غرايس أوزوولد ديكر.

وجمعا بين التمثيل والتصور ومجمل العمليات الواعية وغير الواعية التي تحدث على مستوى الدماغ، يقدم علم النفس المعرفي التفسيرات التي تسهم في فهم الإنتاج اللساني وإدراكه وفهمه عملا بمضمون الصريح والضمني الذي يتطلّب الاستلزام والاقضاء، بما يصنع تلك التحولات في مجالات المعرفة مع تبلور المدّ العرفاني الذي أسس للتحول الأول من البنى اللسانية إلى مضامينها ومحتوياتها من بوابة التداوت ومناقشة الآخر في مقاصده الاجتماعية والثقافية ومعانيه التي يروم إيصالها في وضعيات ومواقف تواصلية ذهنية تتمظهر في اللساني والسيميائي التداولي.

كلمات مفتاحية: المضمّر - القصد - المعنى المراد - الإدراك - الاستلزام - الممارسة السيميائية -

كتاب الملخصات المؤتمر الدولي الثامن عشر للغات والأدب و للدراسات الثقافية

أهمية الرسوم المتحركة في تعليمية المهارات اللغوية للطفل:مهارتا الاستماع والتحدث أمودجا

د. محسن بالقسم - Mohsine BELKACIM

جامعة مولاي إسماعيل- كلية الآداب والعلوم الإنسانية مكناس المغرب

الملخص:

إن الطفولة مرحلة من أبرز مراحل حياة الفرد التي تقوم ببناء شخصيته، من خلال مؤسسات التنشئة الاجتماعية والتربوية، تبدأ من الأسرة وصولاً إلى المدرسة وبينها الإعلام، وبالتالي أصبح الإعلام شريكاً في التربية، لذا تعد الرسوم المتحركة إحدى المواد الإعلامية التي يقدمها التلفاز ومدخلاً وظيفياً لعالم الطفولة ووسيطاً تربوياً مهماً يساهم في تشكيل وتكوين شخصية الطفل وبناءها من الناحية السلوكية والفكرية والمعرفية، وفي هذه المرحلة تبدأ شخصية الطفل بالظهور، والشيء الذي يساهم في ظهورها هو اللغة. إذ إن اللغة وسيلة للتواصل بين الأفراد، وكذلك هي وسيلة للتعبير عن المشاعر والتبليغ عن المعارف والخبرات. لذا يعد اكتساب اللغة وتطويرها من أهم الأمور التي تساعد على اندماج الفرد مع مجتمعه، وبما أن اللغة هي الأداة الأولى للنمو المعرفي فيمكن القول إن الرسوم المتحركة من هذا الجانب تساهم بشكل ما في نمو الطفل المعرفي، فالأطفال يفضلون البرامج التي تتناولهم ويجدون أنفسهم فيها، والتي تعكس اهتماماتهم وميولهم.

فالطفل يرى في الرسوم المتحركة امتداداً لحياة اللعب، وإطلاق العنان للتخيل، ومما لا شك فيه أن سبب تعلق الأطفال بمثل هذه البرامج؛ يعود إلى ما تتمتع به من مزايا متعددة، فهي تجمع بين الصوت والصورة والحركة، ولها القدرة على جذب انتباه الطفل، كما أنها تأخذ في رحلة في عالم خصب بالمشاهد الخيالية أحياناً والمليئة بالمتعة والمتضمنة لبعض المعارف العلمية والثقافية والاجتماعية، عبر تقديم نماذج حكائية لشخصيات قوية ومبهرتة تعمل على تقويم سلوكه وغرس القيم الأخلاقية والاجتماعية في نفسه، كالشجاعة والفروسية والبطولة والتعاون والصدق والأمانة والمثابرة والكرم وغيرها.

وعليه، فعندما تريد أن ترقى بلغة مجتمع ما، لديك وسيلتين هما: المدرسة والإعلام وبالتالي فهذا الأخير يتحمل هذه المسؤولية ووجب أن يكون على قدرها، لذلك كان من المهم أن نوجه الأنظار إلى أهمية الرسوم المتحركة في النمو اللغوي.

تهدف الدراسة إلى التعرف على ماهية الرسوم المتحركة؟ وأهميتها وأساليبها؟ ومدى تأثير الرسوم المتحركة على لغة الطفل وتطوير مفرداته، وهل تؤدي مشاهدة الرسوم المتحركة إلى تنمية مهارات اللغة لدى الأطفال؟ وكذا التعرف على المدة الزمنية التي يقضيها الأطفال أمام شاشة التلفاز، وهل تجعلهم بعيدين كل البعد عن الواقع مستمدين معظم تصرفاتهم من الخيال والتقليد لمجموعة من الرسوم المتحركة وعدم محاباتهم للواقع المعاش.

من أنسب المناهج العلمية الملائمة لهذه الدراسة، المنهج الوصفي التحليلي الذي يعتمد أساساً على الوصف ومحاولة التشخيص والتحليل والربط والتفسير، واستخلاص النتائج منها وما إلى ذلك، كما سيكون لتحليل المضمون دور هام، يتمثل أساساً في تحليل بعض خطابات الرسوم المتحركة من ناحية اللغوية.

Dr. İbrahim Özcan

Ankara, Türkiye

Özet

Bu çalışma, Arap dünyasındaki eğitim sistemlerinde lehçelerin rolünü ve standart Arapça (Fusha) ile ilişkisini derinlemesine incelemektedir. Araştırmamız, Arap lehçelerinin eğitim üzerindeki etkilerini tarihsel perspektiften günümüze kadar ele alarak, bu alandaki paradigma değişimlerini ortaya koymaktadır. Çalışma, özellikle Ferguson'un (1959) diglossia teorisi ve Fishman'ın (1967) genişletilmiş diglossia kavramı çerçevesinde, Arap ülkelerindeki dil durumunu analiz etmektedir.

Bildiride, lehçelerin eğitimde kullanımının getirdiği pedagojik zorluklar üç ana eksende incelenmektedir: 1) Standart Arapça ile lehçeler arasındaki dilbilimsel ve sosyolinguistik farklılıkların yarattığı geçiş sorunları, 2) Öğretmenlerin lehçe kullanımı konusundaki eğitim eksiklikleri ve buna yönelik mesleki gelişim ihtiyaçları, 3) Lehçe temelli eğitim materyallerinin geliştirilmesi ve standardizasyonu ile ilgili zorluklar.

Bununla birlikte, çalışma lehçelerin eğitimde kullanımının sunduğu fırsatları da ele almaktadır. Bu bağlamda, UNESCO'nun anadil temelli çok dilli eğitim (MTB-MLE) yaklaşımı ışığında, lehçelerin eğitimde kullanımının potansiyel faydaları şu açılardan değerlendirilmektedir: a) Öğrencilerin dil ve kültürel kimliklerinin güçlendirilmesi, b) Akademik başarının artırılması, özellikle erken çocukluk ve ilköğretim düzeylerinde, c) Öğrenci katılımının ve motivasyonunun yükseltilmesi.

Çalışma, Mısır, Fas, ve Lübnan gibi ülkelerdeki mevcut dil politikalarını ve eğitim reformlarını karşılaştırmalı olarak inceleyerek, Arap dünyasında eğitim sistemlerinin iyileştirilmesi için öneriler sunmaktadır. Sonuç olarak, Arap lehçelerinin eğitimde kullanımının potansiyel faydalarını ve zorluklarını ortaya koyarak, bu alandaki gelecek araştırmalar için bir çerçeve çizmektedir.

Anahtar Kelimeler: Arap lehçeleri, Eğitim dili, Diglossia, Çok dilli eğitim, Dil politikası, Pedagojik yaklaşımlar

استخدام اللهجات العربية في التعليم: التحديات والفرص التربوية

Dr. İbrahim Özcan

Ankara, Türkiye

تقدم هذه الدراسة فحصًا معمقًا لدور اللهجات في أنظمة التعليم في العالم العربي وعلاقتها باللغة العربية الفصحى. يتتبع بحثنا تأثير اللهجات العربية على التعليم من منظور تاريخي حتى يومنا هذا، مسلطًا الضوء على التحولات النموذجية في هذا المجال. تحلل الدراسة الوضع اللغوي في البلدان العربية في إطار نظرية الازدواجية اللغوية لفيرغسون (1959) ومفهوم الازدواجية اللغوية الموسع ليفيشان (1967).

تبحث الورقة في التحديات التربوية لاستخدام اللهجات في التعليم على ثلاثة محاور رئيسية: (1) قضايا الانتقال الناشئة عن الاختلافات اللغوية والاجتماعية اللغوية بين العربية الفصحى واللهجات، (2) أوجه القصور في تدريب المعلمين فيما يتعلق باستخدام اللهجة واحتياجات التطوير المهني ذات الصلة، (3) التحديات في تطوير وتوحيد المواد التعليمية القائمة على اللهجة.

علاوة على ذلك، تستكشف الدراسة الفرص التي يقدمها استخدام اللهجات في التعليم. في ضوء نهج اليونسكو للتعليم متعدد اللغات القائم على اللغة الأم (MTB-MLE)، يتم تقييم الفوائد المحتملة لاستخدام اللهجات في التعليم من حيث: أ) تعزيز الهويات اللغوية والثقافية للطلاب، ب) تحسين التحصيل الأكاديمي، خاصة في مرحلة الطفولة المبكرة والتعليم الابتدائي، ج) تعزيز مشاركة الطلاب وتحفيزهم.

تدرس الدراسة بشكل مقارن السياسات اللغوية الحالية والإصلاحات التعليمية في دول مثل مصر والمغرب ولبنان، وتقدم توصيات لتحسين أنظمة التعليم في العالم العربي. في الختام، توضح الفوائد والتحديات المحتملة لاستخدام اللهجات العربية في التعليم، مما يوفر إطارًا للبحوث المستقبلية في هذا المجال.

الكلمات المفتاحية: اللهجات العربية، لغة التدريس، الازدواجية اللغوية، التعليم متعدد اللغات، السياسة اللغوية، المناهج التربوية

Kur'an'da Tevriye Sanatının Kullanımı ve Anlam Zenginliğine Etkisi

Prof. Dr. Yakup Civelek

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi

Özet

Bu çalışma, Kur'an-ı Kerim'de tevriye sanatının kullanımını ve bu sanatın ayetlerin anlam zenginliğine olan etkisini incelemektedir. Tevriye, bir kelimenin yakın ve uzak iki anlamının bulunması ve uzak anlamının kastedilmesi sanatıdır. Kur'an'da bu sanatın kullanımı, ayetlerin çok katmanlı anlamlar taşımasına ve farklı tefsir imkanlarına yol açmaktadır.

Örneğin, Araf Suresi 54. ayette geçen "isteva - استوى" kelimesi, hem "yöneldi- توجه" hem de "hükümran oldu- استولى" anlamlarını içermekte, tevriye yoluyla Allah'ın mutlak hakimiyetine işaret etmektedir. Benzer şekilde, Yusuf Suresi 70. ayette "es-sikaye - السقاية" kelimesi, hem "bardak - كأس" hem de "ölçek - كأس" anlamlarıyla kullanılarak, olayın gizli yönlerine ince bir gönderme yapmaktadır.

Araştırma, bu ve benzeri örnekleri tespit edip analiz ederek, tevriye sanatının Kur'an'ın eşsiz belagatine katkısını ortaya koymayı amaçlamaktadır. Çalışmamız, tevriyenin Kur'an'ın anlam derinliğini artırdığı ve okuyucuyu daha derin düşünmeye sevk ettiğini ortaya sonucunu ortaya koyacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kur'an, Tevriye, Belagat, Anlam Zenginliği, Tefsir

استخدام فن التورية في القرآن الكريم وأثره في ثراء المعنى

Prof. Dr. Yakup Civelek

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi

تتناول هذه الدراسة استخدام فن التورية في المكيال القرآن الكريم وتأثيره على ثراء المعنى في الآيات. التورية هي فن بلاغي حيث يكون للكلمة معنيان - قريب وبعيد - ويُقصد المعنى البعيد. يؤدي استخدام هذا الفن في القرآن إلى معانٍ متعددة الطبقات في الآيات ويفتح إمكانيات متنوعة للتفسير.

على سبيل المثال، في سورة الأعراف، الآية 54، تحمل كلمة "استوى" معني "توجه إلى" و"استولى على"، مستخدمة التورية للإشارة إلى السيادة المطلقة لله. وبالمثل، في سورة يوسف، الآية 70، تُستخدم كلمة "السقاية" بمعنيين مزدوجين هما "كأس" و"ملمحة بدقة إلى الجوانب الخفية للحدث.

تهدف الدراسة إلى تحديد وتحليل هذه الأمثلة وما شابهها، مما يوضح مساهمة هذا الفن الأدبي في بلاغة القرآن الفريدة. تخلص الدراسة إلى أن فن التورية يعزز عمق المعنى في القرآن ويشجع القراء على التفكير العميق.

الكلمات المفتاحية: القرآن، التورية، البلاغة، ثراء المعنى، التفسير

Diplomatik Dil Kullanımı: Arapça-Türkçe Örneği

Prof. Dr. Yakup Civelek

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi

Arş. Gör. Sefa Aksu

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Uluslararası ilişkilerde etkili iletişim, ülkeler arasındaki anlaşmazlıkların çözümünde kritik bir rol oynar. Bu bağlamda, diplomatların dil kullanımı özel bir önem taşır. Bu çalışma, Arapça ve Türkçe dil ikilisinde diplomatik dil kullanımını incelemektedir.

Araştırma, diplomatların müzakere süreçlerindeki rollerini, dil seçimlerinin anlaşma süreçlerine etkilerini ve diplomatik iletişimin temel unsurlarını (nezaket, örtüklük, mütekabiliyet ve netlik) analiz etmektedir. Çalışma, ayrıca, "elçiye zeval olmaz" anlayışı çerçevesinde diplomatların resmi temsilci rolünü ve bu rolün dil kullanımına yansımalarını ele almaktadır.

Bu araştırma, Arapça ve Türkçe dillerinde diplomatik iletişimin inceliklerini ortaya koyarak, diplomatların etkili iletişim stratejileri geliştirmelerine yönelik öneriler sunmayı ve uluslararası ilişkilerde dilin rolü hakkında geniş bir perspektif sağlamayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Diplomatik dil, diplomatik söylem, uluslararası ilişkiler, Arapça-Türkçe iletişim, müzakere teknikleri, kültürlerarası iletişim

استخدام اللغة الدبلوماسية: مثال العربية والتركية

Prof. Dr. Yakup Civelek

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi

Arş. Gör. Sefa Aksu

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

يلعب التواصل الفعال في العلاقات الدولية دورًا حاسمًا في حل النزاعات بين الدول. في هذا السياق، يكتسب استخدام اللغة من قبل الدبلوماسيين أهمية خاصة. تدرس هذه الدراسة استخدام اللغة الدبلوماسية في ثنائية اللغة العربية والتركية.

يحلل البحث أدوار الدبلوماسيين في عمليات التفاوض، وتأثيرات اختياراتهم اللغوية على عمليات الاتفاق، والعناصر الأساسية للتواصل الدبلوماسي (الأدب، الضمنية، المعاملة بالمثل، والوضوح). كما تتناول الدراسة الدور التمثيلي الرسمي للدبلوماسيين في إطار مفهوم "لا ضرر على الرسول" وانعكاساته على استخدام اللغة.

من خلال الكشف عن دقائق التواصل الدبلوماسي باللغتين العربية والتركية، يهدف هذا البحث إلى تقديم اقتراحات للدبلوماسيين لتطوير استراتيجيات تواصل فعالة وتقديم منظور واسع حول دور اللغة في العلاقات الدولية.

الكلمات المفتاحية: اللغة الدبلوماسية، الخطاب الدبلوماسي، العلاقات الدولية، التواصل العربي-التركي، تقنيات التفاوض، التواصل بين الثقافات